EUROPESE
COMMISSIE

Brussel, 6.4.2016
COM(2016) 194 final

2016/0106 (COD)

Voorstel voor een

VERORDENING VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

tot instelling van een inreis-uitreissysteem (EES) voor de registratie van inreis- en uitreisgegevens en van gegevens over weigering van toegang ten aanzien van onderdanen van derde landen die de buitengrenzen van de Europese Unie overschrijden en tot vaststelling van de voorwaarden voor toegang tot het EES voor rechtshandhavingsdoeleinden en tot wijziging van Verordening (EG) nr. 767/2008 en Verordening (EU) nr. 1077/2011

{SWD(2016) 114 final}
{SWD(2016) 115 final}
{SWD(2016) 116 final}

TOELICHTING

1. CONTEXT VAN HET VOORSTEL

- **Achtergrond**

In februari 2013 heeft de Commissie een pakket met wetgevingsvoorstellen over "slimme grenzen" gepresenteerd om het beheer van de buitengrenzen van het Schengengebied te moderniseren. Dat pakket bevatte drie voorstellen: 1) een voorstel voor een verordening tot instelling van een inreis-uitreissysteem (EES) voor de registratie van inreis- en uitreisgegevens van onderdanen van derde landen die de buitengrenzen van de Europese Unie overschrijden, 2) een voorstel voor een verordening inzake een programma voor geregistreerde reizigers (RTP) waardoor onderdanen van derde landen die vooraf aan een veiligheidsonderzoek zijn onderworpen, aan de buitengrens van de Unie aan vereenvoudigde grenscontroles worden onderworpen en 3) een voorstel voor een verordening tot wijziging van de Schengengrenscode[1] in verband met de invoering van het EES en het RTP[2].

Bij het eerste onderzoek van het pakket, dat in februari 2014 werd afgerond, uitten de medewetgevers technische, financiële en operationele bezwaren tegen bepaalde aspecten van de opzet van de systemen. De in 2013 gekozen beleidsopties (gecentraliseerde systemen op basis van biometrie) werden echter niet betwist. Het Europees Parlement legde het voorstel voor aan de commissie Burgerlijke Vrijheden, Justitie en Binnenlandse Zaken (LIBE). Het bracht geen wetgevingsresolutie uit over de voorstellen.

In het kader van de nadere beoordeling van de technische, organisatorische en financiële effecten van de voorgestelde beleidsopties initieerde de Commissie, met steun van de beide medewetgevers, een procedure om de geldigheid van het concept aan te tonen, die uit twee fasen bestond:

– een door de Commissie geleid technisch onderzoek inzake slimme grenzen (hierna "het technische onderzoek" genoemd), gepubliceerd in oktober 2014[3], en

– een door eu-LISA geleide test van de gevolgen van het gebruik van verschillende biometrische identificatiemethoden voor de grenstoezichtprocessen (hierna "de test" genoemd), waarover in november 2015 verslag werd uitgebracht[4].

Op basis van de bevindingen van het technische onderzoek, de resultaten van de test, de technische besprekingen met de medewetgevers en belanghebbenden alsook een openbare

---

1 Verordening (EU) 2016/399 van het Europees Parlement en de Raad van 9 maart 2016 betreffende een Uniecode voor de overschrijding van de grenzen door personen (Schengengrenscode) (codificatie) (PB L 77 van 23.3.2016, blz. 1).

2 COM(2013) 95 final, COM(2013) 97 final en COM(2013) 96 final.

3 Technical Study on Smart Borders, Europese Commissie, DG HOME, 2014. http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/what-we-do/policies/borders-and-visas/smart-borders/index_en.htm

4 Final Report of the Smart Borders Pilot Project, eu-LISA, december 2015. http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/what-we-do/policies/borders-and-visas/smart-borders/index_en.htm

raadpleging[5] heeft de Commissie een uitvoerige effectbeoordeling opgesteld, die bij dit voorstel gaat. De effectbeoordeling bouwt voort op de effectbeoordelingen[6] bij de voorstellen van 2013 en richt zich specifiek op onderdelen van die voorstellen waarvoor nu wijzigingen worden voorgesteld, zoals met name a) de architectuur van het systeem, b) de te gebruiken biometrie, c) het gebruik van procesfacilitatoren, d) gegevensbewaring en e) toegankelijkheid voor rechtshandhavingsautoriteiten.

Op basis van deze uitvoerige voorbereidingen heeft de Commissie de nodige verbeteringen en vereenvoudigingen van de voorstellen van 2013 in overweging genomen. De Commissie heeft besloten:

– haar voorstel van 2013 voor een verordening tot instelling van een inreis-uitreissysteem te herzien;

– haar voorstel van 2013 voor een verordening tot wijziging van de Schengengrenscode te herzien, om dit technisch in overeenstemming te brengen met het nieuwe voorstel voor een verordening tot instelling van een inreis-uitreissysteem, en;

– haar voorstel van 2013 voor een verordening tot instelling van een programma voor geregistreerde reizigers in te trekken.

- **Waarom een inreis-uitreissysteem?**

Zoals in de effectbeoordeling uiteen wordt gezet, is een inreis-uitreissysteem voor de EU noodzakelijk om de volgende redenen:

1. Aanpakken van vertragingen bij grenscontroles en betere grenscontroles voor onderdanen van derde landen

Steeds meer reizigers melden zich aan de buitengrenzen van de Europese Unie, en hun aantal zal in de toekomst blijven groeien. Voor 2025 wordt verwacht dat het totale aantal reguliere grensoverschrijdingen tot 887 miljoen zal zijn gestegen, en in een derde van die gevallen betreft het onderdanen van derde landen die voor een kort verblijf naar de Schengenlanden reizen. Voor EU-burgers en personen met recht op vrij verkeer gelden “minimale grenscontroles”, terwijl onderdanen van derde landen die de buitengrenzen van het Schengengebied overschrijden, “grondige controles” ondergaan, die momenteel zowel bij inreis als bij uitreis handmatig worden verricht.

De Schengengrenscode bevat geen bepalingen over het registreren van grensoverschrijdingen vanuit en naar het Schengengebied. De algemene regel is dat onderdanen van derde landen voor een kort verblijf van ten hoogste 90 dagen binnen een periode van 180 dagen naar de EU mogen komen. Op dit moment is het stempelen van de inreis- en uitreisdatum in reisdocumenten de enige methode waarover grenswachters en immigratieautoriteiten beschikken om de duur van het verblijf van onderdanen van derde landen te berekenen en na te gaan of de betrokkene de toegestane verblijfsduur niet heeft overschreden. Die stempels zijn soms moeilijk te interpreteren: ze kunnen onleesbaar zijn, of vervalst. Ook is het voor

5 http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/what-is-new/public-consultation/2015/consulting_0030_en.htm

6 COM(2013) 47 final en SWD(2013) 50 final.

consulaten bij het behandelen van visumaanvragen moeilijk om de echtheid van eerdere visa te beoordelen aan de hand van in het reisdocument aangebrachte stempels. De hele procedure is foutgevoelig en wordt niet altijd systematisch uitgevoerd.

De invoering van het EES betekent dat:

– grenswachters bij grenscontroles snel over nauwkeurige informatie kunnen beschikken, doordat het EES in de plaats komt van het huidige trage en onbetrouwbare systeem van het handmatig afstempelen van paspoorten; hierdoor kan beter toezicht worden gehouden op de toegestane verblijfsduur en kunnen grenscontroles efficiënter verlopen;

– grenswachters informatie krijgen over weigering van toegang aan onderdanen van derde landen, en weigering van toegang elektronisch kunnen verifiëren in het EES;

– reizigers nauwkeurige informatie krijgen over de maximaal toegestane verblijfsduur;

– voor onderdanen van derde landen geautomatiseerde grenscontroles onder toezicht van de grenswachters mogelijk worden, volgens de voorwaarden van artikel 8 quinquies van het herziene voorstel tot wijziging van de Schengengrenscode.

2. Systematische en betrouwbare identificatie van personen die de toegestane verblijfsduur hebben overschreden

Met irreguliere immigranten worden twee groepen personen bedoeld. Sommigen hebben de grens op irreguliere wijze overschreden, meestal niet via een officiële grensdoorlaatpost, anderen zijn te lang gebleven: zij zijn legaal via een officiële grensdoorlaatpost de EU binnen gekomen, maar zijn gebleven nadat hun verblijfsrecht is verstreken. Het EES biedt een oplossing voor deze laatste categorie. Aangezien grensoverschrijdingen door onderdanen van derde landen momenteel niet worden geregistreerd, kunnen er geen lijsten worden opgesteld van personen die de toegestane verblijfsduur hebben overschreden.

De invoering van het EES betekent dat:

– er precies kan worden nagegaan wie de toegestane verblijfsduur heeft overschreden, waardoor binnen het Schengengebied efficiënter kan worden gecontroleerd en meer irreguliere migranten kunnen worden opgepakt;

– irreguliere migranten gemakkelijker kunnen worden geïdentificeerd. Doordat in het EES biometrische gegevens worden opgeslagen van iedereen die niet visumplichtig is, terwijl de biometrische gegevens van visumhouders in het VIS worden opgeslagen, kunnen de autoriteiten van de lidstaten elke irreguliere migrant die zonder papieren op het grondgebied wordt aangetroffen en die het gebied legaal via de buitengrenzen is binnengekomen, identificeren. Dat maakt ook het terugkeerproces gemakkelijker;

– op basis van de analyse die het systeem verricht, een aanpak op basis van feiten mogelijk is: zo kan bijvoorbeeld met de nauwkeurige gegevens die het EES biedt, worden nagegaan of er met personen van een bepaalde nationaliteit een probleem is wat de overschrijding van de toegestane verblijfsduur betreft, wat van belang kan zijn bij beslissingen over het invoeren of opheffen van de visumplicht voor onderdanen van het betreffende land.

3. Versterking van de interne veiligheid en bestrijding van terrorisme en zware criminaliteit

Bij criminele activiteiten, zoals mensenhandel, mensensmokkel of handel in verboden goederen, worden veelvuldig grenzen overgestoken. Omdat onderdanen van derde landen bij grensoverschrijding niet worden geregistreerd, is dat niet zeer moeilijk. Ook terroristische organisaties en geradicaliseerde individuen kunnen van de afwezigheid van registratie aan de grensdoorlaatposten profiteren. Bij de controle van onderdanen van derde landen aan de buitengrenzen worden identiteitscontroles verricht en zoekopdrachten uitgevoerd in diverse databases van personen en groepen waarvan bekend is dat zij een bedreiging vormen voor de openbare veiligheid en die moeten worden aangehouden of aan wie de toegang tot het grondgebied moet geweigerd. Als een onderdaan van een derde land zijn officiële papieren echter vernietigt wanneer hij het Schengengebied is binnengekomen, kan het voor de rechtshandhavingsautoriteiten uiterst moeilijk zijn om die persoon te identificeren wanneer hij van een strafbaar feit wordt verdacht of mogelijk slachtoffer is van een strafbaar feit.

De invoering van het EES betekent dat:

– betrouwbare identificatie van terroristen, criminelen, maar ook van verdachten en slachtoffers gemakkelijker wordt;

– de reisgeschiedenis van onderdanen van derde landen, onder wie ook verdachten van strafbare feiten, wordt vastgelegd. Het EES biedt dus een aanvulling op de informatie die in het Schengeninformatiesysteem beschikbaar is.

- **Relevante ontwikkelingen sinds 2013**

Bij het opstellen van dit herziene voorstel heeft de Commissie tevens rekening gehouden met relevante ontwikkelingen waardoor de politieke, juridische en institutionele context is gewijzigd sinds 2013, toen de oorspronkelijke voorstellen inzake slimme grenzen werden ingediend.

– Het Visuminformatiesysteem (VIS) is inmiddels volledig operationeel. De uitrol van het VIS naar de consulaten van de lidstaten in alle betrokken derde landen is in november 2015 afgerond. De biometrische kenmerken van de visumhouders worden aan de buitengrenzen nu verplicht geverifieerd in het VIS. De rechtshandhavingsautoriteiten maken steeds vaker gebruik van het VIS voor identificatie- en onderzoeksdoeleinden.

– De dialogen over visumliberalisering met de landen van de Westelijke Balkan en aan de oost- en zuidoostgrenzen van de EU zijn afgerond of versneld, waardoor steeds meer reizigers zonder visum naar de EU kunnen reizen. Deze trend zal zich naar verwachting de komende jaren voortzetten.

– Het Fonds voor interne veiligheid (ISF-B) is vastgesteld, waarmee 791 miljoen EUR is toegewezen voor de ontwikkeling van slimme grenzen, te gebruiken zodra de desbetreffende rechtsgrondslag is goedgekeurd.

– In de Europese migratieagenda[7] is *grensbeheer* aangewezen als een van de *vier pijlers voor beter migratiebeheer*. Om de buitengrenzen te beveiligen en efficiënter te beheren, moet beter gebruik worden gemaakt van de mogelijkheden die IT-systemen en -technologieën kunnen bieden. Bovendien benadrukten de lidstaten op de vergaderingen van de Raad Justitie en Binnenlandse Zaken en de Europese Raad in december 2015 dat de controles aan de buitengrenzen met behulp van nieuwe technologieën moeten worden verbeterd.

– Door de snelle ontwikkelingen op het gebied van biometrische technologie zijn nieuwe mogelijkheden ontstaan voor eenvoudigere en snellere registratie en verificatie van reizigers, niet alleen wat vingerafdrukken, maar ook wat gezichtsopnamen betreft.

– Het arrest van het Hof over de richtlijn gegevensbewaring heeft juridische duidelijkheid verschaft over de voorwaarden en waarborgen die in acht moeten worden genomen bij de opslag en het gebruik van EES-gegevens.

– Door het politieke akkoord van december 2015 tussen de medewetgevers over de hervorming van het gegevensbeschermingsregime van de EU zal in de hele EU een modern gegevensbeschermingskader tot stand komen. De algemene verordening gegevensbescherming en de richtlijn gegevensbescherming zullen door het Europees Parlement en de Raad in de loop van 2016 formeel worden goedgekeurd.

- **Belangrijkste onderdelen van het herziene slimmegrenzenpakket**

Het nieuwe inreis-uitreissysteem is van toepassing op alle grensoverschrijdingen van onderdanen van derde landen die het Schengengebied bezoeken voor een kort verblijf (ten hoogste 90 dagen binnen een periode van 180 dagen), ongeacht of deze reizigers visumplichtig of niet-visumplichtig zijn, of uiteindelijk op basis van een rondreisvisum[8] (maximale geldigheidsduur één jaar).

Personen die familielid zijn van een EU-burger die het recht van vrij verkeer geniet of van een onderdaan van een derde land die dezelfde rechten op vrij verkeer geniet als burgers van de Unie, en die nog geen verblijfskaart hebben, moeten in het EES worden geregistreerd maar zijn niet onderworpen aan de regels inzake kort verblijf; controles van deze personen worden verricht overeenkomstig Richtlijn 2004/38/EG[9]. Wanneer deze familieleden wel beschikken over een verblijfskaart als bedoeld in Richtlijn 2004/38/EG, vallen zij niet onder het EES.

Met het systeem worden gegevens verzameld en inreis-uitreisnotities geregistreerd met als doel zowel grensoverschrijding door bonafide reizigers te vergemakkelijken als

---

7 COM(2015) 240 final.

8 Indien een rondreisvisum wordt ingevoerd overeenkomstig het door de Commissie gepresenteerde voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van een rondreisvisum en tot wijziging van de Schengenuitvoeringsovereenkomst en van de Verordeningen (EG) nr. 562/2006 en (EG) nr. 767/2008 [COM(2014) 163 final].

9 Richtlijn 2004/38/EG van het Europees Parlement en de Raad betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden, tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 1612/68 en tot intrekking van de Richtlijnen 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG en 93/96/EEG.

overschrijding van de toegestane verblijfsduur beter te signaleren. Het EES zal tevens weigeringen van toegang registreren ten aanzien van onderdanen van derde landen op wie het systeem van toepassing is.

De belangrijkste verschillen tussen dit gewijzigde voorstel en de voorstellen van 2013 zijn als volgt:

– De architectuur van het systeem: er wordt slechts één systeem voorgesteld, het inreis-uitreissysteem. De verbinding tussen de nationale grensinfrastructuur en het centrale systeem van het EES wordt tot stand gebracht met een nationale uniforme interface die voor alle lidstaten identiek is; daarbij is het mogelijk gebruik te maken van de bestaande nationale inreis-uitreissystemen. Gegevens van het centrale systeem kunnen echter niet naar deze bestaande nationale inreis-uitreissystemen worden gekopieerd.

– Er wordt gezorgd voor interoperabiliteit tussen het EES en het VIS om de grenscontroles efficiënter en sneller te laten verlopen. Daartoe wordt een verbinding tot stand gebracht tussen het centrale systeem van het EES en dat van het VIS en wordt rechtstreekse toegang uitsluitend voor specifieke doeleinden toegestaan. Hierdoor wordt overeenkomstig het beginsel van *privacy by design* de dubbele verwerking van persoonsgegevens beperkt.

– Biometrische kenmerken: in de voorstellen van 2013 werd uitgegaan van tien vingerafdrukken, maar de herziene voorstellen over het EES voorzien erin dat vanaf de ingebruikneming van het EES gebruik wordt gemaakt van biometrische kenmerken die bestaan uit een combinatie van vier vingerafdrukken en een gezichtsopname. Deze keuze maakt voldoende nauwkeurige verificatie en identificatie mogelijk, zulks in verband met de verwachte omvang van het EES, terwijl de hoeveelheid gegevens tot een redelijk niveau wordt beperkt en tegelijkertijd de grenscontroles sneller kunnen worden uitgevoerd en ruimer gebruik kan worden gemaakt van zelfbedieningssystemen aan de grensdoorlaatposten. De vier vingerafdrukken worden bij de registratie gebruikt om te controleren of de betrokken onderdaan van een derde land al in het systeem voorkomt, terwijl de gezichtsopname het bij een volgende inreis mogelijk maakt om snel en betrouwbaar (automatisch) te verifiëren of de betrokken persoon degene is die al in het EES is opgenomen.

– Bescherming van persoonsgegevens: het aantal persoonsgegevens dat in het EES wordt vastgelegd, wordt significant verminderd: er worden in het EES 26 gegevens vastgelegd in plaats van 36. Het recht van toegang, rectificatie en verwijdering van persoonsgegevens wordt duidelijk gedefinieerd en gewaarborgd. De Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming en de nationale gegevensbeschermingsautoriteiten worden belast met het toezicht op de gegevensverwerking.

– De bewaringstermijn: de bewaringstermijn voor de opgeslagen gegevens bedraagt vijf jaar. De bewaringstermijn van vijf jaar beperkt de frequentie waarmee hernieuwde registratie noodzakelijk is en is gunstig voor alle reizigers, en maakt tegelijkertijd mogelijk dat de grenswachter de nodige risicoanalyse verricht die de Schengengrenscode voorschrijft voordat een reiziger het Schengengebied mag binnenkomen. Voor de grenswachter zou het systematisch verwijderen van EES-gegevens na 181 dagen, zoals in 2013 werd voorgesteld, elk spoor van de recente inreizen en uitreizen van de desbetreffende onderdaan van een derde land uit het Schengengebied uitwissen, terwijl de grenswachter die sporen nodig heeft om een risicoanalyse te maken. Dat zou betekenen dat de grenswachter minder nuttige informatie krijgt dan die waarover hij momenteel kan

beschikken: door de stempels in een reisdocument te bekijken kan in veel gevallen informatie worden verkregen die een periode van een aantal jaren bestrijkt. Een langere bewaringstermijn is derhalve noodzakelijk om mogelijk te maken dat de grenswachter de nodige risicoanalyse verricht die de Schengengrenscode voorschrijft voordat een reiziger het Schengengebied mag binnenkomen. Voor het behandelen van een visumaanvraag op een consulaire post is het eveneens noodzakelijk om de reisgeschiedenis van de aanvrager te analyseren, om te beoordelen hoe eerdere visa zijn gebruikt en of de voorwaarden voor het verblijf zijn nageleefd. Het verdwijnen van het afstempelen van het paspoort wordt gecompenseerd door de mogelijkheid om het EES te raadplegen. De in het systeem vastgelegde reisgeschiedenis moet derhalve een periode bestrijken die voldoende is voor de afgifte van een visum.

De langere bewaringstermijn vermindert de frequentie waarmee hernieuwde registratie noodzakelijk is, wat voordelen oplevert voor alle reizigers doordat de grensoverschrijding minder tijd zal kosten en ook de wachttijd aan grensdoorlaatposten wordt bekort. Ook een reiziger die eenmalig het Schengengebied binnenkomt, heeft er baat bij dat andere reizigers al in het EES zijn geregistreerd: het feit dat zij zich niet opnieuw hoeven te laten registreren, verkort de wachttijd aan de grens.

Een langere bewaringstermijn is ook nodig voor faciliteiten aan de grensdoorlaatpost die gebruikmaken van procesversnellers en zelfbedieningssystemen. Die faciliteiten zijn afhankelijk van de gegevens die al in het systeem zijn geregistreerd. Met een kortere bewaringstermijn kunnen minder reizigers van dergelijke faciliteiten gebruikmaken, waardoor een van de doeleinden van het EES, namelijk het vergemakkelijken van de grensoverschrijding, wordt ondermijnd.

Voor uit een derde land afkomstige familieleden van een EU-burger die onder deze verordening vallen, moet elke inreis- en uitreisnotitie worden bewaard gedurende ten hoogste een jaar na de laatste uitreis. Hun persoonlijke dossier moet vijf jaar worden bewaard, zodat het familielid van de grensoverschrijdingsfaciliteit kan profiteren.

Voor personen die de toegestane verblijfsduur hebben overschreden en bij het verstrijken van de bewaringstermijn nog niet zijn gevonden, kan na een nationaal besluit op basis van de EES-gegevens een signalering in het Schengeninformatiesysteem worden opgenomen, voordat de EES-gegevens worden verwijderd.

– Facilitering van grensoverschrijding: de aanpak hiervoor is dat zelfbedieningssystemen en e-gates worden geïnstalleerd waarmee onderdanen van derde landen de procedure voor toestemming tot grensoverschrijding zelf kunnen initiëren, waarna desgewenst aanvullende informatie kan worden gevraagd door de grenswachter. Het gebruik van deze versnelde procedures, die in het voorstel tot wijziging van de Schengengrenscode worden geïntroduceerd, is voor de lidstaten facultatief. Het gebruik ervan is mogelijk voor het merendeel van de reizigers en vereist niet dat nieuwe systemen worden ontwikkeld.

– Ter aanvulling hiervan wordt een geharmoniseerde rechtsgrondslag voorgesteld (eveneens geïntroduceerd in het voorstel tot wijziging van de Schengengrenscode) voor de facultatieve instelling van nationale programma's voor geregistreerde reizigers.

– Toegang voor de rechtshandhavingsautoriteiten: de rechtshandhavingsautoriteiten van de lidstaten en Europol krijgen vanaf de ingebruikneming van het EES onder strikt gedefinieerde voorwaarden toegang tot het EES. Het EES zal betrouwbare gegevens

bevatten over de inreis- en uitreisdata van onderdanen van derde landen die binnen het toepassingsgebied van het EES vallen; die gegevens kunnen van beslissend belang zijn in afzonderlijke rechtshandhavingsdossiers, en er moet toegang toe worden geboden in overeenstemming met het doel van het instrument en de toepasselijke voorschriften inzake gegevensbescherming.

De toegang tot VIS-gegevens voor rechtshandhavingsdoeleinden heeft zijn nut al bewezen. Lidstaten hebben gevallen gemeld waarin een persoon door geweld om het leven was gekomen en slechts door raadpleging van het VIS kon worden geïdentificeerd. Er zijn ook gevallen geweest die samenhingen met mensenhandel, terrorisme of drugssmokkel, waarbij de onderzoekers dankzij de gegevens in het VIS aanzienlijke vooruitgang konden boeken.

– Kosten: in het voorstel van 2013 werd 1,1 miljard EUR als indicatief bedrag gereserveerd voor de ontwikkeling van een inreis-uitreissysteem en een programma voor geregistreerde reizigers. Voor het herziene voorstel wordt, op basis van de voorkeursoptie – alleen een inreis-uitreissysteem met toegang voor de rechtshandhavingsautoriteiten – uitgegaan van een benodigd bedrag van naar schatting 480 miljoen EUR.

Het herziene voorstel voor een verordening tot instelling van een EES is het basisinstrument van het rechtskader voor het EES. Het bevat in verband daarmee tevens wijzigingen van bestaande EU-wetgeving, zoals Verordening (EU) nr. 1077/2011[10], Verordening (EG) nr. 767/2008[11] en de Schengenuitvoeringsovereenkomst. Het voorstel tot wijziging van de Schengengrenscode wat betreft het gebruik van het EES bij het grensbeheer wordt tegelijk met dit voorstel ingediend.

- **Bestaande bepalingen op het door het voorstel bestreken gebied**

Verordening (EU) 2016/399 van het Europees Parlement en de Raad van 9 maart 2016 betreffende een Uniecode voor de overschrijding van de grenzen door personen (Schengengrenscode).

Verordening (EG) nr. 1931/2006 van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van regels inzake klein grensverkeer aan de landbuitengrenzen van de lidstaten en tot wijziging van de bepalingen van de Schengenuitvoeringsovereenkomst.

Verordening (EG) nr. 767/2008 van het Europees Parlement en de Raad betreffende het Visuminformatiesysteem (VIS) en de uitwisseling tussen de lidstaten van informatie op het gebied van visa voor kort verblijf (VIS-verordening).

Verordening (EG) nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode (Visumcode).

---

[10] Verordening (EU) nr. 1077/2011 van het Europees Parlement en de Raad tot oprichting van een Europees Agentschap voor het operationeel beheer van grootschalige IT-systemen op het gebied van vrijheid, veiligheid en recht.

[11] Verordening (EG) nr. 767/2008 van het Europees Parlement en de Raad betreffende het Visuminformatiesysteem (VIS) en de uitwisseling tussen de lidstaten van informatie op het gebied van visa voor kort verblijf (VIS-verordening).

Verordening (EU) nr. 1077/2011 van het Europees Parlement en de Raad tot oprichting van een Europees Agentschap voor het operationeel beheer van grootschalige IT-systemen op het gebied van vrijheid, veiligheid en recht.

Verordening (EU) nr. 515/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 16 april 2014 tot vaststelling, als onderdeel van het Fonds voor interne veiligheid, van het instrument voor financiële steun voor de buitengrenzen en visa en tot intrekking van Beschikking nr.574/2007/EG.

2. RAADPLEGING VAN BELANGHEBBENDE PARTIJEN EN EFFECTBEOORDELING

- **Raadpleging van belanghebbende partijen**

Een uitvoerige beschrijving van de raadpleging van belanghebbende partijen is opgenomen in de effectbeoordeling in bijlage 2. De Commissie heeft ter voorbereiding van de herziene slimmegrenzenvoorstellen in 2015 gerichte raadplegingen gehouden: met de EDPS door middel van een workshop over de voorbereiding van de slimmegrenzenvoorstellen op 20 maart 2015, met het maatschappelijk middenveld op een bijeenkomst op 5 mei 2015, met ondernemers op het gebied van vervoer, toerisme en infrastructuur op een bijeenkomst op 28 mei 2015 en met het Bureau voor de grondrechten op bijeenkomsten op 22 juni en 23 juli 2015. Daarnaast heeft de Commissie op 9 juli 2015 een bijeenkomst georganiseerd met rechtshandhavingsfunctionarissen van de lidstaten en op 24 september en 26 oktober 2015 technische bijeenkomsten met deskundigen van de lidstaten.

Door middel van een openbare raadpleging zijn van 29 juli tot en met 29 oktober 2015 de meningen verzameld van particulieren, organisaties, vervoerders en overheidsinstanties. De resultaten van deze openbare raadpleging worden uitvoerig toegelicht in bijlage 2 bij de effectbeoordeling.

De commissie LIBE van het Europees Parlement heeft op 23-24 februari 2015 een interparlementaire commissievergadering met de nationale parlementen over slimme grenzen georganiseerd.

- **Effectbeoordeling**

Een eerste effectbeoordeling[12] is verricht in 2008, in het kader van de voorbereiding van de mededeling van de Commissie over dit onderwerp, en een tweede[13] is in 2012 uitgevoerd in het kader van de voorbereiding van de voorstellen van 2013.

De derde effectbeoordeling is in 2016 verricht. Op basis van het technische onderzoek, het verslag over de test, het resultaat van de raadpleging van belanghebbende partijen en de besprekingen in de Raad en het Europees Parlement zijn bij de effectbeoordeling de belangrijkste uitvoeringsopties en subopties voor zowel het EES als het RTP geanalyseerd. De voorkeursopties die uit de effectbeoordeling naar voren zijn gekomen, zijn rechtstreeks

12 SEC(2008) 153.
13 WDC(2013) 47.

verwerkt in de belangrijkste wijzigingen die in onderhavig voorstel zijn opgenomen ten opzichte van de voorstellen van 2013 (zie het punt "Belangrijkste onderdelen van het herziene slimmegrenzenpakket").

De raad voor regelgevingstoetsing heeft de ontwerp-effectbeoordeling bestudeerd en op 22 januari 2016 een gunstig oordeel gegeven.

3. JURIDISCHE ELEMENTEN VAN HET VOORSTEL

- **Samenvatting van de voorgestelde maatregelen**

Het doel en de functies van het EES moeten worden omschreven, evenals de betrokken verantwoordelijkheden. Bovendien moet het Agentschap voor het operationeel beheer van grootschalige IT-systemen op het gebied van vrijheid, veiligheid en recht (eu-LISA) een mandaat krijgen voor de ontwikkeling en het operationele beheer van het systeem. In een afzonderlijk werkdocument van de diensten van de Commissie wordt het herziene voorstel per artikel toegelicht.

In verband met dit voorstel dienen tevens Verordening (EU) nr. 1077/2011, Verordening (EG) nr. 767/2008 en de Schengenuitvoeringsovereenkomst te worden gewijzigd, zoals aangegeven onder punt 1.

- **Rechtsgrondslag**

Volgens dit herziene voorstel is artikel 77, lid 2, onder b) en d), van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie de rechtsgrondslag van deze verordening. Artikel 77, lid 2, onder b) en d), is de passende rechtsgrondslag voor het nader uitwerken van maatregelen betreffende de overschrijding van de buitengrenzen van de lidstaten en het ontwikkelen van normen en procedures die de lidstaten in het kader van de personencontrole aan de grens in acht moeten nemen. Artikel 77, lid 2, onder b) en d), is de rechtsgrondslag voor de instelling van het EES. Het herziene voorstel berust daarnaast op artikel 87, lid 2, onder a), als rechtsgrondslag voor het verlenen van toegang voor rechtshandhavingsdoeleinden en op artikel 88, lid 2, onder a), voor het verlenen van toegang aan Europol, in beide gevallen onder strikte voorwaarden. Deze beide aanvullende rechtsgrondslagen voor de toegang tot EES-gegevens voor rechtshandhavingsdoeleinden en de toegang voor Europol vereisen dezelfde gewone wetgevingsprocedure als die welke voor artikel 77, lid 2, onder b) en d), vereist is.

- **Subsidiariteitsbeginsel**

Krachtens artikel 77, lid 2, onder b), van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie is de Unie bevoegd om wetgevend op te treden met betrekking tot personencontrole en efficiënte bewaking bij het overschrijden van de buitengrenzen van de lidstaten. De huidige EU-bepalingen inzake de overschrijding van de buitengrenzen van de lidstaten moeten worden gewijzigd, omdat er momenteel geen betrouwbare instrumenten bestaan om toezicht te houden op de reisbewegingen van onderdanen van derde landen die voor een kort verblijf worden toegelaten. Het afstempelen van reisdocumenten is omslachtig en tijdrovend en biedt de lidstaten niet de mogelijkheid om de toegestane verblijfsduur te berekenen bij grenscontroles of bij controles binnen het Schengengebied. De nationale systemen voor dit doel zijn van beperkt nut in een gebied zonder controles aan de binnengrenzen.

Om migratie efficiënter te kunnen beheren, moet er informatie beschikbaar zijn over de personen aan wie de toegang tot het grondgebied van de EU is geweigerd, de personen die zich op EU-grondgebied bevinden, de personen die zich aan de maximaal toegestane verblijfsduur van 90 dagen per 180 dagen houden en de nationaliteiten en groepen (visumplichtig/niet-visumplichtig) waartoe reizigers behoren die de toegestane verblijfsduur overschrijden; zo kunnen ook met steekproefcontroles op het grondgebied irregulier verblijvende personen beter worden opgespoord.

Er moet een gemeenschappelijke regeling komen, zodat er voor het gehele Schengengebied geharmoniseerde regels worden vastgesteld met betrekking tot de registratie van weigering van toegang, grensoverschrijdende bewegingen en het toezicht op toegestane korte verblijven.

De doelstellingen van dit voorstel kunnen dan ook niet in voldoende mate door de lidstaten alleen worden verwezenlijkt.

Een herziening van het voorstel van 2013 inzake het EES is tevens noodzakelijk om voor rechtshandhavingsdoeleinden toegang te verlenen tot de gegevens in het EES, teneinde terrorisme en zware criminaliteit te bestrijden en een hoog niveau van interne veiligheid te waarborgen. Dit doel kan niet worden verwezenlijkt door de lidstaten, omdat een dergelijke wijziging alleen door de Commissie kan worden voorgesteld.

- **Evenredigheidsbeginsel**

Krachtens artikel 5 van het Verdrag betreffende de Europese Unie mag het optreden van de Unie niet verder gaan dan wat nodig is om de doelstellingen van de Verdragen te verwezenlijken. De vorm die voor dit EU-optreden wordt gekozen, moet het mogelijk maken de doelstellingen van het voorstel te verwezenlijken en het voorstel zo doeltreffend mogelijk ten uitvoer te leggen. Het voorgestelde initiatief is een nadere ontwikkeling van het Schengenacquis en moet ervoor zorgen dat er aan de buitengrenzen in alle lidstaten die de controles aan de binnengrenzen hebben opgeheven, gemeenschappelijke regels gelden en dat deze op dezelfde manier worden toegepast. Het roept een instrument in het leven waarmee de Europese Unie kan vaststellen hoeveel onderdanen van derde landen het EU-grondgebied binnenkomen en verlaten; deze informatie is noodzakelijk om een duurzaam en op feiten gebaseerd beleid te kunnen voeren op het gebied van migratie en visa. Toegang tot het EES wordt ook verleend aan de rechtshandhavingsautoriteiten, omdat zo op snelle, accurate, veilige en kostenefficiënte wijze personen die van terrorisme of zware criminaliteit worden verdacht (of daarvan slachtoffer zijn), kunnen worden geïdentificeerd en de reisgeschiedenis kan worden geraadpleegd van zowel visumhoudende als niet-visumplichtige onderdanen van derde landen die verdachten (of slachtoffers) zijn van dergelijke strafbare feiten.

Het voorstel, dat uitgaat van de beginselen van *privacy by design*, is een evenredig instrument wat betreft het recht op bescherming van persoonsgegevens, omdat het aantal gegevens dat moet worden verzameld en de duur waarvoor deze moeten worden opgeslagen, beperkt blijven tot wat absoluut noodzakelijk is om het systeem te laten werken en de doelstellingen te verwezenlijken. Bovendien is voorzien in alle vereiste waarborgen en mechanismen voor een doeltreffende bescherming van de grondrechten van reizigers, en met name de bescherming van hun privéleven en hun persoonsgegevens.

Er zijn op EU-niveau geen andere processen of harmonisatieprocedures nodig om het systeem te doen functioneren; de voorgenomen maatregel is derhalve evenredig aangezien hij geen verdere EU-actie vereist om de gestelde doelen te bereiken.

De voorkeursoptie is ook evenredig wat de kosten betreft, gezien de voordelen die het systeem voor alle lidstaten bij het beheer van de gemeenschappelijke buitengrenzen en de ontwikkeling van een gemeenschappelijk EU-migratiebeleid zal opleveren.

Het voorstel is derhalve in overeenstemming met het evenredigheidsbeginsel.

- **Keuze van instrument**

Voorgesteld instrument: verordening.

Andere instrumenten zouden om de navolgende reden(en) ongeschikt zijn:

Met dit voorstel wordt een centraal systeem opgezet voor samenwerking tussen de lidstaten; dat vereist een gemeenschappelijke architectuur en gemeenschappelijke regels. Bovendien bevat het voorstel voorschriften inzake de controle aan de buitengrens en de toegang tot het systeem voor onder meer rechtshandhavingsdoeleinden, die voor alle lidstaten gelijk zijn. Derhalve kan alleen voor een verordening als rechtsinstrument worden gekozen.

- **Grondrechten**

De voorgestelde verordening heeft gevolgen op het gebied van de grondrechten, met name het recht op waardigheid (artikel 1 van het Handvest van de grondrechten van de EU), het verbod van slavernij en dwangarbeid (artikel 5 van het Handvest), het recht op vrijheid en veiligheid (artikel 6 van het Handvest), de eerbiediging van het privéleven en van het familie- en gezinsleven (artikel 7 van het Handvest), de bescherming van persoonsgegevens (artikel 8 van het Handvest), het recht op asiel (artikel 18 van het Handvest), het recht op bescherming bij verwijdering, uitzetting of uitlevering (artikel 19 van het Handvest), het recht op non-discriminatie (artikel 21 van het Handvest), de rechten van het kind (artikel 24 van het Handvest) en het recht op een doeltreffende voorziening in rechte (artikel 47 van het Handvest).

De invoering van het EES is gunstig voor het verbod van slavernij en dwangarbeid en het recht op vrijheid en veiligheid. Door betere en nauwkeurigere identificatie (door het gebruik van biometrische middelen) van onderdanen van derde landen die de buitengrenzen van het Schengengebied overschrijden, kunnen identiteitsfraude, mensenhandel (met name van minderjarigen) en grensoverschrijdende criminaliteit beter worden opgespoord, wat bijdraagt tot verhoging van het veiligheidsniveau van de burgers in het Schengengebied.

Wat het recht op de bescherming van persoonsgegevens betreft: in het voorstel zijn waarborgen opgenomen waardoor deze gegevens uitsluitend toegankelijk zijn om het doel van de verordening te verwezenlijken en de toegang ertoe strikt beperkt blijft tot de daarin aangewezen bevoegde autoriteiten. Daarnaast zijn waarborgen opgenomen betreffende het recht op toegang tot gegevens en het recht op rechtzetting of verwijdering van gegevens. Ook de beperking van de bewaringstermijn voor de gegevens, zoals bedoeld in punt 1 van deze toelichting, draagt bij tot de bescherming van persoonsgegevens.

Het voorstel bepaalt dat toegang kan worden verkregen tot het EES voor de voorkoming, de opsporing of het onderzoek van terroristische misdrijven en andere ernstige strafbare feiten door de identificatie van onderdanen van derde landen die de buitengrenzen overschrijden en het raadplegen van hun reisgeschiedenis. In artikel 52, lid 1, van het Handvest wordt bepaald

dat beperkingen op het recht op bescherming van persoonsgegevens geschikt moeten zijn om het nagestreefde doel te verwezenlijken en niet verder mogen gaan dan wat noodzakelijk is dat doel te bereiken. In artikel 8, lid 2, van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens wordt ook bepaald dat inmenging van het openbaar gezag in het recht op eerbiediging van het privéleven toegestaan kan zijn indien dit noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het voorkomen van strafbare feiten, wat in dit voorstel het geval is. Het Europees Hof van Justitie heeft ook erkend[14] dat de bestrijding van terrorisme en zware criminaliteit, in het bijzonder georganiseerde misdaad en terrorisme, van primordiaal belang is om de openbare veiligheid te waarborgen, en dat de doeltreffendheid ervan in aanzienlijke mate kan afhangen van het gebruik van moderne onderzoekstechnieken en dat derhalve de toegang tot persoonsgegevens voor die specifieke doeleinden, indien daartoe de noodzaak bestaat, gerechtvaardigd kan zijn.

Het voorstel bepaalt dat toegang kan worden verkregen tot het EES voor de voorkoming, de opsporing of het onderzoek van terroristische misdrijven en andere ernstige strafbare feiten door de identificatie van onderdanen van derde landen die de buitengrenzen overschrijden en het raadplegen van hun reisgeschiedenis. Toegang tot het EES voor identificatiedoeleinden zou uitsluitend mogen worden verleend als zonder succes is gezocht in nationale databases en (voor zoekopdrachten met vingerafdrukken) in een nationaal geautomatiseerd dactyloscopisch identificatiesysteem als bedoeld in Besluit 2008/615/JBZ. In het VIS zijn gegevens over visumhouders opgenomen, maar gegevens over niet-visumplichtige onderdanen van derde landen of gegevens over reisbewegingen zijn in geen enkele andere EU-database te vinden.

Toegang tot EES-gegevens voor rechtshandhavingsdoeleinden mag alleen worden verleend voor het voorkomen, opsporen of onderzoeken van terroristische misdrijven of andere ernstige strafbare feiten, zoals omschreven in Kaderbesluit 2002/475/JBZ inzake terrorismebestrijding en Kaderbesluit 2002/584/JBZ van de Raad betreffende het Europees aanhoudingsbevel, wanneer dat nodig is voor een specifieke zaak. Bovendien kunnen de aangewezen rechtshandhavingsinstanties alleen verzoeken om toegang tot EES-gegevens indien er gegronde redenen bestaan om aan te nemen dat deze toegang wezenlijk zal bijdragen tot het voorkomen, opsporen of onderzoeken van het desbetreffende strafbare feit. Dergelijke verzoeken worden door een aangewezen rechtshandhavingsinstantie gecontroleerd om na te gaan of is voldaan aan de strikte voorwaarden voor een verzoek om toegang tot EES-gegevens voor rechtshandhavingsdoeleinden.

Bovendien bevat het voorstel ook strenge beveiligingsmaatregelen die ervoor moeten zorgen dat persoonsgegevens veilig worden verwerkt en dat wordt voorzien in toezicht op de verwerking door onafhankelijke gegevensbeschermingsautoriteiten en in documentatie van alle verrichte opzoekingen. In het voorstel wordt ook bepaald dat de verwerking van persoonsgegevens door rechtshandhavingsinstanties nadat de gegevens uit het EES zijn verkregen, onder Kaderbesluit 2008/977/JBZ van de Raad valt.

Het voorstel bevat strenge regels voor de toegang tot het EES en de nodige waarborgen. Het voorziet ook in het recht van toegang, correctie, verwijdering en verhaal van de betrokken personen, in het bijzonder het recht op een voorziening in rechte, en in toezicht op de verwerkingsactiviteiten door onafhankelijke openbare autoriteiten. Bijgevolg is dit voorstel volledig in overeenstemming met het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie,

[14] Arrest van het Hof van Justitie van 8 april 2014 in de gevoegde zaken C-293/12 en C-594/12, Digital Rights Ireland Ltd en anderen (ECLI:EU:C:2014:238, punt 51).

met name wat betreft het recht op de bescherming van persoonsgegevens, en voldoet het ook aan artikel 16 VWEU, dat voor eenieder het recht op bescherming van zijn persoonsgegevens waarborgt.

4. GEVOLGEN VOOR DE BEGROTING

In het EES-voorstel van 2013 werd verwezen naar het voorstel van de Commissie voor het volgende meerjarig financieel kader, waarin voor de periode 2014–2020 een bedrag van 4,6 miljard EUR werd uitgetrokken voor het Fonds voor interne veiligheid (ISF). In het EES-voorstel van 2013 werd 1,1 miljard EUR als indicatief bedrag gereserveerd voor de ontwikkeling van een inreis-uitreissysteem en een programma voor geregistreerde reizigers (RTP), waarbij ervan werd uitgegaan dat de eerste ontwikkelingskosten in 2015 zouden worden gemaakt. Voor de berekening van dit bedrag werd uitgegaan van de ontwikkeling en het operationele beheer van twee afzonderlijke systemen, van een ontwikkelingsduur van drie jaar en de toepassing van het systeem gedurende vier jaar.

In artikel 5, lid 5, onder b), van Verordening (EU) nr. 515/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 16 april 2014 tot vaststelling, als onderdeel van het Fonds voor interne veiligheid, van het instrument voor financiële steun voor de buitengrenzen en visa en tot intrekking van Beschikking nr. 574/2000/EG (ISF-grenzenverordening) werd 791 miljoen EUR uitgetrokken voor de ontwikkeling van IT-systemen gebaseerd op bestaande en/of nieuwe IT-systemen ter beheersing van de migratiestromen langs de buitengrenzen. Dit bedrag van 791 miljoen EUR was bestemd voor een ontwikkelingsduur van drie jaar (2017 tot en met 2019), waarbij al in 2016 enige voorbereidende werkzaamheden zouden plaatsvinden en het systeem in 2020 in gebruik zou worden genomen.

Overeenkomstig het technische onderzoek en de effectbeoordeling wordt bij dit voorstel uitgegaan van de voorkeursoptie, die inhoudt dat een gemeenschappelijk EES wordt ingevoerd, en is het benodigde bedrag geraamd op 480 miljoen EUR, waarbij ook rekening is gehouden met de toegang tot het systeem voor rechtshandhavingsdoeleinden. In dit voorstel is daarom ook een voorstel tot wijziging van de ISF-grenzenverordening opgenomen, waarbij die wordt aangepast aan het nieuwe lagere bedrag.

Deze financiële steun zou niet alleen voor de volledige MFK-periode de kosten van de centrale onderdelen dekken (288 miljoen EUR voor de ontwikkelings- en operationele kosten op EU-niveau via indirect beheer), maar ook de kosten voor de integratie in het EES van de bestaande nationale grensinfrastructuur in de lidstaten via de nationale uniforme interfaces (NUI) (120 miljoen EUR via direct beheer). Door bij te dragen in de nationale integratiekosten kan worden voorkomen dat de uitvoering van projecten in gevaar komt of wordt vertraagd door economische omstandigheden op nationaal niveau. In de ontwikkelingsfase (2017–2019) zal de Commissie in totaal (via direct beheer) 52,7 miljoen EUR uittrekken voor uitgaven die verband houden met de werkzaamheden in de lidstaten.

Wanneer het nieuwe systeem eenmaal gebruiksklaar is, kunnen de verdere operationele kosten in de lidstaten uit de nationale programma's in het kader van het ISF worden gefinancierd (gedeeld beheer). Voor dit doel is binnen het algemene budget van 480 miljoen EUR een bedrag van 20 miljoen EUR gereserveerd. Dit omvat operationele steun gedurende één jaar.

Dit kostenmodel wordt toegelicht in bijlage 6 bij de effectbeoordeling over het kostenmodel voor het EES.

5. AANVULLENDE INFORMATIE

- **Deelname**

Dit voorstel bouwt voort op het Schengenacquis aangezien het de overschrijding van de buitengrenzen betreft. Er moet dan ook rekening worden gehouden met de hierna genoemde gevolgen van de diverse protocollen en overeenkomsten met geassocieerde landen.

Denemarken: overeenkomstig de artikelen 1 en 2 van het Protocol (nr. 22) betreffende de positie van Denemarken, dat aan het Verdrag betreffende de Europese Unie (VEU) en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU) is gehecht, neemt Denemarken niet deel aan de aanneming door de Raad van overeenkomstig titel V van het derde deel van het VWEU voorgestelde maatregelen.

Aangezien deze verordening voortbouwt op het Schengenacquis, beslist Denemarken overeenkomstig artikel 4 van genoemd protocol binnen een termijn van zes maanden nadat de Raad een besluit heeft genomen over deze verordening of het deze in zijn nationale wetgeving zal omzetten.

Verenigd Koninkrijk en Ierland: overeenkomstig de artikelen 4 en 5 van het Protocol betreffende het Schengenacquis dat is opgenomen in het kader van de Europese Unie en overeenkomstig Besluit 2000/365/EG van de Raad van 29 mei 2000 betreffende het verzoek van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland deel te mogen nemen aan enkele van de bepalingen van het Schengenacquis en Besluit 2002/192/EG van de Raad van 28 februari 2002 betreffende het verzoek van Ierland deel te mogen nemen aan bepalingen van het Schengenacquis, nemen het Verenigd Koninkrijk en Ierland niet deel aan de aanneming van Verordening (EU) 2016/399 (Schengengrenscode), noch aan enig ander rechtsinstrument dat wordt gerekend tot hetgeen algemeen bekend staat als het "Schengenacquis", dat wil zeggen de rechtsinstrumenten ter organisatie en ondersteuning van de afschaffing van het grenstoezicht aan de binnengrenzen en de begeleidende maatregelen betreffende het toezicht aan de buitengrenzen.

Deze verordening houdt een ontwikkeling van dit acquis in, en het Verenigd Koninkrijk en Ierland nemen derhalve niet deel aan de aanneming van deze verordening, die dan ook niet bindend voor, noch van toepassing op het Verenigd Koninkrijk en Ierland is.

Overeenkomstig het arrest van het Hof van Justitie in zaak C-482/08, Verenigd Koninkrijk tegen Raad (ECLI:EU:C:2010:631) doet de omstandigheid dat deze Verordening niet alleen artikel 77, lid 2, onder b) en d), VWEU als rechtsgrondslag heeft, maar daarnaast ook de artikelen 87, lid 2, onder a), en artikel 88, lid 2, onder a), geen afbreuk aan bovenvermelde conclusie, aangezien de toegang tot het systeem voor rechtshandhavingsdoeleinden secundair is ten opzichte van de instelling van het inreis-uitreissysteem.

IJsland en Noorwegen: de procedures die zijn vastgelegd in de associatieovereenkomst tussen de Raad van de Europese Unie, de Republiek IJsland en het Koninkrijk Noorwegen inzake de wijze waarop IJsland en Noorwegen worden betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis, zijn van toepassing, aangezien dit

voorstel voortbouwt op het Schengenacquis zoals omschreven in bijlage A bij die overeenkomst[15].

Zwitserland: deze verordening houdt een ontwikkeling in van de bepalingen van het Schengenacquis als bedoeld in de Overeenkomst tussen de Europese Unie, de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake de wijze waarop Zwitserland wordt betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis[16].

Liechtenstein: deze verordening houdt een ontwikkeling in van de bepalingen van het Schengenacquis als bedoeld in het Protocol tussen de Europese Unie, de Europese Gemeenschap, de Zwitserse Bondsstaat en het Vorstendom Liechtenstein betreffende de toetreding van het Vorstendom Liechtenstein tot de Overeenkomst tussen de Europese Unie, de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake de wijze waarop Zwitserland wordt betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis[17].

Kroatië, Cyprus, Bulgarije en Roemenië: deze verordening tot instelling van het EES komt in de plaats van de verplichting om het paspoort van onderdanen van derde landen af te stempelen. Deze bepaling moest door de toetredende lidstaten worden toegepast vanaf de toetreding tot de Europese Unie.

---

15 PB L 176 van 10.7.1999, blz. 36.
16 PB L 53 van 27.2.2008, blz. 52.
17 PB L 160 van 18.6.2011, blz. 19.

2016/0106 (COD)

Voorstel voor een

VERORDENING VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

tot instelling van een inreis-uitreissysteem (EES) voor de registratie van inreis- en uitreisgegevens en van gegevens over weigering van toegang ten aanzien van onderdanen van derde landen die de buitengrenzen van de Europese Unie overschrijden en tot vaststelling van de voorwaarden voor toegang tot het EES voor rechtshandhavingsdoeleinden en tot wijziging van Verordening (EG) nr. 767/2008 en Verordening (EU) nr. 1077/2011

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 77, lid 2, onder b) en d), artikel 87, lid 2, onder a), en artikel 88, lid 2, onder a),

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Na toezending van het ontwerp van wetgevingshandeling aan de nationale parlementen,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité[1],

Gezien het advies van het Comité van de Regio's[2],

Handelend volgens de gewone wetgevingsprocedure,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) In de mededeling "De voorbereiding van de volgende stappen in het grensbeheer in de Europese Unie" van de Commissie van 13 februari 2008[3] werd gesteld dat als onderdeel van een geïntegreerde strategie voor grensbeheer een inreis-uitreissysteem zou moeten worden ingevoerd dat elektronisch de tijd en plaats van inreis en uitreis registreert van onderdanen van derde landen die voor een kort verblijf tot het Schengengebied zijn toegelaten, en de toegestane verblijfsduur berekent.

(2) De Europese Raad van 19 en 20 juni 2008 benadrukte dat het van belang is om de geïntegreerde strategie voor grensbeheer van de EU verder te ontwikkelen en daarbij ook het beheer van de buitengrenzen te bevorderen door beter gebruik te maken van nieuwe technologieën.

---

1 PB C […] van […], blz. […].
2 PB C […] van […], blz. […].
3 COM(2008) 69 definitief.

(3) In haar mededeling "Een ruimte van vrijheid, veiligheid en recht ten dienste van de burger" van 10 juni 2009 pleitte de Commissie voor invoering van een elektronisch systeem voor de registratie van inreis in en uitreis uit de lidstaten via de buitengrenzen, om de toegang tot het grondgebied beter te beheren.

(4) De Europese Raad van 23 en 24 juni 2011 drong aan op snelle vooruitgang op het gebied van slimme grenzen. De Commissie publiceerde op 25 oktober 2011 een mededeling over "Slimme grenzen – opties en te volgen weg".

(5) De Europese Raad stelde in zijn strategische richtsnoeren van juni 2014: *"Het bestaan van het Schengengebied, waardoor mensen kunnen reizen zonder controles aan de binnengrenzen, en het toenemende aantal mensen dat naar de EU reist, maken een doelmatig beheer van de gemeenschappelijke EU-buitengrenzen nodig om een krachtige bescherming te kunnen garanderen. De Unie moet alle beschikbare instrumenten inzetten om de lidstaten bij hun taak te steunen. Daartoe moet het volgende gebeuren: het geïntegreerde beheer van de buitengrenzen moet op een kosteneffectieve wijze worden gemoderniseerd, teneinde slim grensbeheer te garanderen met een inreis-uitreissysteem en een programma voor geregistreerde reizigers, met de ondersteuning van het nieuwe Agentschap voor het operationeel beheer van grootschalige IT-systemen (eu-LISA)".*

(6) In haar mededeling "Een Europese migratieagenda" van 13 mei 2015 merkte de Commissie op: *"Een nieuwe fase wordt gevormd door het initiatief inzake slimme grenzen, dat bedoeld is om de grensdoorlaatposten efficiënter te maken en het overschrijden van de grens voor de overgrote meerderheid van bonafide reizigers uit derde landen te vergemakkelijken, terwijl tegelijkertijd onregelmatige migratie wordt bestreden door alle grensoverschrijdingen van onderdanen van derde landen te registreren, met inachtneming van het evenredigheidsbeginsel."*

(7) De doelstellingen en de technische architectuur van het inreis-uitreissysteem moeten worden vastgesteld, evenals voorschriften betreffende de werking en het gebruik ervan, de verantwoordelijkheden voor het systeem, de in het systeem op te nemen categorieën gegevens, het doel van en de criteria voor de opneming ervan, de autoriteiten die toegang hebben tot het systeem, en verdere voorschriften inzake gegevensverwerking en de bescherming van persoonsgegevens.

(8) Het EES dient van toepassing te zijn op onderdanen van derde landen die voor een kort verblijf tot het Schengengebied worden toegelaten. Het dient tevens van toepassing te zijn op onderdanen van derde landen aan wie de toegang tot het grondgebied voor een kort verblijf is geweigerd.

(9) Verbetering van het beheer van de buitengrenzen, preventie van irreguliere immigratie en vereenvoudiging van het beheer van de migratiestromen dienen de doelstellingen van het EES te zijn. Het EES dient, in het bijzonder en waar dat relevant is, bij te dragen tot de identificatie van personen die niet of niet meer aan de voorwaarden inzake de duur van het verblijf op het grondgebied van de lidstaten voldoen.

(10) Om die doelstellingen te verwezenlijken, moeten in het EES alfanumerieke en biometrische gegevens worden verwerkt. Het gebruik van biometrische gegevens is, ondanks de gevolgen ervan voor de privacy van reizigers, om twee redenen

geoorloofd. Ten eerste is het gebruik van biometrische gegevens een betrouwbare methode voor de identificatie van onderdanen van derde landen die zonder reisdocumenten of andere identificatiemiddelen worden aangetroffen op het grondgebied van de lidstaten, wat vaak gebeurt bij irreguliere migranten. Ten tweede leidt het gebruik van biometrische gegevens tot een betrouwbaarder match van inreis- en uitreisgegevens van legale reizigers. Als gezichtsopnamen in combinatie met vingerafdrukgegevens worden gebruikt, kan het aantal te registreren vingerafdrukken worden verminderd, terwijl hetzelfde resultaat wordt bereikt wat de nauwkeurigheid van de identificatie betreft.

(11) In het EES moeten, wanneer dat fysiek mogelijk is, van niet-visumplichtige onderdanen van derde landen vier vingerafdrukken worden opgeslagen, om nauwkeurige verificatie en identificatie mogelijk te maken (zodat kan worden nagegaan of de onderdaan van een derde land niet al eerder met een andere identiteit of een ander reisdocument is geregistreerd) en te waarborgen dat in alle gevallen voldoende gegevens beschikbaar zijn. De controle van de vingerafdrukken van visumhouders zal worden verricht aan de hand van het Visuminformatiesysteem (VIS) dat bij Beschikking 2004/512/EG van de Raad is opgezet[4]. De gezichtsopname van zowel niet-visumplichtige als visumhoudende onderdanen van derde landen dient in het EES te worden geregistreerd en te worden gebruikt als het belangrijkste biometrische identificatiemiddel ter verifiëring van de identiteit van onderdanen van derde landen die eerder in het EES zijn geregistreerd, voor zover hun persoonlijke dossier nog niet is verwijderd. In andere gevallen dient hun identiteit te worden geverifieerd aan de hand van hun vingerafdrukken.

(12) Het EES dient te bestaan uit een centraal systeem dat een geautomatiseerde centrale database met biometrische en alfanumerieke gegevens beheert, een nationale uniforme interface in elke lidstaat, een beveiligd communicatiekanaal tussen het centrale systeem van het EES en het centrale systeem van het VIS en de communicatie-infrastructuur tussen het centrale systeem en de nationale uniforme interfaces. Elke lidstaat dient zijn nationale grensinfrastructuren aan te sluiten op de nationale uniforme interface.

(13) Er dient te worden gezorgd voor interoperabiliteit van het EES en het VIS door middel van een rechtstreeks communicatiekanaal tussen de beide centrale systemen, teneinde de grensautoriteiten die het EES gebruiken, in staat te stellen het VIS te raadplegen om visumgegevens op te halen met het oog op de aanleg of bijwerking van een persoonlijk dossier, teneinde de grensautoriteiten in staat te stellen aan de buitengrenzen de geldigheid van het visum en de identiteit van een visumhouder aan de hand van diens vingerafdrukken rechtstreeks in het VIS te verifiëren en teneinde de grensautoriteiten in staat te stellen de identiteit van een niet-visumplichtige onderdaan van een derde land aan de hand van diens vingerafdrukken in het VIS te verifiëren. De interoperabiliteit dient tevens de grensautoriteiten die het VIS gebruiken in staat te stellen om vanuit het VIS rechtstreeks het EES te raadplegen met het oog op de behandeling van visumaanvragen en beslissingen in verband met die aanvragen, en de visumautoriteiten in staat te stellen de visumgegevens in het

[4] Beschikking 2004/512/EG van de Raad van 8 juni 2004 betreffende het opzetten van het Visuminformatiesysteem (VIS) (PB L 213 van 15.6.2004, blz. 5).

EES bij te werken indien een visum nietig wordt verklaard, wordt ingetrokken of wordt verlengd. Verordening (EG) nr. 767/2008 van het Europees Parlement en de Raad[5] moet dienovereenkomstig worden gewijzigd.

(14) In deze verordening dient te worden omschreven welke autoriteiten van de lidstaten toegang kan worden verleend tot het EES voor het invoeren, wijzigen, verwijderen of raadplegen van gegevens voor de specifieke doelen van het EES en voor zover dat nodig is voor het uitvoeren van hun taken.

(15) De verwerking van EES-gegevens moet in verhouding staan tot het beoogde doel en noodzakelijk zijn voor het vervullen van de taken van de bevoegde autoriteiten. Wanneer zij het EES gebruiken, dienen de bevoegde autoriteiten ervoor te zorgen dat de menselijke waardigheid en de integriteit van de personen wier gegevens worden opgevraagd, worden geëerbiedigd en mogen zij personen niet discrimineren op grond van geslacht, huidskleur, etnische of sociale achtergrond, genetische kenmerken, taal, politieke, levensbeschouwelijke, godsdienstige of andere overtuiging, het behoren tot een nationale minderheid, eigendom, geboorte, handicap, leeftijd of seksuele oriëntatie.

(16) Het is voor de bestrijding van terrorisme en andere ernstige strafbare feiten absoluut noodzakelijk dat de rechtshandhavingsinstanties over zo actueel mogelijke informatie beschikken om hun taken uit te voeren. Het is al gebleken dat de toegang tot VIS-gegevens voor rechtshandhavingsdoeleinden nuttig is voor de identificatie van personen die door geweld om het leven zijn gekomen en ertoe kan bijdragen dat onderzoekers aanzienlijke vooruitgang boeken in zaken betreffende mensenhandel, terrorisme of drugshandel. Toegang tot de in het EES opgeslagen gegevens is noodzakelijk voor het voorkomen, opsporen en onderzoeken van terroristische misdrijven als bedoeld in Kaderbesluit 2002/475/JBZ van de Raad[6] en andere ernstige strafbare feiten als bedoeld in Kaderbesluit 2002/584/JBZ van de Raad[7]. De gegevens die het EES oplevert, kunnen dienen als hulpmiddel bij het verifiëren van een identiteit wanneer een onderdaan van een derde land zijn documenten heeft vernietigd of wanneer de rechtshandhavingsautoriteiten een strafbaar feit onderzoeken met behulp van vingerafdrukken of gezichtsopnamen en de identiteit van een betrokkene willen vaststellen. Het EES kan ook dienen als opsporingsinstrument in strafzaken, dat bewijs kan leveren door het traceren van de reisroutes van personen die verdacht worden van een strafbaar feit of personen die daarvan het slachtoffer zijn. De in het EES opgenomen gegevens dienen daarom, onder de voorwaarden die in deze verordening worden vastgesteld, beschikbaar te zijn voor aangewezen autoriteiten van de lidstaten en de Europese Politiedienst (Europol).

---

5 Verordening (EG) nr. 767/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 9 juli 2008 betreffende het Visuminformatiesysteem (VIS) en de uitwisseling tussen de lidstaten van gegevens op het gebied van visa voor kort verblijf (VIS-verordening) (PB L 218 van 13.8.2008, blz. 60).

6 Kaderbesluit 2002/475/JBZ van de Raad van 13 juni 2002 inzake terrorismebestrijding (PB L 164 van 22.6.2002, blz. 6).

7 Kaderbesluit 2002/584/JBZ van de Raad van 13 juni 2002 betreffende het Europees aanhoudingsbevel en de procedures van overlevering tussen de lidstaten (PB L 190 van 18.7.2002, blz. 1).

(17) Europol speelt bovendien een sleutelrol bij de samenwerking tussen de instanties van de lidstaten die zich bezighouden met het onderzoeken van grensoverschrijdende criminaliteit, omdat Europol bijstand kan verlenen bij het voorkomen, analyseren en onderzoeken van criminaliteit op het niveau van de Unie. Europol moet daarom in het kader van zijn taken en overeenkomstig Besluit 2009/371/JBZ van de Raad[8] ook toegang hebben tot het EES.

(18) De toegang tot het EES om terroristische misdrijven en andere ernstige strafbare feiten te voorkomen, op te sporen of te onderzoeken, vormt een inmenging in het grondrecht op eerbiediging van het privéleven en het grondrecht op de bescherming van persoonsgegevens van personen wier persoonsgegevens in het EES worden verwerkt. Elke dergelijke inmenging dient in overeenstemming te zijn met het recht, dat voldoende nauwkeurig dient te zijn vastgesteld, zodat personen hun gedrag kunnen aanpassen, en dat personen dient te beschermen tegen willekeur en voldoende duidelijk dient aan te geven over welke discretionaire bevoegdheid de bevoegde autoriteiten beschikken en op welke manier die wordt uitgeoefend. Elke inmenging dient in een democratische samenleving noodzakelijk te zijn om een rechtmatig en evenredig belang te beschermen en evenredig te zijn met het te bereiken rechtmatige doel.

(19) Het vergelijken van gegevens op basis van een latente vingerafdruk, dat wil zeggen het dactyloscopische spoor dat op de plaats van het misdrijf kan worden gevonden, is een fundamenteel hulpmiddel op het gebied van politiële samenwerking. De mogelijkheid om in zaken waarin er gegronde redenen bestaan om te vermoeden dat de dader of het slachtoffer in het EES is geregistreerd, een latente vingerafdruk te vergelijken met de in het EES opgeslagen vingerafdrukgegevens, zou voor de rechtshandhavingsautoriteiten van de lidstaten zeer waardevol zijn als hulpmiddel om terroristische misdrijven of andere ernstige strafbare feiten te voorkomen, op te sporen of te onderzoeken, wanneer bijvoorbeeld latente vingerafdrukken het enige op de plaats van het misdrijf beschikbare bewijsmateriaal zijn.

(20) Het is nodig de bevoegde autoriteiten van de lidstaten aan te wijzen, alsook het centrale toegangspunt waarlangs verzoeken om toegang tot EES-gegevens worden ingediend, en een lijst bij te houden van de operationele diensten van de aangewezen autoriteiten die om die toegang mogen verzoeken voor specifieke doeleinden, namelijk het voorkomen, opsporen of onderzoeken van terroristische misdrijven of andere ernstige strafbare feiten.

(21) Verzoeken om toegang tot in het centrale systeem opgeslagen gegevens moeten door de operationele diensten van de aangewezen autoriteiten worden gericht aan het centrale toegangspunt en moeten worden gemotiveerd. De operationele diensten van de aangewezen autoriteiten die om toegang tot EES-gegevens mogen verzoeken, mogen niet als verifiërende autoriteit optreden. De centrale toegangspunten moeten onafhankelijk van de aangewezen autoriteiten optreden en moeten worden belast met het onafhankelijke toezicht op de strikte naleving van de in deze verordening vastgestelde toegangsvoorwaarden. In uitzonderlijke urgente gevallen, wanneer in een vroeg stadium toegang moet worden verkregen om te kunnen reageren op een

[8] Besluit 2009/371/JBZ van de Raad van 6 april 2009 tot oprichting van de Europese politiedienst (Europol) (PB L 121 van 15.5.2009, blz. 37).

specifiek en reëel gevaar in verband met een terroristisch misdrijf of een ander ernstig strafbaar feit, dient het centrale toegangspunt het verzoek onmiddellijk te verwerken en het pas achteraf te verifiëren.

(22) Om persoonsgegevens te beschermen en systematische zoekopdrachten uit te sluiten, mag de verwerking van EES-gegevens slechts worden toegestaan in welbepaalde gevallen, wanneer die verwerking noodzakelijk is om een terroristisch misdrijf of een ander ernstig strafbaar feit te voorkomen, op te sporen of te onderzoeken. De aangewezen autoriteiten en Europol mogen derhalve alleen om toegang tot het EES verzoeken wanneer zij gegronde redenen hebben om aan te nemen dat die toegang informatie zal opleveren die in aanzienlijke mate bijdraagt aan het voorkomen, opsporen of onderzoeken van een terroristisch misdrijf of een ander ernstig strafbaar feit.

(23) Bovendien mag de toegang tot het EES met het oog op de identificatie van een onbekende verdachte, een onbekende dader of een onbekend slachtoffer van een terroristisch misdrijf of een ander ernstig strafbaar feit alleen worden toegestaan als opzoekingen in de nationale vingerafdrukdatabases van de lidstaat en de geautomatiseerde identificatiesystemen voor vingerafdrukken van alle andere lidstaten, als bedoeld in Besluit 2008/615/JBZ van de Raad[9], niet tot vaststelling van de identiteit van de betrokkene hebben geleid. Bovendien moet de toegang tot het EES voor raadpleging van de inreis-uitreisnotities van een geïdentificeerde persoon naar behoren worden gemotiveerd.

(24) Met het oog op de efficiënte vergelijking en uitwisseling van persoonsgegevens moeten de lidstaten volledige uitvoering geven aan en ten volle gebruikmaken van de bestaande internationale overeenkomsten en het al van kracht zijnde Unierecht betreffende de uitwisseling van persoonsgegevens, en met name Besluit 2008/615/JBZ.

(25) De in het EES opgeslagen persoonsgegevens mogen niet langer worden bewaard dan voor de doelstellingen van het EES noodzakelijk is. Het is dienstig om voor grensbeheerdoeleinden de gegevens betreffende onderdanen van derde landen gedurende vijf jaar te bewaren, teneinde te voorkomen dat onderdanen van derde landen zich voordat die periode is verstreken opnieuw in het EES moeten laten registreren. Ten aanzien van onderdanen van derde landen die familielid zijn van een burger van de Unie op wie Richtlijn 2004/38/EG[10] van toepassing is of van een onderdaan van een derde land die onder het Unierecht inzake vrij verkeer valt, en die niet in het bezit zijn van een verblijfskaart als bedoeld in Richtlijn 2004/38/EG, is het dienstig om elke gekoppelde inreis-uitreisnotitie gedurende ten hoogste één jaar na de laatste uitreis te bewaren.

---

9 Besluit 2008/615/JBZ van de Raad van 23 juni 2008 inzake de intensivering van de grensoverschrijdende samenwerking, in het bijzonder ter bestrijding van terrorisme en grensoverschrijdende criminaliteit (PB L 210 van 6.8.2008, blz. 1).

10 Richtlijn 2004/38/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden, tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 1612/68 en tot intrekking van de Richtlijnen 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG en 93/96/EEG (PB L 158 van 30.4.2004, blz. 77).

(26) Een bewaringstermijn van vijf jaar is noodzakelijk om mogelijk te maken dat de grenswachter de nodige risicoanalyse verricht die de Schengengrenscode voorschrijft voordat een reiziger het Schengengebied mag binnenkomen. Voor het behandelen van een visumaanvraag op een consulaire post is het eveneens noodzakelijk om de reisgeschiedenis van de aanvrager te analyseren, om te beoordelen hoe eerdere visa zijn gebruikt en of de voorwaarden voor het verblijf zijn nageleefd. Het verdwijnen van het afstempelen van het paspoort wordt gecompenseerd door de mogelijkheid om het EES te raadplegen. De in het systeem vastgelegde reisgeschiedenis moet derhalve een periode bestrijken die voldoende is voor de afgifte van visa. De bewaringstermijn van vijf jaar vermindert de frequentie waarmee hernieuwde registratie noodzakelijk is, wat voordelen oplevert voor alle reizigers doordat de grensoverschrijding minder tijd zal kosten en ook de wachttijd aan grensdoorlaatposten wordt bekort. Ook een reiziger die eenmalig het Schengengebied binnenkomt, heeft er baat bij dat andere reizigers al in het EES zijn geregistreerd: het feit dat zij zich niet opnieuw hoeven te laten registreren, verkort de wachttijd aan de grens. Deze bewaringstermijn is ook nodig voor faciliteiten aan de grensdoorlaatpost die gebruikmaken van procesversnellers en zelfbedieningssystemen. Die faciliteiten zijn afhankelijk van de gegevens die al in het systeem zijn geregistreerd. Een kortere bewaringstermijn zou de duur van de grenscontroles negatief beïnvloeden. Met een kortere bewaringstermijn kunnen bovendien minder reizigers van dergelijke faciliteiten gebruikmaken, waardoor een van de doeleinden van het EES, namelijk het vergemakkelijken van de grensoverschrijding, zou worden ondermijnd.

(27) Een bewaringstermijn van vijf jaar is tevens noodzakelijk voor gegevens betreffende personen die het grondgebied van de lidstaten niet binnen de toegestane verblijfsduur hebben verlaten, teneinde de identificatie en de terugkeer te ondersteunen, en voor de gegevens betreffende personen aan wie de toegang voor een kort verblijf {of op basis van een rondreisvisum} is geweigerd. De gegevens dienen na afloop van de periode van vijf jaar te worden verwijderd, tenzij er redenen zijn om dat eerder te doen.

(28) Er dienen nauwkeurige regels te worden vastgesteld betreffende de verantwoordelijkheden voor de ontwikkeling en het beheer van het EES en de verantwoordelijkheden van de lidstaten voor de aansluiting op het EES. Het Agentschap voor het operationeel beheer van grootschalige IT-systemen op het gebied van vrijheid, veiligheid en recht, dat is opgericht bij Verordening (EU) nr. 1077/2011 van het Europees Parlement en de Raad[11], dient verantwoordelijk te zijn voor de ontwikkeling en het operationele beheer van een gecentraliseerd EES overeenkomstig deze verordening; de desbetreffende bepalingen van Verordening (EU) nr. 1077/2011 moeten daarom dienovereenkomstig worden gewijzigd.

(29) Er dienen regels te worden vastgesteld betreffende de aansprakelijkheid van de lidstaten voor schade die het gevolg is van een schending van de bepalingen van deze verordening.

---

[11] Verordening (EU) nr. 1077/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2011 tot oprichting van een Europees Agentschap voor het operationeel beheer van grootschalige IT-systemen op het gebied van vrijheid, veiligheid en recht (PB L 286 van 1.11.2011, blz. 1).

(30) Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad[12] dient op de verwerking van persoonsgegevens door de lidstaten uit hoofde van deze verordening van toepassing te zijn, tenzij de verwerking wordt verricht door de aangewezen of controlerende autoriteiten van de lidstaten met het oog op het voorkomen, opsporen of onderzoeken van terroristische misdrijven of andere ernstige strafbare feiten.

(31) Voor de verwerking van persoonsgegevens door de autoriteiten van de lidstaten met het oog op het voorkomen, opsporen of onderzoeken van terroristische misdrijven of andere ernstige strafbare feiten overeenkomstig deze verordening dient op grond van het betreffende nationale recht een norm voor persoonsgegevensbescherming te gelden die in overeenstemming is met Kaderbesluit 2008/977/JBZ van de Raad[13].

(32) Persoonsgegevens die lidstaten op grond van deze verordening hebben verkregen, mogen niet worden doorgegeven aan of ter beschikking worden gesteld van een derde land, een internationale organisatie of een particuliere entiteit, ongeacht of deze in of buiten de Unie is gevestigd, tenzij dat in een afzonderlijk geval noodzakelijk is om bijstand te verlenen bij de identificatie van een onderdaan van een derde land met het oog op diens terugkeer, en aan strikte voorwaarden wordt onderworpen.

(33) Verordening (EG) nr. 45/2001 van het Europees Parlement en de Raad[14] is van toepassing op de activiteiten van de instellingen en organen van de Unie bij het uitvoeren van hun taken als verantwoordelijke voor het operationeel beheer van het EES.

(34) De krachtens artikel 28 van Richtlijn 95/46/EG ingestelde onafhankelijke toezichthoudende autoriteiten dienen toe te zien op de rechtmatigheid van de verwerking van persoonsgegevens door de lidstaten, terwijl de bij Verordening (EG) nr. 45/2001 ingestelde Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming toezicht dient uit te oefenen op de werkzaamheden van de instellingen en organen van de Unie in verband met de verwerking van persoonsgegevens. De Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming en de toezichthoudende autoriteiten dienen samen te werken bij het toezicht op het EES.

(35) De nationale toezichthoudende autoriteiten die krachtens artikel 25 van Kaderbesluit 2008/977/JBZ van de Raad zijn ingesteld, dienen toe te zien op de rechtmatigheid van de verwerking van persoonsgegevens voor rechtshandhavingsdoeleinden door de lidstaten en de krachtens artikel 33 van Besluit 2009/371/JBZ aangewezen nationale controleorganen dienen toe te zien op de rechtmatigheid van de gegevensverwerkingsactiviteiten van Europol.

---

12 Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens (PB L 281 van 23.11.1995, blz. 31).

13 Kaderbesluit 2008/977/JBZ van de Raad van 27 november 2008 over de bescherming van persoonsgegevens die worden verwerkt in het kader van de politiële en justitiële samenwerking in strafzaken (PB L 350 van 30.12.2008, blz. 60).

14 Verordening (EG) nr. 45/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2000 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door de communautaire instellingen en organen en betreffende het vrije verkeer van die gegevens (PB L 8 van 12.1.2001, blz. 1).

(36) "(...) De Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming is geraadpleegd overeenkomstig artikel 28, lid 2, van Verordening (EG) nr. 45/2001 en heeft op […] advies uitgebracht.

(37) Het voorstel bevat strenge regels voor de toegang tot het EES en de nodige waarborgen. Het voorziet ook in het recht van toegang, correctie, verwijdering en verhaal van de betrokken personen, in het bijzonder het recht op een voorziening in rechte, en in toezicht op de verwerkingsactiviteiten door onafhankelijke openbare autoriteiten. Deze verordening eerbiedigt derhalve de grondrechten en neemt de beginselen in acht die door het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie worden erkend, in het bijzonder het recht op waardigheid (artikel 1 van het Handvest), het verbod van slavernij en dwangarbeid (artikel 5 van het Handvest), het recht op vrijheid en veiligheid (artikel 6 van het Handvest), de eerbiediging van het privéleven en van het familie- en gezinsleven (artikel 7 van het Handvest), de bescherming van persoonsgegevens (artikel 8 van het Handvest), het recht op non-discriminatie (artikel 21 van het Handvest), de rechten van het kind (artikel 24 van het Handvest), de rechten van ouderen (artikel 25 van het Handvest), de rechten van personen met een handicap (artikel 26 van het Handvest) en het recht op een doeltreffende voorziening in rechte (artikel 47 van het Handvest).

(38) Voor een doeltreffend toezicht op de toepassing van deze verordening moeten op gezette tijden evaluaties worden verricht. De lidstaten dienen regels vast te stellen voor de sancties die van toepassing zijn op inbreuken op de bepalingen van deze verordening en ervoor te zorgen dat die sancties worden toegepast.

(39) Om uniforme voorwaarden voor de uitvoering van deze verordening te waarborgen, dienen uitvoeringsbevoegdheden aan de Commissie te worden toegekend. Die bevoegdheden moeten worden uitgeoefend overeenkomstig Verordening (EU) nr. 182/2011 van het Europees Parlement en de Raad[15].

(40) Het instellen van een gemeenschappelijk EES en het invoeren van gemeenschappelijke verplichtingen, voorwaarden en procedures voor het gebruik van gegevens kan niet in voldoende mate door de lidstaten alleen worden verwezenlijkt en kan derhalve vanwege de omvang en de gevolgen van het optreden beter op het niveau van de Unie worden bereikt, overeenkomstig het in artikel 5 van het Verdrag betreffende de Europese Unie vastgelegde subsidiariteitsbeginsel. Overeenkomstig het in datzelfde artikel vastgelegde evenredigheidsbeginsel gaat deze verordening niet verder dan wat nodig is om deze doelstelling te verwezenlijken.

(41) Na de ingebruikneming van het inreis-uitreissysteem dient artikel 20, lid 2, van de Schengenuitvoeringsovereenkomst te worden gewijzigd, aangezien het onverenigbaar is met artikel 77, lid 2, onder a) en c), van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, daar het gemeenschappelijk visumbeleid niet kan worden gebaseerd op het al dan niet bestaan van bilaterale overeenkomsten inzake de vrijstelling van de visumplicht tussen lidstaten en de toegestane verblijfsduur van

---

[15] Verordening (EU) nr. 182/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 16 februari 2011 tot vaststelling van de algemene voorschriften en beginselen die van toepassing zijn op de wijze waarop de lidstaten de uitoefening van de uitvoeringsbevoegdheden door de Commissie controleren (PB L 55 van 28.2.2011, blz. 13).

onderdanen van derde landen niet mag afhangen van het aantal en de inhoud van dergelijke bilaterale overeenkomsten. Het inreis-uitreissysteem zou bovendien geen rekening kunnen houden met de toegestane verblijfsduur van niet-visumplichtige onderdanen van derde landen op wie dergelijke overeenkomsten van toepassing zouden zijn, en de toegestane verblijfsduur zou in dat kader niet kunnen worden berekend; die overeenkomsten moeten derhalve worden afgeschaft.

(42) De geraamde kosten van het EES zijn lager dan het bedrag dat in Verordening (EU) nr. 515/2014 van het Europees Parlement en de Raad[16] voor slimme grenzen is uitgetrokken. Na de vaststelling van deze verordening dient de Commissie derhalve, overeenkomstig artikel 5, lid 5, onder b), van Verordening (EU) nr. 515/2014, het thans voor de ontwikkeling van IT-systemen ter beheersing van de migratiestromen over de buitengrenzen toegewezen bedrag door middel van een gedelegeerde handeling te herbestemmen.

(43) Deze verordening tot instelling van het EES komt in de plaats van de verplichting om paspoorten van onderdanen van derde landen af te stempelen, die voor alle toetredende lidstaten geldt. Bij de berekening van de toegestane verblijfsduur in het Schengengebied dient geen rekening te worden gehouden met het verblijf in lidstaten die overeenkomstig de hen betreffende toetredingsakte het Schengenacquis nog niet volledig toepassen. Die lidstaten dienen het verblijf van onderdanen van derde landen in het EES te registreren, maar de automatische rekenfunctie van het systeem dient hiermee geen rekening te houden bij het berekenen van de toegestane verblijfsduur.

(44) Deze verordening dient de toepassing van Richtlijn 2004/38/EG onverlet te laten.

(45) Overeenkomstig de artikelen 1 en 2 van Protocol nr. 22 betreffende de positie van Denemarken, gehecht aan het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, neemt Denemarken niet deel aan de vaststelling van deze verordening, die bijgevolg niet bindend is voor, noch van toepassing is op deze lidstaat. Aangezien deze verordening voortbouwt op het Schengenacquis, beslist Denemarken overeenkomstig artikel 4 van bovengenoemd protocol binnen een termijn van zes maanden nadat de Raad een besluit heeft genomen over deze verordening of het deze in zijn nationale wetgeving zal omzetten.

(46) Deze verordening houdt een ontwikkeling in van de bepalingen van het Schengenacquis waaraan het Verenigd Koninkrijk niet deelneemt, overeenkomstig Besluit 2000/365/EG van de Raad[17]; het Verenigd Koninkrijk neemt derhalve niet deel aan de vaststelling van deze verordening, die bijgevolg niet bindend is voor, noch van toepassing is op deze lidstaat.

---

[16] Verordening (EU) nr. 515/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 16 april 2014 tot vaststelling, als onderdeel van het Fonds voor interne veiligheid, van het instrument voor financiële steun voor de buitengrenzen en visa en tot intrekking van Beschikking nr. 574/2007/EG (PB L 150 van 20.5.2014, blz. 143).

[17] Besluit 2000/365/EG van de Raad van 29 mei 2000 betreffende het verzoek van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland deel te mogen nemen aan enkele van de bepalingen van het Schengenacquis (PB L 131 van 1.6.2000, blz. 43).

(47) Deze verordening houdt een ontwikkeling in van de bepalingen van het Schengenacquis waaraan Ierland niet deelneemt, overeenkomstig Besluit 2002/192/EG van de Raad[18]; Ierland neemt derhalve niet deel aan de vaststelling van deze verordening, die bijgevolg niet bindend is voor, noch van toepassing is op deze lidstaat.

(48) Wat IJsland en Noorwegen betreft, houdt deze verordening een ontwikkeling in van de bepalingen van het Schengenacquis in de zin van de Overeenkomst tussen de Raad van de Europese Unie, de Republiek IJsland en het Koninkrijk Noorwegen inzake de wijze waarop IJsland en Noorwegen worden betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis[19], die vallen onder het gebied bedoeld in artikel 1, onder A, van Besluit 1999/437/EG van de Raad[20].

(49) Wat Zwitserland betreft, houdt deze verordening een ontwikkeling in van de bepalingen van het Schengenacquis in de zin van de Overeenkomst tussen de Europese Unie, de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake de wijze waarop Zwitserland wordt betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis[21], die vallen onder het gebied bedoeld in artikel 1, onder A, van Besluit 1999/437/EG van de Raad, juncto artikel 3 van Besluit 2008/146/EG van de Raad[22] en artikel 3 van Besluit 2008/149/JBZ van de Raad[23].

(50) Wat Liechtenstein betreft, houdt deze verordening een ontwikkeling in van de bepalingen van het Schengenacquis in de zin van het Protocol tussen de Europese Unie, de Europese Gemeenschap, de Zwitserse Bondsstaat en het Vorstendom Liechtenstein betreffende de toetreding van het Vorstendom Liechtenstein tot de Overeenkomst tussen de Europese Unie, de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake de wijze waarop Zwitserland wordt betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis[24], die vallen onder het gebied bedoeld in artikel 1, onder A, van Besluit 1999/437/EG van de Raad, juncto artikel 3 van Besluit 2011/350/EU van de Raad[25] en artikel 3 van Besluit 2011/349/EU van de Raad[26].

---

18 Besluit 2002/192/EG van de Raad van 28 februari 2002 betreffende het verzoek van Ierland deel te mogen nemen aan bepalingen van het Schengenacquis (PB L 64 van 7.3.2002, blz. 20).

19 PB L 176 van 10.7.1999, blz. 36.

20 Besluit 1999/437/EG van de Raad van 17 mei 1999 inzake bepaalde toepassingsbepalingen van de door de Raad van de Europese Unie, de Republiek IJsland en het Koninkrijk Noorwegen gesloten overeenkomst inzake de wijze waarop deze twee staten worden betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis (PB L 176 van 10.7.1999, blz. 31).

21 PB L 53 van 27.2.2008, blz. 52.

22 Besluit 2008/146/EG van de Raad van 28 januari 2008 betreffende de sluiting namens de Europese Gemeenschap van de Overeenkomst tussen de Europese Unie, de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake de wijze waarop Zwitserland wordt betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis (PB L 53 van 27.2.2008, blz. 1).

23 Besluit 2008/149/JBZ van de Raad van 28 januari 2008 betreffende de sluiting namens de Europese Unie van de Overeenkomst tussen de Europese Unie, de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake de wijze waarop Zwitserland wordt betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis (PB L 53 van 27.2.2008, blz. 50).

24 PB L 160 van 18.6.2011, blz. 21.

25 Besluit 2011/350/EU van de Raad van 7 maart 2011 betreffende de sluiting namens de Europese Unie van het Protocol tussen de Europese Unie, de Europese Gemeenschap, de Zwitserse Bondsstaat en het Vorstendom Liechtenstein betreffende de toetreding van het Vorstendom Liechtenstein tot de

(51) Deze verordening is een handeling die voortbouwt op het Schengenacquis of op een andere wijze daaraan is gerelateerd, zoals bedoeld in, respectievelijk, artikel 3, lid 2, van de Toetredingsakte van 2003, artikel 4, lid 2, van de Toetredingsakte van 2005 en artikel 4, lid 2, van de Toetredingsakte van 2011,

HEBBEN DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

HOOFDSTUK 1
Algemene bepalingen

Artikel 1
Onderwerp

1. Bij deze verordening wordt een inreis-uitreissysteem (Entry/Exit System, EES) ingesteld voor het registreren en opslaan van gegevens over de datum, het tijdstip en de plaats van inreis en uitreis van onderdanen van derde landen die de buitengrenzen van de lidstaten overschrijden, voor het berekenen van de duur van hun verblijf en voor het genereren van meldingen aan de lidstaten wanneer de toegestane verblijfsduur is verstreken, alsmede voor het registreren van de datum, het tijdstip en de plaats waarop onderdanen van derde landen de toegang voor een kort verblijf {of op basis van een rondreisvisum} is geweigerd, de autoriteit van de lidstaat die de toegang heeft geweigerd en de redenen voor de weigering.

2. Bij deze verordening wordt tevens in hoofdstuk IV vastgesteld onder welke voorwaarden de aangewezen rechtshandhavingsautoriteiten van de lidstaten en de Europese Politiedienst (Europol) toegang krijgen tot het EES om het te raadplegen met het oog op het voorkomen, opsporen en onderzoeken van terroristische misdrijven of andere ernstige strafbare feiten.

Artikel 2
Toepassingsgebied

1. Deze verordening is van toepassing op onderdanen van derde landen die voor een kort verblijf {of op basis van een rondreisvisum} worden toegelaten tot het grondgebied van de lidstaten en die overeenkomstig Verordening (EU) 2016/399 bij het overschrijden van de buitengrenzen aan grenscontroles worden onderworpen. Zij is bij de inreis op en de uitreis van het grondgebied van de lidstaten van toepassing

---

Overeenkomst tussen de Europese Unie, de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake de wijze waarop Zwitserland wordt betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis betreffende de afschaffing van controles aan de binnengrenzen en het verkeer van personen (PB L 160 van 18.6.2011, blz. 19).

[26] Besluit 2011/349/EU van de Raad van 7 maart 2011 betreffende de sluiting namens de Europese Unie van het Protocol tussen de Europese Unie, de Europese Gemeenschap, de Zwitserse Bondsstaat en het Vorstendom Liechtenstein betreffende de toetreding van het Vorstendom Liechtenstein tot de Overeenkomst tussen de Europese Unie, de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake de wijze waarop Zwitserland wordt betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis, met name betreffende de justitiële samenwerking in strafzaken en de politiële samenwerking (PB L 160 van 18.6.2011, blz. 1).

op onderdanen van derde landen die familielid zijn van een burger van de Unie op wie Richtlijn 2004/38/EG van toepassing is of van een onderdaan van een derde land die onder het Unierecht inzake vrij verkeer valt, en die niet in het bezit zijn van een verblijfskaart overeenkomstig Richtlijn 2004/38/EG.

2. Deze verordening is tevens van toepassing op onderdanen van derde landen aan wie de toegang tot het grondgebied van de lidstaten voor een kort verblijf {of op basis van een rondreisvisum} is geweigerd overeenkomstig artikel 14 van Verordening (EU) 2016/399.

3. Deze verordening is niet van toepassing op:

   a) familieleden van een burger van de Unie op wie Richtlijn 2004/38/EG van toepassing is, die houder zijn van een verblijfskaart als bedoeld in die richtlijn;

   b) familieleden van een onderdaan van een derde land die onder het Unierecht inzake vrij verkeer valt, die houder zijn van een verblijfskaart als bedoeld in Richtlijn 2004/38/EG;

   c) houders van een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 2, punt 16, van Verordening (EU) 2016/399, andere dan die bedoeld onder a) en b) van dit lid;

   d) houders van een visum voor verblijf van langere duur;

   e) onderdanen van Andorra, Monaco en San Marino;

   f) personen of categorieën personen die zijn vrijgesteld van grenscontrole of die facilitering van grensoverschrijding genieten, als bedoeld in artikel 6 bis, lid 3, onder d), e) en f), van Verordening (EU) 2016/399.

   Deze verordening is niet van toepassing op de in de eerste alinea, onder a) en b), bedoelde familieleden, ook indien zij niet een burger van de Unie of een onderdaan van een derde land die onder het Unierecht van vrij verkeer valt, vergezellen of zich bij die persoon voegen.

4. De bepalingen van deze verordening betreffende het berekenen van de verblijfsduur en het genereren van meldingen aan de lidstaten wanneer de toegestane verblijfsduur is verstreken, zijn niet van toepassing op onderdanen van derde landen die familielid zijn van een burger van de Unie op wie Richtlijn 2004/38/EG van toepassing is of van een onderdaan van een derde land die onder het Unierecht inzake vrij verkeer valt, en die niet in het bezit zijn van een verblijfskaart overeenkomstig Richtlijn 2004/38/EG.

Artikel 3
Definities

1. Voor de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder:

   (1) “buitengrenzen”: de buitengrenzen in de zin van artikel 2, punt 2, van Verordening (EU) 2016/399;

(2) “grensautoriteiten”: de bevoegde autoriteiten die op grond van het nationale recht zijn belast met het controleren van personen aan de doorlaatposten aan de buitengrens overeenkomstig Verordening (EU) 2016/399;

(3) “immigratieautoriteiten”: de bevoegde autoriteiten die op grond van het nationale recht zijn belast met de controle van de voorwaarden voor het verblijf van onderdanen van derde landen op het grondgebied van de lidstaten en met het nemen van beslissingen met betrekking tot dit verblijf;

(4) “visumautoriteiten”: de bevoegde autoriteiten, met inbegrip van de centrale visumautoriteiten en de autoriteiten die belast zijn met de afgifte van visa aan de buitengrens, die in elke lidstaat verantwoordelijk zijn voor het behandelen van en het nemen van beslissingen over visumaanvragen of voor beslissingen tot nietigverklaring, intrekking of verlenging van visa;

(5) “onderdaan van een derde land”: eenieder die geen burger van de Unie in de zin van artikel 20 van het Verdrag is, met uitzondering van personen die krachtens overeenkomsten tussen de Unie of de Unie en haar lidstaten, enerzijds, en derde landen, anderzijds, rechten van vrij verkeer genieten die gelijkwaardig zijn aan de rechten van burgers van de Unie;

(6) “reisdocument”: een paspoort of een ander, gelijkwaardig document dat de houder ervan het recht geeft de buitengrenzen te overschrijden en waarin een visum kan worden aangebracht;

(7) “kort verblijf”: een verblijf op het grondgebied van de lidstaten van ten hoogste 90 dagen binnen een periode van 180 dagen;

(8) “visum voor kort verblijf”: een door een lidstaat afgegeven vergunning voor een voorgenomen verblijf op het grondgebied van de lidstaten met een duur van ten hoogste 90 dagen binnen een periode van 180 dagen;

(9) “rondreisvisum”: een door een lidstaat afgegeven vergunning voor een voorgenomen verblijf op het grondgebied van twee of meer lidstaten met een duur van meer dan 90 dagen binnen een periode van 180 dagen, op voorwaarde dat de aanvrager niet het voornemen heeft om langer dan 90 dagen binnen een periode van 180 dagen op het grondgebied van dezelfde lidstaat te verblijven;

(10) “vervoerder” een natuurlijke persoon of een rechtspersoon die beroepsmatig personen vervoert;

(11) “verantwoordelijke lidstaat”: de lidstaat die de gegevens in het EES heeft ingevoerd;

(12) “verificatie”: het proces waarbij reeksen gegevens worden vergeleken om vast te stellen of een beweerde identiteit correct is (één-op-éénvergelijking);

(13) “identificatie”: het proces waarbij de identiteit van een persoon wordt vastgesteld door middel van een zoekopdracht in een database en vergelijking met verscheidene reeksen gegevens (één-op-veelvergelijking);

(14) “alfanumerieke gegevens”: gegevens die worden weergegeven door letters, cijfers, speciale tekens, spaties en leestekens;

(15) “vingerafdrukgegevens”: de gegevens betreffende afdrukken van de wijsvinger, de middelvinger, de ringvinger en de pink van de rechterhand, indien aanwezig, en anders de linkerhand, of een latente vingerafdruk;

(16) “gezichtsopname”: een digitale afbeelding van het gezicht met een resolutie en een kwaliteit die voldoende zijn voor het gebruik van de afbeelding voor geautomatiseerde biometrische matching;

(17) “biometrische gegevens”: vingerafdrukgegevens en gezichtsopname;

(18) “persoon die de toegestane verblijfsduur heeft overschreden”: een onderdaan van een derde land die niet of niet meer voldoet aan de voorwaarden betreffende de duur van een kort verblijf op het grondgebied van de lidstaten;

(19) “eu-LISA”: het Europees Agentschap voor het operationeel beheer van grootschalige IT-systemen op het gebied van vrijheid, veiligheid en recht, dat is opgericht bij Verordening (EU) nr. 1077/2011;

(20) “Frontex”: het Europees Agentschap voor het beheer van de operationele samenwerking aan de buitengrenzen van de lidstaten van de Europese Unie, dat is opgericht bij Verordening (EG) nr. 2007/2004;

(21) “toezichthoudende autoriteit”: de krachtens artikel 28 van Richtlijn 95/46/EG opgerichte organen;

(22) “nationale toezichthoudende autoriteit” voor rechtshandhavingsdoeleinden: de krachtens artikel 25 van Kaderbesluit 2008/977/JBZ van de Raad opgerichte autoriteiten;

(23) “nationaal controleorgaan”: de krachtens artikel 33 van Besluit 2009/371/JBZ opgerichte organen;

(24) “EES-gegevens”: alle gegevens die in het centraal systeem zijn opgeslagen overeenkomstig de artikelen 13, 14, 15, 16, 17 en 18;

(25) “rechtshandhaving”: het voorkomen, opsporen en onderzoeken van terroristische misdrijven of andere ernstige strafbare feiten;

(26) “terroristische misdrijven”: strafbare feiten naar nationaal recht die overeenkomen met of gelijkwaardig zijn aan de strafbare feiten bedoeld in de artikelen 1 tot en met 4 van Kaderbesluit 2002/475/JBZ;

(27) “ernstige strafbare feiten”: de strafbare feiten die overeenkomen met of gelijkwaardig zijn aan de strafbare feiten bedoeld in artikel 2, lid 2, van Kaderbesluit 2002/584/JBZ, indien die volgens het nationale recht strafbaar zijn gesteld met een vrijheidsstraf of een tot vrijheidsbeneming strekkende maatregel met een maximumduur van ten minste drie jaar.

2. De in artikel 2 van Richtlijn 95/46/EG gedefinieerde begrippen hebben in deze verordening dezelfde betekenis, voor zover persoonsgegevens worden verwerkt door de autoriteiten van de lidstaten voor het doel als vastgelegd in artikel 5 van deze verordening.

3. De in artikel 2 van Kaderbesluit 2008/977/JBZ gedefinieerde begrippen hebben in deze verordening dezelfde betekenis, voor zover persoonsgegevens worden verwerkt door de autoriteiten van de lidstaten voor rechtshandhavingsdoeleinden.

Artikel 4
Opzet van het EES

Het Agentschap voor het operationeel beheer van grootschalige IT-systemen op het gebied van vrijheid, veiligheid en recht (hierna "eu-LISA" genoemd) wordt belast met de ontwikkeling en het operationeel beheer van het EES, waaronder de functies voor het verwerken van de in artikel 14, lid 1, onder f), en artikel 15 bedoelde biometrische gegevens.

Artikel 5
Doel van het EES

Door de datum, het tijdstip en de plaats van inreis en uitreis van onderdanen van derde landen aan de buitengrenzen en van weigering van toegang aan onderdanen van derde landen aan de buitengrenzen te registreren, op te slaan en aan de lidstaten ter beschikking te stellen, moet het EES:

a) grenscontroles doeltreffender maken door bij de inreis en de uitreis van onderdanen van derde landen die voor een kort verblijf {of op basis van een rondreisvisum} worden toegelaten, de toegestane verblijfsduur te berekenen en te controleren;

b) helpen bij de identificatie van personen die niet of niet meer aan de voorwaarden voor toegang tot of verblijf op het grondgebied van de lidstaten voldoen;

c) het mogelijk maken om personen die de toegestane verblijfsduur hebben overschreden te identificeren en op te sporen (ook op het grondgebied) en de bevoegde nationale autoriteiten van de lidstaten in staat stellen passende maatregelen te treffen, ook om de mogelijkheden voor terugkeer te vergroten;

d) het mogelijk maken om weigeringen van toegang elektronisch in het EES te verifiëren;

e) personele en andere middelen voor grenstoezicht vrijmaken door bepaalde controles te automatiseren, waardoor die middelen gerichter kunnen worden ingezet om onderdanen van derde landen te beoordelen;

f) de consulaten in staat stellen toegang te krijgen tot informatie over rechtmatig gebruik van eerdere visa;

g) reizigers nauwkeurige informatie bieden over de duur van het hun toegestane verblijf;

h) statistieken verzamelen over inreizen en uitreizen, weigeringen van toegang en overschrijdingen van de toegestane verblijfsduur ten aanzien van onderdanen van derde landen, teneinde het risico van overschrijding van de toegestane verblijfsduur te beoordelen en ondersteuning te bieden voor een op feiten gebaseerde ontwikkeling van het migratiebeleid van de Unie;

i) identiteitsfraude bestrijden;

j) bijdragen tot het voorkomen, opsporen en onderzoeken van terroristische misdrijven en andere ernstige strafbare feiten;

k) het mogelijk maken om terroristen en andere verdachten van strafbare feiten, alsmede slachtoffers, die de buitengrenzen overschrijden, te identificeren en op te sporen;

l) het mogelijk maken informatie te genereren over de reisgeschiedenis van terroristen en andere verdachten van strafbare feiten en slachtoffers, met het oog op onderzoek in verband met terrorisme en zware criminaliteit.

Artikel 6
Technische architectuur van het EES

1. Het EES omvat:

   a) een centraal systeem;

   b) een op gemeenschappelijke technische specificaties gebaseerde en voor alle lidstaten identieke nationale uniforme interface (NUI) in elke lidstaat, waarmee het centrale systeem wordt aangesloten op de nationale grensinfrastructuur in de lidstaten;

   c) een beveiligd communicatiekanaal tussen het centrale systeem van het EES en het centrale systeem van het VIS;

   d) een communicatie-infrastructuur tussen het centrale systeem en de nationale uniforme interfaces.

2. Het centrale systeem van het EES wordt door eu-LISA gehost op zijn twee technische locaties. Het centrale systeem biedt de in deze verordening beschreven functies overeenkomstig de voorwaarden inzake beschikbaarheid, kwaliteit en snelheid als bedoeld in artikel 34, lid 3.

3. Onverminderd het bepaalde in Beschikking 2008/602/EG van de Commissie[27] worden bepaalde apparatuur- en programmatuuronderdelen van de communicatie-infrastructuur van het EES gedeeld met de communicatie-infrastructuur van het VIS,

[27] Beschikking 2008/602/EG van de Commissie van 17 juni 2008 tot vaststelling van de fysieke architectuur van en de vereisten voor de nationale interfaces en de communicatie-infrastructuur tussen het centrale VIS en de nationale interfaces gedurende de ontwikkelingsfase (PB L 194 van 23.7.2008, blz. 3).

als bedoeld in artikel 1, lid 2, van Beschikking 2004/512/EG. Er wordt een speciaal voor het EES gereserveerd virtueel particulier netwerk opgezet naast het al bestaande virtuele particuliere netwerk van het VIS, teneinde VIS-gegevens en EES-gegevens logisch gescheiden te houden.

Artikel 7
Interoperabiliteit met het VIS

1. Om de interoperabiliteit tussen het EES en het VIS mogelijk te maken, wordt door eu-LISA een beveiligd communicatiekanaal opgezet tussen het centrale systeem van het EES en het centrale systeem van het VIS. Wederzijdse directe raadpleging van het ene systeem vanuit het andere systeem is slechts mogelijk wanneer daarin zowel in deze verordening als in Verordening (EG) nr. 767/2008 is voorzien.

2. De interoperabiliteitseis maakt mogelijk dat de grensautoriteiten die het EES gebruiken, vanuit het EES het VIS raadplegen teneinde:

   a) visumgerelateerde gegevens rechtstreeks uit het VIS op te halen en te importeren met het oog op de aanleg of bijwerking in het EES van het persoonlijke dossier van een visumhouder overeenkomstig de artikelen 13, 14 en 16 van deze verordening en artikel 18 bis van Verordening (EG) nr. 767/2008;

   b) visumgerelateerde gegevens rechtstreeks uit het VIS op te halen en in te voeren met het oog op de bijwerking van het EES wanneer een visum nietig wordt verklaard, wordt ingetrokken of wordt verlengd overeenkomstig artikel 17 van deze verordening en de artikelen 13, 14 en 18 bis van Verordening (EG) nr. 767/2008;

   c) overeenkomstig artikel 21 van deze verordening en artikel 18, lid 2, van Verordening (EG) nr. 767/2008 de echtheid en de geldigheid van het visum te verifiëren dan wel te verifiëren of is voldaan aan de voorwaarden voor de toegang tot het grondgebied van de lidstaten als bedoeld in artikel 6 van Verordening (EU) 2016/399;

   d) aan de buitengrenzen te verifiëren of een niet-visumplichtige onderdaan van een derde land al eerder is geregistreerd in het VIS overeenkomstig artikel 21 van deze verordening en artikel 19 bis van Verordening (EG) nr. 767/2008;

   e) indien de identiteit van een visumhouder niet kan worden geverifieerd aan de hand van het EES, aan de buitengrenzen de identiteit van de visumhouder te verifiëren aan de hand van de vingerafdrukken in het VIS, overeenkomstig artikel 21 van deze verordening en artikel 18, lid 6, van Verordening (EG) nr. 767/2008.

3. De interoperabiliteitseis maakt mogelijk dat de visumautoriteiten die het VIS gebruiken, vanuit het VIS het EES raadplegen teneinde:

   a) visumaanvragen te behandelen en beslissingen over die visumaanvragen te nemen overeenkomstig artikel 22 van deze verordening en artikel 15, lid 4, van Verordening (EG) nr. 767/2008;

b) visumgerelateerde gegevens in het EES bij te werken indien een visum nietig wordt verklaard, wordt ingetrokken of wordt verlengd overeenkomstig artikel 17 van deze verordening en de artikelen 13 en 14 van Verordening (EG) nr. 767/2008.

Artikel 8

Toegang tot het EES voor het invoeren, wijzigen, verwijderen en raadplegen van gegevens

1. De toegang tot het EES voor het invoeren, wijzigen, verwijderen en raadplegen van de in de artikelen 13, 14, 15, 16, 17 en 18 bedoelde gegevens is uitsluitend voorbehouden aan naar behoren gemachtigde personeelsleden van de autoriteiten van elke lidstaat die bevoegd zijn voor de in de artikelen 21 tot en met 32 genoemde doeleinden. Deze toegang is beperkt tot wat vereist is voor de uitvoering van hun taken overeenkomstig deze doeleinden en is evenredig met de nagestreefde doelen.

2. Elke lidstaat wijst de bevoegde nationale autoriteiten aan, waaronder de grensautoriteiten, de visumautoriteiten en de immigratieautoriteiten. De naar behoren gemachtigde personeelsleden hebben toegang tot het EES voor het invoeren, wijzigen, verwijderen en raadplegen van gegevens. Elke lidstaat doet een lijst van deze autoriteiten onverwijld toekomen aan eu-LISA. Op deze lijst staat vermeld voor welk doel elke autoriteit toegang heeft tot de gegevens in het EES.

   Binnen drie maanden nadat het EES overeenkomstig artikel 60 in gebruik is genomen, maakt eu-LISA een geconsolideerde lijst van deze autoriteiten bekend in het *Publicatieblad van de Europese Unie*. Wanneer de lijst wordt gewijzigd, maakt eu-LISA eenmaal per jaar een bijgewerkte geconsolideerde versie bekend.

Artikel 9

Algemene beginselen

1. Elke bevoegde autoriteit die toegang heeft tot het EES ziet erop toe dat het gebruik van het EES noodzakelijk, gepast en evenredig is.

2. Elke bevoegde autoriteit ziet er bij het gebruik van het EES op toe dat zij onderdanen van derde landen niet discrimineert op grond van geslacht, ras of etnische afstamming, godsdienst of overtuiging, handicap, leeftijd of seksuele oriëntatie en dat zij de menselijke waardigheid en integriteit volledig respecteert. Bijzondere aandacht wordt geschonken aan de specifieke situatie van kinderen, ouderen en personen met een handicap. Bij het bewaren van gegevens betreffende een kind dient het belang van het kind altijd voorop te staan.

Artikel 10

Automatische calculator en verplichting om onderdanen van derde landen te informeren over de nog resterende toegestane verblijfsduur

1. Het EES bevat een automatische calculator die op basis van artikel 6, lid 1, van Verordening (EU) 2016/399 de maximaal toegestane verblijfsduur berekent voor in het EES geregistreerde onderdanen van derde landen die voor een kort verblijf {of op basis van een rondreisvisum} zijn toegelaten.

De calculator is niet van toepassing op onderdanen van derde landen die familielid zijn van een burger van de Unie op wie Richtlijn 2004/38/EG van toepassing is of van een onderdaan van een derde land die onder het Unierecht inzake vrij verkeer valt, en niet in het bezit zijn van een verblijfskaart overeenkomstig Richtlijn 2004/38/EG.

2. Deze automatische calculator zorgt ervoor dat:

a) de bevoegde autoriteiten bij de inreis worden ingelicht over de toegestane verblijfsduur en over het gebruik dat eerder is gemaakt van het aantal toegestane inreizen op basis van een visum voor één of twee binnenkomsten;

b) onderdanen van derde landen die de toegestane verblijfsduur hebben overschreden, bij uitreis worden opgemerkt.

3. Overeenkomstig artikel 8, lid 9, van Verordening (EU) 2016/399 delen de grensautoriteiten de onderdaan van een derde land mee hoe hoeveel dagen het toegestane verblijf maximaal mag duren, waarbij rekening wordt gehouden met het aantal binnenkomsten en de verblijfsduur die op grond van het visum {of het rondreisvisum} zijn toegestaan.

4. Bij de berekening van de toegestane verblijfsduur in het Schengengebied wordt geen rekening gehouden met het verblijf in lidstaten die overeenkomstig de hen betreffende toetredingsakte het Schengenacquis nog niet volledig toepassen. Laatstgenoemde lidstaten registreren het verblijf van onderdanen van derde landen in het EES. De automatische calculator van het EES telt echter het verblijf in lidstaten die het Schengenacquis nog niet volledig toepassen niet mee bij de berekening van de toegestane verblijfsduur.

Artikel 11
Informatiemechanisme

1. Het EES omvat een mechanisme dat onmiddellijk na het verstrijken van de toegestane verblijfsduur automatisch signaleert in welke inreis-uitreisnotities uitreisgegevens ontbreken en bij welke notities de toegestane verblijfsduur is overschreden.

2. Een door het systeem gegenereerde lijst met de in de artikelen 14 en 15 bedoelde gegevens van alle geïdentificeerde personen die de toegestane verblijfsduur hebben overschreden, is beschikbaar voor de aangewezen bevoegde nationale autoriteiten.

Artikel 12
Webservice

1. Om onderdanen van derde landen in staat te stellen op elk moment de nog resterende toegestane verblijfsduur na te gaan, wordt hun via internet beveiligde toegang geboden tot een door eu-LISA op zijn twee technische locaties gehoste webservice door middel waarvan zij de overeenkomstig artikel 14, lid 1, onder b), vereiste gegevens alsmede de verwachte inreis- en uitreisdatum kunnen opgeven. Op die basis verstrekt de webservice hun het antwoord OK/NIET OK. De webservice maakt

gebruik van een afzonderlijke, alleen uitleesbare database die dagelijks wordt bijgewerkt door extractie in één richting van de minimaal noodzakelijke EES-gegevens.

2. Vervoerders kunnen van de beveiligde internettoegang tot de in lid 1 bedoelde webservice gebruikmaken om na te gaan of onderdanen van derde landen die over een visum voor één of twee binnenkomsten beschikken, hun visum al hebben gebruikt. Vervoerders verstrekken daartoe de gegevens bedoeld in artikel 14, lid 1, onder d). Op die basis verstrekt de webservice de vervoerder het antwoord OK/NIET OK. Vervoerders mogen de door hen verstuurde informatie en het door hen ontvangen antwoord opslaan.

3. Volgens de in artikel 61, lid 2, bedoelde onderzoeksprocedure worden uitvoerige bepalingen vastgesteld over de voorwaarden voor de werking van de webservice en de voorschriften voor gegevensbescherming en beveiliging die voor de webservice gelden.

HOOFDSTUK II
Invoer en gebruik van gegevens door de grensautoriteiten

Artikel 13
Procedures voor invoer van gegevens in het EES

1. De grensautoriteiten verifiëren overeenkomstig artikel 21 of er al eerder een persoonlijk dossier in het EES is aangelegd voor de onderdaan van een derde land en controleren diens identiteit. Als een onderdaan van een derde land gebruikmaakt van een zelfbedieningssysteem voor het vooraf registreren van gegevens of voor het verrichten van grenscontroles, kan een dergelijke verificatie via het zelfbedieningssysteem worden verricht.

2. Indien er eerder al een persoonlijk dossier is aangelegd, werkt de grensautoriteit de daarin opgenomen gegevens zo nodig bij en maakt zij voor elke inreis en uitreis een inreis-uitreisnotitie overeenkomstig de artikelen 14 en 15 dan wel, in voorkomend geval, een notitie van weigering van toegang overeenkomstig artikel 16. Deze notitie wordt gekoppeld aan het persoonlijke dossier van de betrokken onderdaan van een derde land. Indien van toepassing worden de in artikel 17, lid 1, bedoelde gegevens toegevoegd aan het persoonlijke dossier en worden de in artikel 17, leden 3 en 4, bedoelde gegevens toegevoegd aan de inreis-uitreisnotitie van de betrokken onderdaan van een derde land. De verschillende reis- en/of identiteitsdocumenten die een onderdaan van een derde land rechtmatig gebruikt, worden toegevoegd aan het persoonlijke dossier van de betrokken onderdaan van een derde land. Als er eerder een dossier is aangelegd en de onderdaan van een derde land een reisdocument overlegt dat verschilt van het eerder geregistreerde reisdocument, worden de gegevens van artikel 14, lid 1, onder f), ook bijgewerkt, mits de in de chip van het nieuwe reisdocument geregistreerde gezichtsopname elektronisch kan worden uitgelezen.

3. Als het nodig is om gegevens in het persoonlijke dossier op te nemen of bij te werken, kunnen de grensautoriteiten de in artikel 14, lid 1, onder d), e) en g),

bedoelde gegevens rechtstreeks uit het VIS ophalen en importeren overeenkomstig artikel 18 bis van Verordening (EG) nr. 767/2008.

4. Als een onderdaan van een derde land niet eerder in het EES is geregistreerd, legt de grensautoriteit een persoonlijk dossier aan van de betrokkene met daarin de in de artikelen 14, 15 en 16 bedoelde gegevens, voor zover van toepassing.

5. Als een onderdaan van een derde land gebruikmaakt van een zelfbedieningssysteem voor het vooraf registreren van gegevens, is artikel 8 quater van Verordening (EU) nr. 2016/399 van toepassing. In dit geval kan de onderdaan van een derde land het persoonlijke dossier of, indien van toepassing, de gegevens die moeten worden bijgewerkt, vooraf registreren. De gegevens worden bevestigd door de grenswachter wanneer de beslissing om toegang toe te staan of te weigeren is genomen overeenkomstig Verordening (EU) nr. 2016/399. De in lid 1 van dit artikel bedoelde controle wordt verricht door middel van het zelfbedieningssysteem. De in artikel 14, lid 1, onder d), e) en g), vermelde gegevens kunnen rechtstreeks uit het VIS worden opgevraagd en geïmporteerd.

6. Als een onderdaan van een derde land gebruikmaakt van een zelfbedieningssysteem voor het verrichten van grenscontroles, is artikel 8 quinquies van Verordening (EU) nr. 2016/399 van toepassing. In dat geval wordt de in lid 1 van dit artikel bedoelde verificatie verricht door middel van het zelfbedieningssysteem.

7. Als een onderdaan van een derde land gebruikmaakt van een e-gate om de buitengrens te overschrijden, is artikel 8 quinquies van Verordening (EU) nr. 2016/399 van toepassing. In dat geval worden de overeenkomstige registratie van de inreis-uitreisnotitie en de koppeling van die notitie aan het betrokken persoonlijke dossier verricht door middel van de e-gate.

8. Als het nodig is om een persoonlijk dossier aan te leggen of de in artikel 14, lid 1, onder f), bedoelde gezichtsopname bij te werken, kan de gezichtsopname alleen elektronisch van de elektronische machineleesbare reisdocumenten (eMRTD) worden uitgelezen en aan het persoonlijke dossier worden toegevoegd, wanneer is gecontroleerd of de in de chip van het eMRTD geregistreerde gezichtsopname overeenkomt met de ter plaatse gemaakte gezichtsopname.

Artikel 14
Persoonsgegevens van visumhouders

1. De grensautoriteit legt het persoonlijke dossier van de visumhoudende onderdaan van een derde land aan door de volgende gegevens in te voeren:

   a) achternaam (familienaam); voornaam/-namen; geboortedatum; nationaliteit(en); geslacht;

   b) het soort, het nummer en de drieletterige code van het land van afgifte van het reisdocument/de reisdocumenten;

   c) de datum waarop de geldigheidstermijn van het reisdocument/de reisdocumenten verstrijkt,

d) de visumsticker voor kort verblijf, met de drieletterige code van de lidstaat van afgifte, het soort visum, de datum waarop de op grond van het visum toegestane maximale verblijfsduur verstrijkt, die bij elke inreis dient te worden geactualiseerd, en de datum waarop de geldigheid van het visum verstrijkt, indien van toepassing;

e) bij de eerste inreis op basis van het visum voor kort verblijf: het aantal binnenkomsten en de verblijfsduur die volgens de visumsticker is toegestaan;

f) de gezichtsopname, zo mogelijk elektronisch uitgelezen van een elektronisch machineleesbaar reisdocument, en anders ter plaatse gemaakt,

g) het nummer van de visumsticker van het rondreisvisum, het soort visum en de datum waarop de geldigheidstermijn van het visum verstrijkt, indien van toepassing.

2. Bij elke inreis van de visumhoudende onderdaan van een derde land worden de hieronder genoemde gegevens opgenomen in een inreis-uitreisnotitie. Deze notitie wordt aan het persoonlijke dossier van de betrokken onderdaan van een derde land gekoppeld via het persoonlijke referentienummer dat bij het aanleggen van dat dossier door het EES wordt gegenereerd:

a) datum en tijd van inreis;

b) de grensdoorlaatpost en de autoriteit die toestemming voor inreis heeft gegeven;

3. Bij elke uitreis worden de volgende gegevens opgenomen in de inreis-uitreisnotitie die is gekoppeld aan het persoonlijke dossier van de betrokkene:

a) datum en tijd van uitreis;

b) de grensdoorlaatpost van uitreis.

4. Als er onmiddellijk na de datum waarop de toegestane verblijfsduur is verstreken, uitreisgegevens ontbreken, wordt de inreis-uitreisnotitie door het systeem voorzien van een merkteken of een markering en worden de gegevens van de visumhoudende onderdaan van een derde land van wie is vastgesteld dat hij de toegestane verblijfsduur heeft overschreden, toegevoegd aan de in artikel 11 bedoelde lijst.

5. Voor het aanleggen van het persoonlijke dossier van een visumhoudende onderdaan van een derde land kunnen de grensautoriteiten de in lid 1, onder d), e) en g), bedoelde gegevens rechtstreeks uit het VIS opvragen en importeren overeenkomstig artikel 18 bis van Verordening (EG) nr. 767/2008.

Artikel 15
Persoonsgegevens van niet-visumplichtige onderdanen van derde landen

1. Voor niet-visumplichtige onderdanen van derde landen neemt de grensautoriteit in hun persoonlijke dossier de in artikel 14, lid 1, onder a), b), c) en f), bedoelde gegevens op. Bovendien neemt zij in dat persoonlijke dossier de vier

vingerafdrukken op van de wijsvinger, de middelvinger, de ringvinger en de pink van de rechterhand, en indien dit niet mogelijk is, die van dezelfde vingers van de linkerhand, conform de door de Commissie overeenkomstig artikel 61, lid 2, vastgestelde specificaties inzake de resolutie en het gebruik van vingerafdrukken. Voor niet-visumplichtige onderdanen van derde landen geldt artikel 14, leden 2 tot en met 4.

2. Kinderen jonger dan twaalf jaar worden om wettelijke redenen vrijgesteld van de verplichte afgifte van vingerafdrukken.

3. Personen bij wie het nemen van vingerafdrukken fysiek onmogelijk is, worden om feitelijke redenen vrijgesteld van de verplichte afgifte van vingerafdrukken.

Gaat het evenwel om een fysieke onmogelijkheid van tijdelijke aard, dan moeten van de betrokkene bij de daaropvolgende inreis vingerafdrukken worden genomen. De grensautoriteiten mogen om verduidelijking vragen betreffende de redenen voor de tijdelijke onmogelijkheid om vingerafdrukken te geven.

De lidstaten zorgen ervoor dat er passende procedures zijn ter waarborging van de waardigheid van de betrokkene ingeval zich moeilijkheden voordoen bij het nemen van de vingerafdrukken.

4. Bij personen die krachtens lid 2 of lid 3 om wettelijke of feitelijke redenen zijn vrijgesteld van de verplichte afgifte van vingerafdrukken, wordt in het daarvoor bestemde vak "niet van toepassing" vermeld. In het systeem moet een onderscheid kunnen worden gemaakt tussen de gevallen waarin om wettelijke redenen geen vingerafdrukken vereist zijn en de gevallen waarin zij feitelijk niet kunnen worden verstrekt.

Artikel 16
Persoonsgegevens van onderdanen van derde landen aan wie toegang is geweigerd

1. Als er overeenkomstig artikel 14 van Verordening (EU) nr. 2016/399 en bijlage V daarbij door de grensautoriteit is beslist om de toegang tot het grondgebied van de lidstaten te weigeren aan een onderdaan van een derde land overeenkomstig artikel 2, lid 2, van deze verordening, en er voor die onderdaan van een derde land nog niet eerder een dossier in het EES is geregistreerd, legt de grensautoriteit een persoonlijk dossier aan waarin zij de krachtens artikel 14, lid 1, vereiste gegevens opneemt als het gaat om een visumhoudende onderdaan van een derde land en de krachtens artikel 15, lid 1, vereiste gegevens als het gaat om een niet-visumplichtige onderdaan van een derde land.

2. Voor het aanleggen van het persoonlijke dossier van een visumhoudende onderdaan van een derde land kan de bevoegde grensautoriteit de in artikel 14, lid 1, onder d), e) en g), bedoelde gegevens rechtstreeks uit het VIS ophalen en in het EES importeren overeenkomstig artikel 18 bis van Verordening (EG) nr. 767/2008.

3. Voor zowel visumhoudende als niet-visumplichtige onderdanen van derde landen worden de volgende gegevens opgenomen in een afzonderlijke notitie van weigering van toegang:

a) de datum en het tijdstip van de notitie van weigering van toegang,

b) de grensdoorlaatpost,

c) de autoriteit die toegang heeft geweigerd,

d) de letter(s) van de reden(en) voor de weigering van toegang, overeenkomstig bijlage V, deel B, van Verordening (EU) 2016/399.

4. Als het EES al een eerder dossier bevat, worden de in lid 2 bedoelde gegevens aan het bestaande dossier toegevoegd.

Artikel 17
Gegevens die moeten worden toegevoegd als een vergunning tot verblijf wordt ingetrokken, nietig verklaard of verlengd

1. Indien is beslist een vergunning tot verblijf of een visum in te trekken of nietig te verklaren of om de toegestane verblijfsduur of het visum te verlengen, voegt de bevoegde autoriteit die hiertoe heeft beslist de volgende gegevens toe aan het persoonlijke dossier:

   a) de statusinformatie waaruit blijkt dat de vergunning tot verblijf of het visum is ingetrokken of nietig verklaard of dat de toegestane verblijfsduur of het visum is verlengd;

   b) de identiteit van de autoriteit die de vergunning tot verblijf of het visum heeft ingetrokken of nietig verklaard of de toegestane verblijfsduur of het visum heeft verlengd;

   c) plaats en datum van de beslissing om de vergunning tot verblijf of het visum in te trekken of nietig te verklaren of om de toegestane verblijfsduur of het visum te verlengen;

   d) het nummer van de nieuwe visumsticker met de drieletterige code van het land van afgifte;

   e) de termijn waarmee de toegestane verblijfsduur is verlengd;

   f) de nieuwe datum waarop de vergunning tot verblijf of het visum verloopt.

2. Indien is beslist een visum nietig te verklaren, in te trekken of te verlengen, gaat de visumautoriteit die de beslissing heeft genomen er onmiddellijk toe over de in lid 1 van dit artikel bedoelde informatie rechtstreeks op te halen uit het VIS en te importeren in het EES, overeenkomstig de artikelen 13 en 14 van Verordening (EG) nr. 767/2008.

3. In de inreis-uitreisnotitie wordt vermeldt om welke reden(en) de vergunning tot verblijf wordt ingetrokken, namelijk:

   a) de redenen waarom de betrokkene wordt verwijderd;

b) elke andere beslissing die door de bevoegde autoriteiten van de lidstaat overeenkomstig de nationale wetgeving is genomen en die leidt tot de verwijdering of het vertrek van de onderdaan van een derde land die niet of niet meer voldoet aan de voorwaarden voor binnenkomst of verblijf op het grondgebied van de lidstaten.

4. In de inreis-uitreisnotitie wordt vermeld om welke redenen de toegestane verblijfsduur wordt verlengd.

5. In het geval van vertrek of van verwijdering op grond van een in lid 3 bedoelde beslissing voegt de bevoegde autoriteit de gegevens overeenkomstig artikel 13, lid 2, toe aan de inreis-uitreisnotitie betreffende die inreis.

Artikel 18

Gegevens die moeten worden toegevoegd bij weerlegging van het vermoeden dat de onderdaan van een derde land niet voldoet aan de voorwaarden inzake verblijfsduur overeenkomstig artikel 12 van Verordening (EU) 2016/399

Onverminderd artikel 20 kunnen de bevoegde autoriteiten, indien een onderdaan van een derde land die zich op het grondgebied van een lidstaat bevindt, niet in het EES is geregistreerd of aan de inreis-uitreisnotitie geen uitreisdatum is toegevoegd op de datum dat de toegestane verblijfsduur verstrijkt, hieraan het vermoeden verbinden dat de onderdaan van een derde land niet of niet meer voldoet aan de voorwaarden inzake de duur van het verblijf op het grondgebied van de lidstaten.

In dat geval is artikel 12 van Verordening (EU) 2016/399 van toepassing en indien dit vermoeden wordt weerlegd met bewijs dat de betrokken onderdaan van een derde land de voorwaarden voor kort verblijf heeft nageleefd, leggen de bevoegde autoriteiten zo nodig in het EES een persoonlijk dossier aan voor die onderdaan van een derde land, werken zij de laatste inreis-uitreisnotitie bij door de ontbrekende gegevens in te vullen overeenkomstig de artikelen 14 en 15, of verwijderen zij een bestaand dossier als artikel 32 van toepassing is.

Artikel 19

Vangnetprocedures voor wanneer het technisch niet mogelijk is om gegevens in te voeren of er een storing is van het EES

Indien het technisch niet mogelijk is om gegevens in te voeren in het centrale systeem of wanneer er een storing is van het centrale systeem, worden de in de artikelen 14, 15, 16, 17 en 18 bedoelde gegevens tijdelijk opgeslagen in de in artikel 6 bedoelde nationale uniforme interface. Als dit niet mogelijk is, worden de gegevens tijdelijk lokaal opgeslagen. In beide gevallen worden de gegevens in het centrale systeem van het EES ingevoerd, zodra het technische probleem of de storing is verholpen. De lidstaten nemen passende maatregelen en zorgen voor de nodige infrastructuur, uitrusting en middelen om te garanderen dat deze tijdelijke lokale opslag op elk moment en voor al hun grensdoorlaatposten mogelijk is.

Artikel 20
Overgangsperiode en overgangsmaatregelen

1. Gedurende zes maanden na de ingebruikneming van het EES houden de bevoegde grensautoriteiten, om bij inreis te verifiëren of de onderdaan van een derde land het door het visum voor een of twee binnenkomsten toegestane aantal binnenkomsten niet heeft overschreden en om bij inreis en uitreis te verifiëren of een persoon die het grondgebied binnenkomt voor kort verblijf de maximaal toegestane verblijfsduur niet heeft overschreden, rekening met de verblijven op het grondgebied van de lidstaten in de periode van 180 dagen voorafgaand aan de inreis of uitreis, door naast de in het EES geregistreerde inreis-uitreisnotities ook de stempels in de reisdocumenten te controleren.

2. Wanneer een onderdaan van een derde land het grondgebied van de lidstaten is binnengekomen en het nog niet voor de ingebruikneming van het EES heeft verlaten, wordt bij vertrek van de onderdaan van een derde land een persoonlijk dossier aangelegd en wordt de in het paspoort gestempelde datum van binnenkomst in de inreis-uitreisnotitie vermeld overeenkomstig artikel 14, lid 2. Deze regel wordt niet beperkt tot de in lid 1 bedoelde periode van zes maanden vanaf de ingebruikneming van het EES. Wanneer de inreisstempel en de in het EES geregistreerde gegevens van elkaar verschillen, heeft de stempel voorrang.

Artikel 21
Gebruik van gegevens voor verificatie aan de buitengrenzen

1. De grensautoriteiten hebben toegang tot het EES voor het verifiëren van de identiteit en eerdere registratie van de onderdaan van een derde land, het bijwerken van de in het EES geregistreerde gegevens, indien nodig, en het raadplegen van de gegevens voor zover nodig voor het uitvoeren van grenscontroletaken.

2. Krachtens lid 1 hebben de grensautoriteiten toegang voor het zoeken op basis van de in artikel 14, lid 1, onder a), b), en c), bedoelde gegevens.

   Voorts kunnen de grensautoriteiten voor onderdanen van derde landen die een visum nodig hebben om de buitengrenzen te overschrijden, het VIS rechtstreeks vanuit het EES doorzoeken op basis van dezelfde alfanumerieke gegevens als voor het raadplegen van het VIS voor verificatie aan de buitengrenzen overeenkomstig artikel 18 van Verordening (EG) nr. 767/2008.

   Als de zoekopdracht in het EES op basis van die gegevens uitwijst dat er gegevens over de onderdaan van een derde land zijn geregistreerd in het EES, vergelijken de grensautoriteiten de ter plaatse gemaakte gezichtsopname met de in artikel 14, lid 1, onder f), bedoelde gezichtsopname. Als de technologie voor het gebruik van ter plaatse gemaakte gezichtsopnamen niet beschikbaar is, verifiëren de grensautoriteiten ingeval van niet-visumplichtige onderdanen van derde landen de vingerafdrukken met behulp van het EES en verifiëren zij ingeval van visumhoudende onderdanen van derde landen de vingerafdrukken rechtstreeks met behulp van het VIS overeenkomstig artikel 18 van Verordening (EU) nr. 767/2008. Voor de verificatie van vingerafdrukken van visumhouders met behulp van het VIS kunnen de grensautoriteiten rechtstreeks vanuit het EES zoeken in het VIS, overeenkomstig artikel 18, lid 6, van Verordening (EG) nr. 767/2008.

Als de verificatie van de gezichtsopname niets oplevert, wordt de verificatie verricht op basis van vingerafdrukken en omgekeerd.

3. Als de zoekopdracht op basis van de in lid 2 bedoelde gegevens uitwijst dat er gegevens over de onderdaan van een derde land zijn geregistreerd in het EES, wordt aan de bevoegde autoriteit toegang verleend om de gegevens van het persoonlijke dossier van die onderdaan van een derde land en de daaraan gekoppelde inreis-uitreisnotitie(s) te raadplegen.

4. Als de zoekopdracht op basis van de in lid 2 bedoelde alfanumerieke gegevens uitwijst dat er geen gegevens over de onderdaan van een derde land zijn geregistreerd in het EES, als een verificatie van een onderdaan van een derde land krachtens lid 2 van dit artikel niets oplevert of als er twijfels zijn over de identiteit van de onderdaan van een derde land, hebben de grensautoriteiten toegang tot gegevens voor identificatie overeenkomstig artikel 25.

   Daarnaast gelden de volgende bepalingen:

   (a) voor onderdanen van derde landen die een visum nodig hebben om de buitengrenzen te overschrijden, worden, als de zoekopdracht in het VIS op basis van de in artikel 18, lid 1, van Verordening (EG) nr. 767/2008 bedoelde gegevens uitwijst dat de onderdaan van een derde land in het VIS is geregistreerd, de vingerafdrukken geverifieerd aan de hand van het VIS overeenkomstig artikel 18, lid 5, van Verordening (EG) nr. 767/2008. Hiertoe kan de bevoegde lidstaat vanuit het EES zoeken in het VIS, overeenkomstig artikel 18, lid 6, van Verordening (EG) nr. 767/2008. Indien een verificatie van de betrokkene krachtens lid 2 van dit artikel niets oplevert, hebben de grensautoriteiten toegang tot de VIS-gegevens voor identificatie overeenkomstig artikel 20 van Verordening (EG) nr. 767/2008.

   (b) voor onderdanen van derde landen die geen visum nodig hebben om de buitengrenzen te overschrijden en die niet in het EES worden gevonden bij de identificatiepoging overeenkomstig artikel 25, wordt het VIS geraadpleegd overeenkomstig artikel 19 bis van Verordening (EG) nr. 767/2008. De bevoegde lidstaat kan vanuit het EES zoeken in het VIS, overeenkomstig artikel 19 bis van Verordening (EG) nr. 767/2008.

5. Voor onderdanen van derde landen wier gegevens al in het EES zijn geregistreerd, maar voor wie een persoonlijk dossier is aangelegd in het EES door een lidstaat waarop Verordening (EG) nr. 767/2008 krachtens zijn toetredingsakte niet van toepassing is, raadplegen de grensautoriteiten het VIS overeenkomstig lid 4, onder a) en b), van dit artikel, wanneer de onderdaan van een derde land voor het eerst na het aanleggen van het persoonlijke dossier voornemens is de buitengrenzen te overschrijden van een lidstaat waarop Verordening (EG) nr. 767/2008 wel van toepassing is.

HOOFDSTUK III
Gegevensinvoer en gebruik van het EES door andere autoriteiten

Artikel 22

Gebruik van het EES voor het behandelen van en beslissen over visumaanvragen

1. De visumautoriteiten raadplegen het EES bij het behandelen van visumaanvragen en het nemen van beslissingen daarover, zoals beslissingen tot nietigverklaring of intrekking of tot verlenging van de geldigheidsduur van een afgegeven visum, overeenkomstig de desbetreffende bepalingen van Verordening (EU) nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad[28].

2. Aan de visumautoriteit wordt toegang verleend om rechtstreeks vanuit het VIS te zoeken in het EES op basis van één of meer van de volgende gegevens:

   a) de in artikel 14, lid 1, onder a), b) en c), bedoelde gegevens;

   b) het nummer van de visumsticker, met de drieletterige code van het land van afgifte, zoals bedoeld in artikel 14, lid 1, onder d);

   c) de biometrische gegevens bedoeld in artikel 14, lid 1, onder f), en artikel 15;

3. Als de zoekopdracht op basis van de in lid 2 bedoelde gegevens uitwijst dat er gegevens over de onderdaan van een derde land zijn geregistreerd in het EES, wordt aan de visumautoriteiten toegang verleend om de gegevens van het persoonlijke dossier van die onderdaan van een derde land en de daaraan gekoppelde inreis-uitreisnotitie(s) te raadplegen.

Artikel 23

Gebruik van het EES voor de behandeling van aanvragen tot deelname aan nationale faciliteringsprogramma's

1. De bevoegde autoriteiten bedoeld in artikel 8 sexies van Verordening (EU) 2016/399 raadplegen het EES voor de behandeling van aanvragen tot deelname aan de in dat artikel bedoelde nationale faciliteringsprogramma's met betrekking tot het gebruik van het inreis-uitreissysteem en de vaststelling van beslissingen inzake die aanvragen, waaronder beslissingen tot weigering, beëindiging of verlenging van de deelname aan de nationale faciliteringsprogramma's overeenkomstig dat artikel.

2. Aan de bevoegde autoriteit wordt toegang verleend om te zoeken op basis van één of meer van de in artikel 14, lid 1, onder a), b), c) en f) genoemde gegevens.

3. Als de zoekopdracht op basis van de in lid 2 bedoelde gegevens uitwijst dat er gegevens over de onderdaan van een derde land zijn geregistreerd in het EES, wordt aan de bevoegde autoriteit toegang verleend om de gegevens van het persoonlijke dossier van die onderdaan van een derde land en de daaraan gekoppelde inreis-uitreisnotitie(s) te raadplegen.

---

[28] Verordening (EG) nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode (Visumcode) (PB L 243 van 15.9.2009, blz. 1)

Artikel 24
Toegang tot gegevens voor verificatie op het grondgebied van de lidstaten

1. Met het oog op de verificatie van de identiteit van de onderdaan van een derde land en/of het feit dat is voldaan aan de voorwaarden voor binnenkomst, verblijf of vestiging op het grondgebied van de lidstaten, hebben de autoriteiten die bevoegd zijn om controles op het grondgebied van de lidstaten te verrichten om na te gaan of aan de voorwaarden voor binnenkomst, verblijf of vestiging op het grondgebied van de lidstaten is voldaan, toegang om te zoeken op basis van de in artikel 14, lid 1, onder a), b) en c) bedoelde gegevens.

   Als de zoekopdracht uitwijst dat er gegevens over de onderdaan van een derde land zijn geregistreerd in het EES, vergelijken de grensautoriteiten de ter plaatse gemaakte gezichtsopname met de in artikel 14, lid 1, onder f), bedoelde gezichtsopname. Als de technologie voor het gebruik van ter plaatse gemaakte gezichtsopnames niet beschikbaar is, verifiëren de bevoegde autoriteiten de vingerafdrukken van niet-visumplichtige onderdanen van derde landen in het EES en van visumhoudende derdelanders in het VIS overeenkomstig artikel 19 van Verordening (EG) nr. 767/2008.

2. Als de zoekopdracht op basis van de gegevens van lid 1 uitwijst dat er gegevens over de onderdaan van een derde land zijn geregistreerd in het EES, wordt aan de bevoegde autoriteit toegang verleend om de gegevens van het persoonlijke dossier van de betrokkene en de daaraan gekoppelde inreis-uitreisnotitie(s) te raadplegen.

3. Als de zoekopdracht op basis van de in lid 2 bedoelde gegevens uitwijst dat er geen gegevens over de onderdaan van een derde land zijn geregistreerd in het EES, als een verificatie van een onderdaan van een derde land niets oplevert of als er twijfels zijn over de identiteit van de onderdaan van een derde land, hebben de grensautoriteiten toegang tot gegevens voor identificatie overeenkomstig artikel 25.

Artikel 25
Toegang tot gegevens voor identificatie

1. Uitsluitend met het oog op de identificatie van onderdanen van derde landen die mogelijk eerder in het EES zijn geregistreerd onder een andere identiteit of die niet of niet meer voldoen aan de voorwaarden voor binnenkomst, verblijf of vestiging op het grondgebied van de lidstaten, hebben de autoriteiten die bevoegd zijn om controles te verrichten bij doorlaatposten aan de buitengrenzen, overeenkomstig Verordening (EU) nr. 2016/399, dan wel op het grondgebied van de lidstaten om na te gaan of aan de voorwaarden voor binnenkomst, verblijf of vestiging op het grondgebied van de lidstaten is voldaan, toegang om te zoeken op basis van de in de artikelen 14, lid 1, onder f), en artikel 15, lid 1, bedoelde biometrische gegevens van de betrokken onderdaan van een derde land.

   Als de zoekopdracht op basis van de in artikel 14, lid 1, onder f), en artikel 15, lid 1, bedoelde gegevens uitwijst dat er geen gegevens over die onderdaan van een derde land in het EES zijn geregistreerd, wordt er toegang tot gegevens voor identificatie in het VIS verleend overeenkomstig artikel 20 van Verordening (EG) nr. 767/2008. Aan de buitengrenzen hebben de bevoegde autoriteiten voorafgaand aan identificatie aan

de hand van het VIS eerst toegang tot het VIS overeenkomstig de artikelen 18 en 19 bis van Verordening (EG) nr. 767/2008.

Wanneer de vingerafdrukken van de onderdaan van een derde land niet kunnen worden gebruikt of de zoekopdracht op basis van de vingerafdrukken en de gezichtsopname geen resultaat oplevert, wordt gezocht aan de hand van de gegevens bedoeld in artikel 14, lid 1, onder a) en/of b);

2. Als de zoekopdracht op basis van de in lid 1 bedoelde gegevens uitwijst dat er gegevens over de onderdaan van een derde land zijn geregistreerd in het EES, wordt aan de bevoegde autoriteit toegang verleend om de gegevens van het persoonlijke dossier en de daaraan gekoppelde inreis-uitreisnotitie(s) te raadplegen.

HOOFDSTUK IV:

Procedure en voorwaarden voor toegang tot het EES voor rechtshandhavingsdoeleinden

Artikel 26
Aangewezen rechtshandhavingsinstanties van de lidstaten

1. De lidstaten wijzen de rechtshandhavingsautoriteiten aan die bevoegd zijn de in het EES opgeslagen gegevens te raadplegen om terroristische misdrijven en andere ernstige strafbare feiten te voorkomen, op te sporen en te onderzoeken.

2. Elke lidstaat stelt een lijst op van de aangewezen autoriteiten. Elke lidstaat geeft zijn aangewezen autoriteiten door middel van een verklaring door aan eu-LISA en de Commissie en kan zijn verklaring te allen tijde wijzigen of door een andere verklaring vervangen. De verklaringen worden bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

3. Elke lidstaat wijst een centraal toegangspunt aan dat toegang heeft tot het EES. Het centrale toegangspunt is een autoriteit van de lidstaat die verantwoordelijk is voor het voorkomen, opsporen of onderzoeken van terroristische misdrijven of andere ernstige strafbare feiten. Het centrale toegangspunt verifieert of er is voldaan aan de in artikel 29 vastgestelde voorwaarden voor een verzoek om toegang tot het EES.

Indien het nationale recht dit toestaat, kunnen de aangewezen autoriteit en het centrale toegangspunt deel uitmaken van dezelfde organisatie, maar het centrale toegangspunt treedt bij de uitvoering van zijn taken uit hoofde van deze verordening onafhankelijk op. Het centrale toegangspunt staat los van de aangewezen autoriteiten en ontvangt van deze diensten geen instructies met betrekking tot de resultaten van de verificatie.

De lidstaten kunnen, afhankelijk van hun organisatorische en bestuurlijke structuur, meer dan één centraal toegangspunt aanwijzen om hun grondwettelijke of wettelijke vereisten na te komen.

4. Elke lidstaat geeft zijn centrale toegangspunt(en) door middel van een verklaring aan eu-LISA en de Commissie door en kan zijn verklaring te allen tijde wijzigen of door een andere verklaring vervangen. De verklaringen worden bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

5. Op nationaal niveau houdt elke lidstaat een lijst bij van de operationele diensten binnen de aangewezen autoriteiten die mogen verzoeken om toegang via het/de centrale toegangspunt(en) tot in het EES opgeslagen gegevens.

6. Alleen naar behoren gemachtigd personeel van het/de centrale toegangspunt(en) heeft toegang tot het EES conform de artikelen 28 en 29.

Artikel 27
Europol

1. Europol wijst een autoriteit aan die bevoegd is om toegang tot het EES te verzoeken via haar aangewezen centrale toegangspunt teneinde terroristische misdrijven en andere ernstige strafbare feiten te voorkomen, op te sporen en te onderzoeken. De aangewezen autoriteit is een operationele eenheid van Europol.

2. Europol wijst een gespecialiseerde dienst met naar behoren gemachtigde Europol-ambtenaren aan als centraal toegangspunt. Het centrale toegangspunt verifieert of er is voldaan aan de in artikel 30 vastgestelde voorwaarden voor een verzoek om toegang tot het EES.

   Het centrale toegangspunt fungeert onafhankelijk bij de uitvoering van haar taken uit hoofde van deze verordening en ontvangt geen instructies van de in lid 1 bedoelde aangewezen autoriteit met betrekking tot de resultaten van de verificatie.

Artikel 28
Procedure voor toegang tot het EES voor rechtshandhavingsdoeleinden

1. De in artikel 26, lid 5, bedoelde operationele diensten richten een gemotiveerd elektronisch verzoek om toegang tot in het EES opgeslagen gegevens tot de in artikel 26, lid 3, bedoelde centrale toegangspunten. Bij ontvangst van een verzoek om toegang verifiëren de centrale toegangspunten of de in artikel 29 bedoelde voorwaarden voor toegang vervuld zijn. Indien de voorwaarden voor toegang vervuld zijn, verwerkt het naar behoren gemachtigde personeel van de centrale toegangspunten het verzoek. De EES-gegevens waartoe toegang is verkregen, worden zodanig aan de in artikel 26, lid 5, bedoelde operationele diensten doorgegeven dat de beveiliging van de gegevens niet wordt geschonden.

2. In uitzonderlijk dringende gevallen, bij dreigend gevaar in verband met terroristische misdrijven en andere ernstige strafbare feiten, verwerkt het/de centrale toegangspunt(en) het verzoek onmiddellijk en verifieert/verifiëren het/zij pas achteraf of aan alle voorwaarden van artikel 29 is voldaan en er daadwerkelijk sprake was van een uitzonderlijk dringend geval. De verificatie achteraf vindt plaats zonder onnodige vertraging na de verwerking van het verzoek.

3. Wanneer uit een verificatie achteraf blijkt dat de toegang tot EES-gegevens niet gerechtvaardigd was, verwijderen alle autoriteiten die tot die gegevens toegang hebben gehad de aan het EES ontleende informatie en brengen zij de centrale toegangspunten van die verwijdering op de hoogte.

Artikel 29

Voorwaarden voor toegang tot het EES-gegevens door de aangewezen autoriteiten van de lidstaten

1. Aangewezen autoriteiten mogen toegang hebben tot het EES voor raadpleging als aan elk van de volgende voorwaarden is voldaan:

   a) toegang voor raadpleging is nodig met het oog op het voorkomen, opsporen en onderzoeken van terroristische misdrijven en andere ernstige strafbare feiten, wat betekent dat het doorzoeken van de gegevensbank evenredig is als er sprake is van een doorslaggevend belang van openbare veiligheid;

   b) toegang voor raadpleging is noodzakelijk in een specifiek geval;

   c) er zijn gegronde redenen om aan te nemen dat de raadpleging van het EES wezenlijk kan bijdragen tot het voorkomen, opsporen of onderzoeken van de desbetreffende strafbare feiten, met name wanneer er een gegrond vermoeden bestaat dat de verdachte, de dader of het slachtoffer van een terroristisch misdrijf of een ander ernstig strafbaar feit behoort tot een van de categorieën waarop deze verordening van toepassing is.

2. De toegang tot het EES als instrument voor strafrechtelijke identificatie met het oog op het identificeren van een onbekende verdachte, een onbekende dader of een onbekend vermoedelijk slachtoffer van een terroristisch misdrijf of een ander ernstig strafbaar feit is toegestaan, als is voldaan aan de in lid 1 vermelde voorwaarden en aan de volgende aanvullende voorwaarden:

   a) een eerdere zoekopdracht in de nationale databases heeft niets opgeleverd;

   b) in het geval van zoekopdrachten op basis van vingerafdrukken heeft een eerdere zoekopdracht in het geautomatiseerde dactyloscopische identificatiesysteem van de andere lidstaten op grond van Besluit 2008/615/JBZ niets opgeleverd, voor zover vergelijkingen van vingerafdrukken technisch beschikbaar zijn.

   Die eerdere zoekopdracht hoeft echter niet te worden verricht als er gegronde redenen zijn om aan te nemen dat de vergelijking met dergelijke systemen niet tot de verificatie van de identiteit van de betrokkene zou leiden. Die gegronde redenen worden vermeld in het gemotiveerde elektronische verzoek om vergelijking met EES-gegevens dat de aangewezen autoriteit naar het/de centrale toegangspunt(en) stuurt.

   Aangezien vingerafdrukgegevens van visumhoudende onderdanen van derde landen enkel in het VIS worden opgeslagen, kan een verzoek om raadpleging van het VIS in verband met dezelfde betrokkene tegelijk worden ingediend met een verzoek om raadpleging van het EES overeenkomstig de in Besluit 2008/633/JBZ vastgestelde voorwaarden, gesteld dat de conform de eerste alinea, onder a) en b), verrichte zoekopdrachten niet tot de verificatie van de identiteit van de betrokkene leidden.

3. De toegang tot het EES als opsporingsinstrument in strafzaken voor het raadplegen van de reisgeschiedenis of de verblijfsperioden in het Schengengebied van een bekende verdachte, een bekende dader of een bekend vermoedelijk slachtoffer van

een terroristisch misdrijf of een ander ernstig strafbaar feit, is toegestaan wanneer aan de in lid 1 vermelde voorwaarden is voldaan en er een naar behoren gemotiveerde noodzaak is om de inreis-uitreisnotities van de betrokkene te raadplegen.

4. Raadpleging van het EES voor identificatie wordt beperkt tot zoeken in het aanvraagdossier op basis van de volgende EES-gegevens:

   a) vingerafdrukken (ook latente) van niet-visumplichtige onderdanen van derde landen;

   b) gezichtsopname.

   Een treffer bij raadpleging van het EES biedt toegang tot de andere aan het persoonlijke dossier ontleende gegevens als vermeld in artikel 14, lid 1, en artikel 15, lid 1.

5. Raadpleging van het EES voor de reisgeschiedenis van de betrokken onderdaan van een derde land wordt beperkt tot zoekopdrachten op basis van de volgende EES-gegevens in het persoonlijke dossier of in de inreis-uitreisnotities:

   a) achternaam/-namen (familienaam); voornaam/-namen; geboortedatum, nationaliteit/nationaliteiten en geslacht;

   b) soort en nummer van het reisdocument/de reisdocumenten, drieletterige code van het land dat het reisdocument/de reisdocumenten heeft afgegeven en datum waarop de geldigheidstermijn ervan verstrijkt;

   c) nummer van de visumsticker en de datum waarop de geldigheidstermijn van het visum verstrijkt;

   d) vingerafdrukken (ook latente);

   e) gezichtsopname;

   f) datum en tijdstip van inreis, autoriteit die toestemming voor inreis heeft gegeven en de grensdoorlaatpost van inreis;

   g) datum en tijdstip van uitreis en de grensdoorlaatpost van uitreis.

   Raadpleging van het EES leidt in geval van een treffer tot toegang tot de in dit lid vermelde gegevens alsook tot alle andere gegevens die zijn ontleend aan het persoonlijke dossier en de inreis-uitreisnotities, met inbegrip van gegevens ingevoerd met betrekking tot intrekking of verlenging van een vergunning tot verblijf overeenkomstig artikel 17.

Artikel 30

Procedure en voorwaarden voor toegang tot EES-gegevens door Europol

1. Europol heeft toegang om het EES te raadplegen als aan alle navolgende voorwaarden is voldaan:

a) de raadpleging is noodzakelijk om het optreden van de lidstaten bij het voorkomen, opsporen of onderzoeken van terroristische misdrijven of andere ernstige strafbare feiten die onder het mandaat van Europol vallen, te ondersteunen en te versterken, wat betekent dat het doorzoeken van de gegevensbank evenredig is als er sprake is van een doorslaggevend belang van openbare veiligheid;

b) de raadpleging is noodzakelijk in een specifiek geval;

c) er zijn gegronde redenen om aan te nemen dat de raadpleging van het EES wezenlijk kan bijdragen tot het voorkomen, opsporen of onderzoeken van de desbetreffende strafbare feiten, met name wanneer er een gegrond vermoeden bestaat dat de verdachte, de dader of het slachtoffer van een terroristisch misdrijf of een ander ernstig strafbaar feit behoort tot een van de categorieën waarop deze verordening van toepassing is.

2. De in artikel 29, leden 2 tot en met 5, vermelde voorwaarden zijn van overeenkomstige toepassing.

3. De aangewezen autoriteit van Europol kan een gemotiveerd elektronisch verzoek om raadpleging van alle gegevens of van een specifieke reeks gegevens opgeslagen in het EES richten tot het in artikel 27 bedoelde centrale toegangspunt van Europol. Bij ontvangst van een verzoek om toegang gaat het centrale toegangspunt van Europol na of de in lid 1 bedoelde voorwaarden voor toegang vervuld zijn. Indien alle voorwaarden voor toegang vervuld zijn, verwerkt het naar behoren gemachtigde personeel van de centrale toegangspunten het verzoek. De EES-gegevens waartoe toegang is verkregen, worden zodanig aan de in artikel 27, lid 1, bedoelde operationele diensten doorgegeven dat de beveiliging van de gegevens niet wordt geschonden.

4. Voor het verwerken van de informatie die Europol door middel van raadpleging van EES-gegevens heeft verkregen, is de toestemming nodig van de lidstaat van oorsprong. Deze toestemming wordt verkregen via de nationale Europol-eenheid van die lidstaat.

HOOFDSTUK V
Bewaring en wijziging van de gegevens

Artikel 31
Bewaringstermijn voor opgeslagen gegevens

1. Elke inreis-uitreisnotitie of notitie van weigering van toegang die is gekoppeld aan een persoonlijk dossier, wordt bewaard tot vijf jaar na de datum van de uitreisnotitie of de notitie van weigering van toegang, naargelang het geval.

2. Elk persoonlijk dossier met de daaraan gekoppelde inreis-uitreisnotitie(s) of notities van weigering van toegang wordt tot vijf jaar en één dag na de datum van de laatste uitreisnotitie bewaard indien er binnen vijf jaar na die laatste uitreisnotitie of notitie van weigering van toegang geen nieuwe inreisnotitie is gemaakt.

3. Indien bij het verstrijken van de toegestane verblijfsduur geen uitreisnotitie is gemaakt, worden de gegevens tot vijf jaar na het verstrijken van de toegestane verblijfsduur bewaard. Het EES stelt de lidstaten automatisch drie maanden vooraf in kennis van de geplande verwijdering van gegevens over personen die de toegestane verblijfsduur hebben overschreden, zodat deze passende maatregelen kunnen nemen.

4. In afwijking van de leden 2 en 3 worden de inreis-uitreisnotities betreffende onderdanen van derde landen die als onder Richtlijn 2004/38/EG vallend familielid van een Unieburger of als familielid van een onderdaan van een derde land die uit hoofde van het Unierecht het recht van vrij verkeer geniet, niet in het bezit zijn van een verblijfskaart als bedoeld uit hoofde van Richtlijn 2004/38/EG, tot maximaal één jaar na de laatste uitreisnotitie bewaard in het EES.

5. Na het verstrijken van de in de leden 1 en 2 bedoelde bewaringsperiode worden dergelijke gegevens automatisch uit het centrale systeem verwijderd.

Artikel 32
Wijziging van gegevens en vervroegde verwijdering van gegevens

1. De verantwoordelijke lidstaat is gerechtigd om de gegevens die hij in het EES heeft opgeslagen, te wijzigen, door de gegevens te corrigeren of te verwijderen.

2. Indien de verantwoordelijke lidstaat over aanwijzingen beschikt dat in het EES feitelijk onjuiste gegevens zijn opgeslagen of dat de verwerking in het EES niet strookt met deze verordening, controleert hij de betrokken gegevens om deze, indien nodig, onverwijld te wijzigen of te verwijderen uit het EES en, indien van toepassing, van de in artikel 11 bedoelde lijst van personen. Dit kan ook plaatsvinden op verzoek van de betrokkene overeenkomstig artikel 46.

3. Als een andere lidstaat dan de verantwoordelijke lidstaat over aanwijzingen beschikt dat in het EES feitelijk onjuiste gegevens zijn opgeslagen of dat de verwerking in het EES niet strookt met deze verordening, controleert hij, in afwijking van de leden 1 en 2, de betrokken gegevens indien mogelijk zonder de verantwoordelijke lidstaat te raadplegen, om deze gegevens, indien nodig, onverwijld te wijzigen of te verwijderen uit het EES en, indien van toepassing, van de in artikel 11 bedoelde lijst van geïdentificeerde personen. Anders neemt de lidstaat binnen 14 dagen contact op met de autoriteiten van de verantwoordelijke lidstaat en controleert de verantwoordelijke lidstaat binnen een maand de juistheid van de gegevens en de rechtmatigheid van de verwerking ervan. Dit kan ook plaatsvinden op verzoek van de betrokkene overeenkomstig artikel 46.

4. Ingeval de verantwoordelijke lidstaat of een andere lidstaat dan de verantwoordelijke lidstaat over aanwijzingen beschikt dat in het EES feitelijk onjuiste visumgerelateerde gegevens zijn opgeslagen of dat de verwerking in het EES niet strookt met deze verordening, controleert hij eerst de juistheid van deze gegevens aan de hand van het VIS en wijzigt hij deze zo nodig in het EES. Als de in het VIS opgeslagen gegevens gelijk zijn aan die in het EES, informeert de lidstaat de lidstaat die verantwoordelijk is voor het invoeren van de gegevens in het VIS onverwijld via de infrastructuur van het VIS overeenkomstig artikel 24, lid 2, van Verordening (EG) nr. 767/2008. De lidstaat die verantwoordelijk is voor de invoering van de gegevens in het VIS controleert de betrokken gegevens en zo nodig corrigeert hij deze of

verwijdert hij deze onverwijld uit het VIS en informeert hij de verantwoordelijke lidstaat of de aangezochte lidstaat, die de gegevens zo nodig onmiddellijk wijzigt of verwijdert uit het EES of van de in artikel 11 bedoelde lijst van geïdentificeerde personen die de toegestane verblijfsduur hebben overschreden.

5. De gegevens van de in artikel 11 bedoelde geïdentificeerde personen worden onverwijld verwijderd van de in dat artikel bedoelde lijst en gecorrigeerd in het EES wanneer de onderdaan van een derde land overeenkomstig de wetgeving van het nationale recht van de verantwoordelijke lidstaat of van de aangezochte lidstaat aantoont dat hij als gevolg van een onvoorzienbaar, ernstig voorval gedwongen was de toegestane verblijfsduur te overschrijden, dat hij een legaal verblijfsrecht heeft verkregen of dat er een fout is gemaakt. De onderdaan van een derde land heeft toegang tot een doeltreffende voorziening in rechte om de gegevens te laten wijzigen.

6. Wanneer een onderdaan van een derde land voor het verstrijken van de in artikel 31 bedoelde periode de nationaliteit van een lidstaat heeft verkregen of onder het toepassingsgebied van artikel 2, lid 3, is komen te vallen, worden het persoonlijke dossier en de overeenkomstig de artikelen 14 en 15 daaraan gekoppelde notities onverwijld verwijderd uit het EES en, indien van toepassing, van de in artikel 11 bedoelde lijst van geïdentificeerde personen:

a) door de lidstaat waarvan hij de nationaliteit heeft verkregen, of

b) door de lidstaat die de verblijfsvergunning of verblijfskaart heeft afgegeven.

Als een onderdaan van een derde land de nationaliteit van Andorra, Monaco of San Marino heeft verkregen, stelt hij de bevoegde autoriteiten van de eerste lidstaat die hij hierna binnenkomt van deze verandering in kennis. Deze lidstaat verwijdert zijn gegevens onverwijld uit het EES. De betrokkene heeft toegang tot een doeltreffende voorziening in rechte om de gegevens te laten verwijderen.

7. Het centrale systeem informeert alle lidstaten onverwijld over de verwijdering van gegevens uit het EES en, in voorkomend geval, van de in artikel 11 bedoelde lijst van geïdentificeerde personen.

HOOFDSTUK VI
Ontwikkeling, beheer en verantwoordelijkheden

Artikel 33
Vaststelling van uitvoeringsmaatregelen door de Commissie, voorafgaand aan de ontwikkeling

De Commissie neemt de volgende maatregelen voor de ontwikkeling en de technische uitvoering van het centrale systeem, de nationale uniforme interfaces en de communicatie-infrastructuur, en met name maatregelen voor:

(a) de specificaties voor de resolutie en het gebruik van vingerafdrukken voor biometrische verificatie en identificatie in het EES;

(b) de invoer van de gegevens overeenkomstig de artikelen 14, 15, 16, 17 en 18;

(c) de toegang tot de gegevens overeenkomstig de artikelen 21 tot en met 30;

(d) wijziging, verwijdering en vervroegde verwijdering van gegevens overeenkomstig artikel 32;

(e) de registratie en de toegang tot het register overeenkomstig artikel 41;

(f) de prestatievoorschriften;

(g) de specificaties en voorwaarden voor de in artikel 12 bedoelde webservice;

(h) de in artikel 44, lid 3, bedoelde gemeenschappelijke brochure;

(i) de specificaties en voorwaarden voor de in artikel 44, lid 3, bedoelde website;

(j) de totstandbrenging en de algemene structuur van de in artikel 7 bedoelde interoperabiliteit;

(k) de specificaties en voorwaarden voor het de in artikel 57, lid 2, bedoelde centrale register.

De daartoe strekkende uitvoeringshandelingen worden volgens de in artikel 61, lid 2, bedoelde onderzoeksprocedure vastgesteld.

Voor het vaststellen van de maatregelen voor de totstandbrenging en de algemene structuur van de operabiliteit bedoeld onder j), raadpleegt het bij artikel 61 van deze verordening ingestelde comité het bij artikel 49 van Verordening (EG) 767/2008 ingestelde VIS-comité.

Artikel 34
Ontwikkeling en operationeel beheer

1. Eu-Lisa is verantwoordelijk voor de ontwikkeling van het centrale systeem, de nationale uniforme interfaces, de communicatie-infrastructuur en het beveiligde communicatiekanaal tussen het centrale systeem van het EES en het centrale systeem van het VIS. Ook is het verantwoordelijk voor de ontwikkeling van de in artikel 12 bedoelde webservice overeenkomstig de specificaties en voorwaarden die zijn vastgesteld conform de onderzoeksprocedure van artikel 61, lid 2.

   Eu-LISA bepaalt het ontwerp van de fysieke architectuur van het systeem, met inbegrip van de communicatie-infrastructuur alsook de technische specificaties en de evolutie daarvan met betrekking tot het centrale systeem, de uniforme interfaces, het beveiligde communicatiekanaal tussen het centrale systeem van het EES en het centrale systeem van het VIS, en de communicatie-infrastructuur, dat wordt vastgesteld door de raad van bestuur, na een gunstig advies van de Commissie. Eu-LISA verricht ook de nodige aanpassingen van het VIS die voortvloeien uit de totstandbrenging van de interoperabiliteit met het EES, alsook uit de tenuitvoerlegging van de in artikel 55 bedoelde wijzigingen van Verordening (EG) nr. 767/2008.

Het centrale systeem, de nationale uniforme interfaces, het beveiligde communicatiekanaal tussen het centrale systeem van het EES en het centrale systeem van het VIS, en de communicatie-infrastructuur worden zo spoedig mogelijk na de inwerkingtreding van deze verordening en de vaststelling door de Commissie van de maatregelen waarin artikel 33 voorziet, door eu-LISA ontwikkeld.

De ontwikkeling omvat de uitwerking en tenuitvoerlegging van de technische specificaties, het testen en de algehele projectcoördinatie.

2. Gedurende de ontwerp- en ontwikkelingsfase wordt een programmabestuursraad met ten hoogste tien leden ingesteld. Deze raad bestaat uit acht door de raad van bestuur van eu-LISA uit zijn eigen leden gekozen leden, de voorzitter van de in artikel 62 bedoelde adviesgroep en één door de Commissie aangewezen lid. De door de raad van bestuur van eu-LISA aangewezen leden worden bij uitsluiting gekozen uit de lidstaten die ten volle door de wetgeving van de Unie betreffende de ontwikkeling, de oprichting, de exploitatie en het gebruik van de door eu-LISA beheerde grootschalige IT-systemen gebonden zijn en aan het EES zullen deelnemen. De programmabestuursraad komt eens per maand bijeen. De programmabestuursraad zorgt voor een juist beheer van de ontwerp- en ontwikkelingsfase van het EES en voor consistentie tussen centrale en nationale EES-projecten. De programmabestuursraad brengt maandelijks schriftelijk verslag uit over de voortgang van het project aan de raad van bestuur. Hij heeft geen beslissingsbevoegdheid of mandaat om de leden van de raad van bestuur te vertegenwoordigen.

De raad van bestuur stelt het reglement van de programmabestuursraad op, met daarin met name regels inzake:

a) het voorzitterschap,

b) de plaats van vergadering,

c) de voorbereiding van vergaderingen,

d) de toelating van deskundigen tot de vergaderingen;

e) communicatieplannen om te zorgen voor volledige informatievoorziening aan de niet-deelnemende leden van de raad van bestuur.

De programmabestuursraad wordt voorgezeten door de lidstaat die het voorzitterschap van de Raad bekleedt, mits deze ten volle door de wetgeving van de Unie betreffende de ontwikkeling, de oprichting, de exploitatie en het gebruik van de door eu-LISA beheerde grootschalige IT-systemen is gebonden of, indien aan deze vereiste niet wordt voldaan, door de volgende lidstaat die het voorzitterschap zal bekleden en wel aan deze vereiste voldoet.

Alle door de leden van de programmabestuursraad gemaakte reis- en verblijfkosten worden betaald door het Agentschap en artikel 10 van het reglement van orde van eu-LISA is mutatis mutandis van toepassing. Het secretariaat van de programmabestuursraad wordt verzorgd door eu-LISA.

Gedurende de ontwerp- en ontwikkelingsfase bestaat de in artikel 62 bedoelde EES-adviesgroep uit de nationale EES-projectbeheerders. Tot de ingebruikneming van het

EES komt de adviesgroep ten minste eenmaal per maand bijeen. Zij brengt na elke bijeenkomst verslag uit aan de programmabestuursraad. Zij voorziet in de technische deskundigheid ter ondersteuning van de taken van de programmabestuursraad en houdt de voorbereidingen van de lidstaten bij.

3. Eu-Lisa is verantwoordelijk voor het operationeel beheer van het centrale systeem, het beveiligde communicatiekanaal tussen het centrale systeem van het EES en het centrale systeem van het VIS, en de nationale uniforme interfaces. Het zorgt er in samenwerking met de lidstaten voor dat te allen tijde de meest geavanceerde technologie wordt gebruikt, onder voorbehoud van een kosten-batenanalyse. Eu-LISA is ook verantwoordelijk voor het operationeel beheer van de communicatie-infrastructuur tussen het centrale systeem en de nationale uniforme interfaces, en voor de in artikel 12 bedoelde webservice.

   Het operationeel beheer van het EES omvat alle taken die nodig zijn om het EES overeenkomstig deze verordening 24 uur per dag en 7 dagen per week te laten functioneren, met name de onderhoudswerkzaamheden en technische ontwikkelingen die nodig zijn voor een bevredigende operationele kwaliteit van het systeem, in het bijzonder wat betreft de tijd die nodig is voor raadpleging van de centrale gegevensbank door grensdoorlaatposten.

4. Onverminderd artikel 17 van het Statuut van de ambtenaren van de Europese Unie past eu-LISA passende voorschriften inzake het beroepsgeheim of een gelijkwaardige geheimhoudingsplicht toe op elk personeelslid dat met EES-gegevens moet werken. Deze geheimhoudingsplicht blijft gelden ook nadat een dergelijk personeelslid zijn functie of dienstverband heeft beëindigd of zijn werkzaamheden heeft stopgezet.

Artikel 35
Verantwoordelijkheden van de lidstaten

1. Elke lidstaat is verantwoordelijk voor:

   a) de integratie van de nationale grensinfrastructuur en de verbinding met de nationale uniforme interface;

   b) de organisatie, het beheer, de werking en het onderhoud van zijn bestaande nationale grensinfrastructuur en van zijn verbinding met het EES voor het doel van artikel 5, uitgezonderd j), k) en l);

   c) de organisatie van centrale toegangspunten en de verbinding daarvan met de nationale uniforme interface ten behoeve van rechtshandhaving;

   d) het beheer en de regelingen op grond waarvan naar behoren gemachtigde personeelsleden van de bevoegde nationale autoriteiten overeenkomstig deze verordening toegang hebben tot het EES, en de opstelling en regelmatige bijwerking van een lijst van de betrokken personeelsleden en hun profiel.

2. Elke lidstaat wijst een nationale autoriteit aan die de in artikel 8 bedoelde bevoegde autoriteiten toegang tot het EES verleent. Elke lidstaat verbindt die nationale autoriteit met de nationale uniforme interface. Alle lidstaten en Europol verbinden

hun respectieve in artikel 26 en 27 bedoelde centrale toegangspunten met de nationale uniforme interface.

3. Elke lidstaat maakt voor de verwerking van de gegevens gebruik van geautomatiseerde procedures.

4. Alvorens te worden gemachtigd om in het EES opgeslagen gegevens te verwerken, krijgt het personeel van de autoriteiten met recht op toegang tot het EES een passende opleiding over de regels inzake gegevensbeveiliging en -bescherming, met name inzake de ermee verband houdende grondrechten.

Artikel 36
Verantwoordelijkheid voor het gebruik van gegevens

1. Elke lidstaat wijst voor de verwerking van persoonsgegevens in het EES de autoriteit aan die moet worden beschouwd als de voor de verwerking verantwoordelijke in de zin van artikel 2, onder d), van Richtlijn 95/46/EG en die de centrale verantwoordelijkheid voor de gegevensverwerking door deze lidstaat heeft. Elke lidstaat deelt de gegevens betreffende deze autoriteit mee aan de Commissie.

   Elke lidstaat ziet erop toe dat de in het EES opgeslagen gegevens op rechtmatige wijze worden verwerkt en dat met name alleen naar behoren gemachtigde personeelsleden toegang tot de gegevens hebben voor de uitvoering van hun taken. De verantwoordelijke lidstaat ziet er in het bijzonder op toe dat:

   a) de gegevens op rechtmatige wijze en met inachtneming van de menselijke waardigheid van de onderdaan van een derde land worden verzameld;

   b) de gegevens op rechtmatige wijze worden geregistreerd in het EES;

   c) de gegevens accuraat en geactualiseerd zijn wanneer zij aan het EES worden doorgegeven.

2. EU-LISA ziet erop toe dat het EES wordt gebruikt overeenkomstig deze verordening en de in artikel 33 bedoelde uitvoeringshandelingen. Eu-LISA zal met name:

   a) de nodige maatregelen nemen ter beveiliging van het centrale systeem en de communicatie-infrastructuur tussen het centrale systeem en de nationale uniforme interface, onverminderd de op elke lidstaat rustende verantwoordelijkheden;

   b) erop toezien dat alleen naar behoren gemachtigde personeelsleden toegang tot de in het EER verwerkte gegevens hebben.

3. EU-LISA stelt het Europees Parlement, de Raad en de Commissie, alsmede de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming in kennis van de maatregelen die het op grond van lid 2 neemt voor de ingebruikneming van het EES.

Artikel 37

Opslag van gegevens in nationale bestanden en nationale inreis-uitreissystemen

1. Een lidstaat mag de alfanumerieke gegevens die hij heeft ingevoerd in het EES, overeenkomstig de doelen van het EES bewaren in zijn nationale bestanden en het nationale inreis-uitreissysteem, met volledige inachtneming van het Unierecht.

2. De gegevens worden in de nationale bestanden of de nationale inreis-uitreissystemen niet langer bewaard dan in het EES.

3. Elk gebruik van gegevens dat niet in overeenstemming is met lid 1 wordt beschouwd als misbruik in de zin van het nationale recht van elke lidstaat en het Unierecht.

4. Uit dit artikel volgt niet dat het EES technisch moet worden aangepast. De lidstaten mogen gegevens overeenkomstig dit artikel op eigen kosten, op eigen risico en met eigen technische middelen bewaren.

Artikel 38

Doorgifte van gegevens aan derde landen, internationale organisaties en particuliere organisaties

1. De in het EES opgeslagen gegevens worden niet doorgegeven aan of ter beschikking gesteld van derde landen, internationale organisaties of particuliere organisaties.

2. In afwijking van het bepaalde in lid 1 mogen de in artikel 14, lid 1, onder a), b) en c), en in artikel 15, lid 1, bedoelde gegevens in individuele gevallen worden doorgegeven aan of ter beschikking worden gesteld van een derde land of een internationale organisatie die is opgenomen in de bijlage, indien dit noodzakelijk is om de identiteit van een onderdaan van een derde land vast te stellen met het oog op terugkeer, maar uitsluitend indien aan de volgende voorwaarden is voldaan:

   a) de Commissie heeft een besluit genomen over de passende bescherming van persoonsgegevens in dat derde land overeenkomstig artikel 25, lid 6, van Richtlijn 95/46/EG, of er is een overnameovereenkomst van kracht tussen de Gemeenschap en dat derde land, of artikel 26, lid 1, onder d), van Richtlijn 95/46/EG is van toepassing;

   b) het derde land of de internationale organisatie stemt ermee in de gegevens alleen te gebruiken voor het doel waarvoor zij zijn verstrekt;

   c) de gegevens worden doorgegeven of ter beschikking gesteld overeenkomstig de desbetreffende bepalingen van het recht van de Unie, met name overnameovereenkomsten, en de nationale wetgeving van de lidstaat die de gegevens heeft doorgegeven of ter beschikking heeft gesteld, met inbegrip van de wettelijke bepalingen inzake gegevensbeveiliging en -bescherming;

   d) de lidstaat die de gegevens in het EES heeft ingevoerd, heeft ermee ingestemd.

3. De doorgifte van persoonsgegevens aan derde landen of internationale organisaties overeenkomstig lid 2 laat de rechten van personen die internationale bescherming

hebben aangevraagd of genieten, onverlet, met name ten aanzien van non-refoulement.

4. De door een lidstaat of Europol voor rechtshandhavingsdoeleinden uit het centrale systeem verkregen persoonsgegevens worden niet aan derde landen, internationale organisaties of in of buiten de Unie gevestigde particuliere organisaties doorgegeven of ter beschikking gesteld. Het verbod geldt ook indien deze gegevens op nationaal niveau of tussen de lidstaten worden verwerkt in de zin van artikel 2, onder b), van Kaderbesluit 2008/977/JBZ.

Artikel 39
Beveiliging van gegevens

1. De verantwoordelijke lidstaat zorgt voor de beveiliging van de gegevens vóór en tijdens de doorgifte ervan aan de nationale uniforme interface. Elke lidstaat zorgt voor de beveiliging van de gegevens die hij van het EES ontvangt.

2. Elke lidstaat stelt, met betrekking tot zijn nationale grensinfrastructuur, de nodige maatregelen vast, met inbegrip van een beveiligingsplan en een bedrijfscontinuïteits- en uitwijkplan, om:

   a) gegevens fysiek te beschermen, onder meer met noodplannen ter bescherming van kritieke infrastructuur;

   b) te verhinderen dat onbevoegden toegang krijgen tot de nationale installaties waarin de lidstaat handelingen verricht in overeenstemming met het doel van het EES;

   c) te voorkomen dat onbevoegden de gegevensdragers lezen, kopiëren, wijzigen of verwijderen;

   d) te voorkomen dat onbevoegden gegevens invoeren en opgeslagen persoonsgegevens inzien, wijzigen of verwijderen;

   e) te voorkomen dat onbevoegden gegevens in het EES verwerken en in het EES verwerkte gegevens wijzigen of verwijderen;

   f) te waarborgen dat degenen die bevoegd zijn om het EES te raadplegen, uitsluitend toegang hebben tot de gegevens waarop hun toegangsbevoegdheid betrekking heeft, en uitsluitend met persoonlijke gebruikersidentiteiten en geheime toegangsprocedures;

   g) te waarborgen dat alle autoriteiten met toegangsrecht voor het EES profielen opstellen waarin de taken en verantwoordelijkheden worden omschreven van de personen die bevoegd zijn om de gegevens in te voeren, te wijzigen, te verwijderen, te raadplegen en te zoeken, en deze profielen desgevraagd en onverwijld ter beschikking te stellen van de nationale toezichthoudende autoriteiten bedoeld in artikel 49 en de nationale toezichthoudende autoriteiten bedoeld in artikel 52, lid 2;

h) te waarborgen dat kan worden nagegaan en vastgesteld aan welke instanties persoonsgegevens mogen worden doorgegeven door middel van datatransmissieapparatuur;

i) te waarborgen dat kan worden nagegaan en vastgesteld welke gegevens wanneer, door wie en met welk doel in het EES zijn verwerkt;

j) te voorkomen, in het bijzonder door middel van passende versleutelingstechnieken, dat bij de doorgifte van persoonsgegevens vanuit en naar het VIS of gedurende het transport van gegevensdragers de gegevens onrechtmatig worden gelezen, gekopieerd, gewijzigd of verwijderd;

k) de doelmatigheid van de in dit lid bedoelde beveiligingsmaatregelen te controleren en met betrekking tot de interne controle de nodige organisatorische maatregelen te nemen om ervoor te zorgen dat deze verordening wordt nageleefd.

3. Ten aanzien van de werking van het EES neemt eu-LISA de nodige maatregelen ter verwezenlijking van de doelstellingen van lid 2, met inbegrip van de vaststelling van een beveiligingsplan en een bedrijfscontinuïteits- en uitwijkplan.

Artikel 40
Aansprakelijkheid

1. Eenieder, respectievelijk elke lidstaat, die als gevolg van onrechtmatige gegevensverwerking of een andere met deze verordening strijdige handeling schade heeft geleden, is gerechtigd om van de lidstaat die voor de geleden schade verantwoordelijk is, vergoeding te ontvangen. De betrokken lidstaat wordt geheel of gedeeltelijk van zijn aansprakelijkheid ontheven indien hij kan aantonen dat hij niet verantwoordelijk is voor het feit dat de schade heeft veroorzaakt.

2. Indien schade aan het EES ontstaat doordat een lidstaat zijn verplichtingen uit hoofde van deze verordening niet is nagekomen, is deze lidstaat aansprakelijk, tenzij en voor zover eu-LISA of een andere lidstaat die aan het EES deelneemt, heeft nagelaten redelijke stappen te ondernemen om het optreden van de schade te voorkomen of de omvang ervan zo veel mogelijk te beperken.

3. Op vorderingen tegen een lidstaat tot vergoeding van de in de leden 1 en 2 bedoelde schade zijn de bepalingen van de nationale wetgeving van de verwerende lidstaat van toepassing.

Artikel 41
Registratie

1. Eu-LISA houdt een register bij van alle gegevensverwerkingsverrichtingen in het EES. Geregistreerd worden het doel van de toegang als bedoeld in artikel 8, de datum en het tijdstip, de doorgegeven gegevens als bedoeld in de artikelen 14 tot en met 17, het soort voor raadpleging gebruikte gegevens als bedoeld in de artikelen 21 tot en met 25, en de naam van de autoriteit die de gegevens invoert of opvraagt.

Voorts registreert elke lidstaat de personeelsleden die naar behoren gemachtigd zijn gegevens in te voeren of op te vragen.

2. Voor de in artikel 7 bedoelde raadplegingen wordt elke in het EES en het VIS verrichte gegevensverwerkingsactiviteit geregistreerd overeenkomstig dit artikel en artikel 34 van Verordening (EG) nr. 767/2008. Eu-LISA zorgt er met name voor dat de desbetreffende registers van de betrokken gegevensverwerkingsactiviteiten worden bijgehouden wanneer de bevoegde autoriteiten een gegevensverwerkingsactiviteit rechtstreeks vanuit het ene systeem in het andere starten.

3. Dergelijke registers mogen uitsluitend worden gebruikt voor het toezicht op de toelaatbaarheid van de gegevensverwerking vanuit een oogpunt van gegevensbescherming en voor het verzekeren van de gegevensbeveiliging. Deze registers worden met passende maatregelen tegen ongeoorloofde toegang beschermd en na één jaar na het verstrijken van de in artikel 31 bedoelde bewaringstermijn gewist, indien zij niet voor reeds aangevangen controleprocedures noodzakelijk zijn.

Artikel 42
Interne controle

De lidstaten zorgen ervoor dat elke instantie met toegangsrecht voor EES-gegevens de nodige maatregelen treft met het oog op de naleving van deze verordening en, indien nodig, medewerking verleent aan de toezichthoudende autoriteit.

Artikel 43
Sancties

De lidstaten nemen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat elk gebruik van in het EES ingevoerde gegevens dat niet strookt met deze verordening, strafbaar is, bijvoorbeeld door middel van administratieve en/of strafrechtelijke sancties overeenkomstig het nationale recht, die doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn.

HOOFDSTUK VII
Rechten en toezicht op het gebied van gegevensbescherming

Artikel 44
Recht op informatie

1. Onverminderd het recht op informatie van artikel 10 van Richtlijn 95/46/EG ontvangen onderdanen van derde landen wier gegevens in het EES worden opgeslagen, van de verantwoordelijke lidstaat de volgende schriftelijke informatie:

   a) een in duidelijke en eenvoudige taal gestelde uitleg van het feit dat de lidstaten en Europol het EES voor rechtshandhavingsdoeleinden mogen raadplegen;

b) de plicht van niet-visumplichtige onderdanen van derde landen om hun vingerafdrukken te laten nemen;

c) de plicht van alle onderdanen van derde landen die in het EES moeten worden geregistreerd om een opname van hun gezicht te laten opslaan;

d) het feit dat het verzamelen van de gegevens verplicht is omdat moet worden nagegaan of aan de toegangsvoorwaarden is voldaan;

e) het recht op toegang tot de hen betreffende gegevens en het recht te verzoeken om hen betreffende onjuiste gegevens te laten corrigeren of hen betreffende onrechtmatig verwerkte gegevens te laten verwijderen, met inbegrip van het recht op het ontvangen van informatie over de procedures om die rechten te doen gelden en van de contactgegevens van de nationale toezichthoudende autoriteiten, of eventueel de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming, die bevoegd zijn kennis te nemen van verzoeken betreffende de bescherming van persoonsgegevens.

2. De in lid 1 van dit artikel bedoelde informatie wordt verstrekt wanneer het persoonlijke dossier van de betrokkene wordt aangelegd overeenkomstig de artikelen 14, 15 of 16.

3. Overeenkomstig de in artikel 61, lid 2, bedoelde onderzoeksprocedure zorgt de Commissie voor een gemeenschappelijke brochure en een website met ten minste de in lid 1 van dit artikel bedoelde informatie. De brochure en de inhoud van de website moeten duidelijk en eenvoudig zijn en beschikbaar in een taal die de betrokkene begrijpt of waarvan redelijkerwijs kan worden aangenomen dat hij die begrijpt.

De brochure en de website worden zodanig opgesteld dat de lidstaten deze kunnen aanvullen met lidstaatspecifieke informatie. Die lidstaatspecifieke informatie omvat ten minste de rechten van de betrokkene, de mogelijkheid van bijstand door de nationale toezichthoudende autoriteiten en contactgegevens van het bureau van de verantwoordelijke voor de verwerking en de nationale toezichthoudende autoriteiten.

Artikel 45
Voorlichtingscampagne

Bij de ingebruikneming organiseert de Commissie in samenwerking met de nationale controleautoriteiten en de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming een voorlichtingscampagne om het publiek te informeren omtrent de doelstellingen, de opgeslagen gegevens, de autoriteiten met toegangsrecht en de rechten van personen.

Artikel 46
Recht van toegang, correctie en verwijdering

1. Elke onderdaan van een derde land heeft, onverminderd artikel 12 van Richtlijn 95/46/EG, het recht de gegevens te verkrijgen die over hem in het EES zijn opgeslagen en te vernemen welke lidstaat deze gegevens aan het EES heeft doorgegeven.

2. Als er een verzoek om correctie of verwijdering wordt gericht tot een andere lidstaat dan de verantwoordelijke lidstaat, controleren de autoriteiten van de aangezochte lidstaat de juistheid van de gegevens en de rechtmatigheid van de gegevensverwerking in het EES binnen een maand, als die controle kan worden verricht zonder de verantwoordelijke lidstaat te raadplegen. Anders neemt de andere lidstaat dan de verantwoordelijke lidstaat binnen 14 dagen contact op met de autoriteiten van de verantwoordelijke lidstaat en controleert de verantwoordelijke lidstaat binnen een maand de juistheid van de gegevens en de rechtmatigheid van de verwerking ervan.

3. Indien blijkt dat de in het EES opgeslagen gegevens feitelijk onjuist zijn of onrechtmatig zijn opgeslagen, worden zij door de verantwoordelijke lidstaat of, indien van toepassing, de aangezochte lidstaat overeenkomstig artikel 32 gecorrigeerd of verwijderd. De verantwoordelijke lidstaat of, indien van toepassing, de aangezochte lidstaat deelt de betrokkene onverwijld schriftelijk mee het nodige te hebben gedaan om de gegevens die op de betrokkene betrekking hebben, te corrigeren of te verwijderen.

   Indien blijkt dat de in het EES opgeslagen visumgerelateerde gegevens feitelijk onjuist zijn of onrechtmatig zijn opgeslagen, worden deze gegevens door de verantwoordelijke lidstaat of, indien van toepassing, de aangezochte lidstaat eerst op juistheid gecontroleerd aan de hand van het VIS en zo nodig gecorrigeerd in het EES. Als de in het VIS opgeslagen gegevens gelijk zijn aan die in het EES, neemt de verantwoordelijke lidstaat of de aangezochte lidstaat binnen 14 dagen contact op met de autoriteiten van de lidstaat die verantwoordelijk is voor de invoering van deze gegevens in het VIS. De lidstaat die verantwoordelijk is voor de invoering van de gegevens in het VIS controleert binnen een maand de juistheid van de visumgerelateerde gegevens en de rechtmatigheid van de verwerking ervan in het EES en informeert de verantwoordelijke lidstaat of de aangezochte lidstaat, die deze zo nodig onverwijld wijzigt of verwijdert uit het EES en, indien van toepassing, van de in artikel 11, lid 2, bedoelde lijst van personen.

4. Indien de verantwoordelijke lidstaat of, indien van toepassing, de aangezochte lidstaat niet van oordeel is dat de in het EES opgeslagen gegevens feitelijk onjuist zijn of daarin onrechtmatig zijn opgeslagen, neemt die lidstaat een administratieve beslissing waarbij de betrokkene onverwijld schriftelijk wordt uitgelegd waarom de lidstaat niet bereid is de gegevens die op de betrokkene betrekking hebben, te corrigeren of te verwijderen.

5. De verantwoordelijke lidstaat of, indien van toepassing, de aangezochte lidstaat licht de betrokkene ook in over de stappen die deze kan ondernemen indien hij geen genoegen neemt met de verstrekte uitleg voor het besluit krachtens lid 5. Dit houdt mede in dat de betrokkene wordt ingelicht over de wijze waarop hij een rechtsvordering kan instellen of een klacht kan indienen bij de bevoegde autoriteiten of bij de rechter in die lidstaat, alsmede over de bijstand, onder meer van de toezichthoudende autoriteiten, die hem overeenkomstig de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van die lidstaat kan worden verleend.

6. Elk verzoek krachtens de leden 1 en 2 omvat de informatie die nodig is om de betrokkene te kunnen identificeren, met inbegrip van diens vingerafdrukken. Deze

informatie wordt uitsluitend gebruikt om de uitoefening van de in de leden 1 en 2 bedoelde rechten mogelijk te maken en wordt onmiddellijk nadien verwijderd.

7. Wanneer een persoon overeenkomstig lid 2 om zijn persoonsgegevens verzoekt, legt de bevoegde autoriteit dat vast in een schriftelijk document, samen met de wijze waarop en de autoriteit waardoor het verzoek werd behandeld, en stelt zij dit document onverwijld ter beschikking van nationale toezichthoudende autoriteiten.

Artikel 47
Samenwerking om het recht op gegevensbescherming te waarborgen

1. De bevoegde autoriteiten van de lidstaten werken er actief aan mee dat de in artikel 46, leden 3, 4 en 5, vastgestelde rechten kunnen worden uitgeoefend.

2. In elke lidstaat verleent de toezichthoudende autoriteit overeenkomstig artikel 28, lid 4, van Richtlijn 95/46/EG de betrokkene desgevraagd bijstand en advies bij de uitoefening van zijn recht op correctie of verwijdering van de op hem betrekking hebbende gegevens.

Teneinde deze doelen te verwezenlijken, werken de toezichthoudende autoriteit van de verantwoordelijke lidstaat die de gegevens heeft doorgegeven en de toezichthoudende autoriteiten van de aangezochte lidstaten samen.

Artikel 48
Rechtsmiddelen

1. In elke lidstaat heeft eenieder het recht een rechtsvordering in te stellen of een klacht in te dienen bij de bevoegde autoriteiten of rechter in de lidstaat die hem de bij artikel 46 geboden rechten inzake toegang tot en correctie of verwijdering van gegevens die op hem betrekking hebben, heeft ontzegd.

2. Gedurende deze procedure blijft de bijstand van de nationale toezichthoudende autoriteiten beschikbaar.

Artikel 49
Toezicht door de nationale toezichthoudende autoriteit

1. Elke lidstaat zorgt ervoor dat er door de krachtens artikel 28, lid 1, van Richtlijn 95/46/EG aangewezen toezichthoudende autoriteit(en) toezicht wordt gehouden op de rechtmatigheid van de verwerking van de in artikel 13 tot en met 19 bedoelde persoonsgegevens door de betrokken lidstaat, met inbegrip van de doorgifte van die gegevens naar en vanuit het EES.

2. De toezichthoudende autoriteit zorgt ervoor dat ten minste om de vier jaar een audit van de gegevensverwerking in het nationale systeem wordt verricht overeenkomstig de desbetreffende internationale auditnormen.

3. De lidstaten zorgen ervoor dat hun toezichthoudende autoriteit over voldoende middelen beschikt om haar taken uit hoofde van deze verordening te kunnen vervullen.

4. Elke lidstaat wijst voor de verwerking van persoonsgegevens in het EES de autoriteit aan die moet worden beschouwd als de voor de verwerking verantwoordelijke in de zin van artikel 2, onder d), van Richtlijn 95/46/EG en die de centrale verantwoordelijkheid voor de gegevensverwerking door deze lidstaat heeft. Elke lidstaat deelt de gegevens van deze autoriteit mee aan de Commissie.

5. Elke lidstaat verstrekt de door de toezichthoudende autoriteiten gevraagde informatie en in het bijzonder informatie over de in overeenstemming met artikel 35, artikel 36, lid 1, en artikel 39 verrichte activiteiten. Elke lidstaat biedt de toezichthoudende autoriteiten inzage in de registers krachtens artikel 30 en verleent deze te allen tijde toegang tot al zijn gebouwen en terreinen die verband houden met het EES.

Artikel 50
Toezicht door de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming

1. De Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming waarborgt dat de verwerking van persoonsgegevens door eu-LISA in verband met het EES in overeenstemming met deze verordening geschiedt.

2. De Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming zorgt ervoor dat ten minste om de vier jaar een audit van de activiteiten van het Agentschap op het gebied van de verwerking van persoonsgegevens wordt verricht overeenkomstig de betreffende internationale auditnormen. Het auditrapport wordt toegezonden aan het Europees Parlement, de Raad, eu-LISA, de Commissie en de nationale toezichthoudende autoriteiten. Voordat het rapport wordt aangenomen, wordt eu-LISA in de gelegenheid gesteld opmerkingen in te dienen.

3. Eu-LISA verstrekt de door de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming gevraagde informatie en verleent deze te allen tijde toegang tot alle in artikel 41 bedoelde documenten en geregistreerde gegevens en tot al zijn gebouwen en terreinen.

Artikel 51
Samenwerking tussen de nationale toezichthoudende autoriteiten en de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming

1. De nationale toezichthoudende autoriteiten en de Europese toezichthouder voor gegevensbescherming werken actief samen en zorgen voor een gecoördineerd toezicht op het EES en de nationale systemen.

2. Zij wisselen relevante informatie uit, assisteren elkaar bij de uitvoering van audits en inspecties, behandelen problemen bij de uitlegging of toepassing van deze verordening, beoordelen problemen bij de uitoefening van het onafhankelijk toezicht of bij de uitoefening van de rechten van de personen wier gegevens worden verwerkt, formuleren geharmoniseerde voorstellen voor gemeenschappelijke

oplossingen voor problemen, en vestigen zo nodig de aandacht op gegevensbeschermingsrechten.

3. Daartoe komen de toezichthoudende autoriteiten en de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming elk jaar ten minste tweemaal bijeen. De kosten van deze bijeenkomsten komen ten laste van de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming. Tijdens de eerste bijeenkomst wordt een reglement van orde vastgesteld. Indien nodig worden in onderling overleg verdere werkmethoden vastgesteld.

4. Om de twee jaar wordt een gezamenlijk activiteitenverslag toegezonden aan het Europees Parlement, de Raad, de Commissie en eu-LISA. Het verslag bevat voor elke lidstaat een hoofdstuk, dat door de toezichthoudende autoriteit van de betrokken lidstaat wordt opgesteld.

Artikel 52
Bescherming van persoonsgegevens in verband met toegang voor rechthandhavingsdoeleinden

1. Elke lidstaat zorgt ervoor dat de bepalingen die ter uitvoering van Kaderbesluit 2008/977/JBZ in het nationale recht zijn vastgesteld, ook van toepassing zijn op de toegang tot het EES door zijn nationale autoriteiten overeenkomstig artikel 1, lid 2.

2. Het toezicht op de rechtmatigheid van de toegang tot persoonsgegevens door de lidstaat met het oog op de in artikel 1, lid 2, van deze verordening vastgelegde doeleinden, met inbegrip van de doorgifte van gegevens vanuit en naar het EES, wordt uitgeoefend door de overeenkomstig Kaderbesluit 2008/977/JBZ aangewezen nationale toezichthoudende autoriteiten.

3. De verwerking van persoonsgegevens door Europol wordt verricht in overeenstemming met Besluit 2009/371/JBZ en staat onder toezicht van een onafhankelijke externe toezichthouder voor gegevensbescherming. Op de verwerking van persoonsgegevens door Europol overeenkomstig deze verordening zijn derhalve de artikelen 30, 31 en 32 van dat besluit van toepassing. De onafhankelijke externe toezichthouder voor gegevensbescherming ziet erop toe dat de rechten van de onderdaan van een derde land niet worden geschonden.

4. De persoonsgegevens waartoe met het oog op de in artikel 1, lid 2, vastgelegde doeleinden toegang is verkregen in het EES, worden uitsluitend verwerkt met het oog op het voorkomen, opsporen of onderzoeken van het specifieke geval waarvoor een lidstaat of Europol om de gegevens heeft verzocht.

5. Het centrale systeem, de aangewezen autoriteiten, de centrale toegangspunten en Europol houden registers van zoekopdrachten bij met als doel de nationale instanties voor gegevensbescherming en de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming in staat te stellen na te gaan of de gegevensverwerking in overeenstemming is met de voorschriften van de Unie inzake gegevensbescherming. Afgezien van dit doel worden de persoonsgegevens alsook de registers van de zoekopdrachten na één maand uit alle nationale en Europol-bestanden verwijderd, tenzij de gegevens vereist zijn voor het specifieke lopende strafrechtelijke onderzoek in het kader waarvan die lidstaat of Europol om de gegevens heeft verzocht.

Artikel 53

Logbestanden en documentatie

1. Alle lidstaten en Europol zorgen ervoor dat alle gegevensverwerkende handelingen die voortvloeien uit verzoeken om toegang tot EES-gegevens voor de in artikel 1, lid 2, vastgelegde doeleinden worden gelogd of gedocumenteerd ten behoeve van de controle op de toelaatbaarheid van het verzoek, het toezicht op de rechtmatigheid van de gegevensverwerking en op de integriteit en beveiliging van de gegevens en ten behoeve van de interne controle.

2. Uit de logbestanden of documentatie moet blijken:

   a) het precieze doel van het verzoek om toegang tot EES-gegevens, met inbegrip van het terroristische misdrijf of het andere ernstige strafbare feit, en, wat Europol betreft, het precieze doel van het verzoek om toegang;

   b) de gegronde redenen om geen vergelijking met andere lidstaten op grond van Besluit 2008/615/JBZ uit te voeren, overeenkomstig artikel 29, lid 2, van deze verordening;

   c) het nummer van het nationale dossier;

   d) de datum en het precieze tijdstip van het verzoek om toegang van het nationale toegangspunt aan het centrale systeem;

   f) in voorkomend geval, het gebruik van de in artikel 28, lid 2, bedoelde procedure voor dringende gevallen en de in verband met de verificatie achteraf genomen beslissing;

   g) de voor de vergelijking gebruikte gegevens;

   h) volgens de nationale regels of Besluit 2009/371/JBZ, het kenmerk van de functionaris die de raadpleging heeft verricht en van de functionaris die voor de raadpleging of verstrekking opdracht heeft gegeven.

3. Logbestanden en documentatie worden uitsluitend gebruikt voor het toezicht op de rechtmatigheid van de gegevensverwerking en voor het waarborgen van de integriteit en de beveiliging van de gegevens. Alleen een logbestand dat geen persoonsgegevens bevat, mag worden gebruikt voor toezicht en evaluatie in de zin van artikel 64. De nationale toezichthoudende autoriteiten die verantwoordelijk zijn om de toelaatbaarheid van het verzoek na te gaan en voor het toezicht op de rechtmatigheid van de gegevensverwerking en de integriteit en beveiliging van de gegevens, krijgen op hun verzoek toegang tot de logbestanden om hun taken te kunnen vervullen.

HOOFDSTUK VIII

Wijzigingen van andere Unie-instrumenten

Artikel 54

Wijziging van de Overeenkomst ter uitvoering van het te Schengen gesloten akkoord

In artikel 20 van de Overeenkomst ter uitvoering van het te Schengen gesloten akkoord wordt lid 2 vervangen door:

'2. Het bepaalde in lid 1 doet geen afbreuk aan het recht van iedere overeenkomstsluitende partij om in bijzondere omstandigheden de verblijfstermijn van 90 dagen van een vreemdeling op haar grondgebied te verlengen.'

Artikel 55

Wijzigingen van Verordening (EG) nr. 767/2008 betreffende het Visuminformatiesysteem

Verordening (EU) nr. 767/2008 wordt als volgt gewijzigd:

1) Aan artikel 13 wordt het volgende lid toegevoegd:

"3. Indien is beslist een visum nietig te verklaren of in te trekken, haalt de visumautoriteit die de beslissing heeft genomen onmiddellijk de in artikel 17, lid 1, van [Verordening nr. XXX van het Europees Parlement en de Raad tot instelling van een inreis-uitreissysteem (EES) voor de registratie van inreis- en uitreisgegevens en van gegevens over weigering van toegang van onderdanen van derde landen die de buitengrenzen van de Europese Unie overschrijden en tot vaststelling van de voorwaarden voor toegang tot het EES voor rechtshandhavingsdoeleinden]* bedoelde gegevens rechtstreeks op uit het VIS en importeert deze in het EES."

_____

* Verordening nr. XXX van het Europees Parlement en de Raad tot instelling van een inreis-uitreissysteem (EES) voor de registratie van inreis- en uitreisgegevens en van onderdanen van derde landen die de buitengrenzen van de Europese Unie overschrijden en tot vaststelling van de voorwaarden voor toegang tot het EES voor rechtshandhavingsdoeleinden (PB …) [full title + OJ reference]

_____

2) Aan artikel 14 wordt het volgende lid toegevoegd:

"3. De visumautoriteit die een beslissing heeft genomen tot verlenging van de geldigheidsduur en/of de verblijfsduur waarvoor het visum is afgegeven, gaat er onmiddellijk toe over de in artikel 17, lid 1, van [Verordening tot vaststelling van een inreis-uitreissysteem (EES)] vermelde gegevens op te halen uit het VIS en te exporteren naar het EES."

3) artikel 15 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 2, onder b) en c), wordt vervangen door:

"b) achternaam (familienaam), voornaam/-namen; geboortedatum, nationaliteit; geslacht;

c) type en nummer van het reisdocument; de drieletterige code van het land dat het reisdocument heeft afgegeven en de datum waarop de geldigheidstermijn ervan verstrijkt;"

b) de volgende leden worden toegevoegd:

"4. Met het oog op de raadpleging van het EES voor het behandelen van en beslissen over visumaanvragen overeenkomstig artikel 22 van [Verordening tot vaststelling van een inreis-uitreissysteem (EES)] wordt de bevoegde autoriteit toegang verleend om rechtstreeks vanuit het VIS te zoeken in het EES op basis van één of meer van de in dat artikel bedoelde gegevens.

5. Als de zoekopdracht op basis van de in lid 2 bedoelde gegevens uitwijst dat er geen gegevens over de onderdaan van een derde land zijn geregistreerd in het VIS of als er twijfels zijn over de identiteit van de onderdaan van een derde land, heeft de grensautoriteit toegang tot gegevens voor identificatie overeenkomstig artikel 20."

4) In hoofdstuk III wordt een nieuw artikel 17 bis toegevoegd:

"*Artikel 17 bis*

Interoperabiliteit met het EES

1. Vanaf de ingebruikneming van het EES als bedoeld in artikel 60, lid 1, van [Verordening tot instelling van een inreis-uitreissysteem (EES)] wordt gezorgd voor interoperabiliteit tussen het EES en het VIS om de grenscontroles efficiënter en sneller te laten verlopen. Om de interoperabiliteit tussen het EES en het VIS mogelijk te maken, wordt door eu-LISA een beveiligd communicatiekanaal opgezet tussen het centrale systeem van het EES en het centrale systeem van het VIS. Wederzijdse directe raadpleging van het ene systeem vanuit het andere systeem is slechts mogelijk wanneer daarin zowel in deze verordening als in Verordening (EG) nr. 767/2008 is voorzien.

2. De interoperabiliteitseis maakt mogelijk dat de visumautoriteiten die het VIS gebruiken, vanuit het VIS het EES raadplegen teneinde:

(l) het EES te raadplegen bij het behandelen van en beslissen over visumaanvragen als bedoeld in artikel 22 van [Verordening tot instelling van een inreis-uitreissysteem (EES)] en artikel 15, lid 4, van deze verordening;

(m) de visumgerelateerde gegevens rechtstreeks uit het VIS op te halen en in het EES te exporteren ingeval een visum nietig wordt verklaard, wordt ingetrokken of wordt verlengd overeenkomstig artikel 17 van [Verordening tot instelling van een inreis-uitreissysteem (EES)] en de artikelen 13 en 14 van deze verordening;

3. De interoperabiliteitseis maakt mogelijk dat de grensautoriteiten die het EES gebruiken, vanuit het EES het VIS raadplegen teneinde:

(n) visumgerelateerde gegevens rechtstreeks uit het VIS op te halen en in het EES te importeren met het oog op de aanleg of bijwerking in het EES van het persoonlijke dossier van een visumhouder overeenkomstig de artikelen 13, 14 en 16 van [Verordening tot instelling van een inreis-uitreissysteem (EES)] en artikel 18 bis van deze verordening;

(o) de visumgerelateerde gegevens rechtstreeks uit het VIS op te halen en te importeren ingeval een visum nietig wordt verklaard, wordt ingetrokken of wordt verlengd overeenkomstig artikel 17 van [Verordening tot instelling van een inreis-uitreissysteem (EES)] en de artikelen 13 en 14 van deze verordening;

(p) aan de buitengrenzen de echtheid en de geldigheid van het visum te verifiëren en/of te verifiëren of aan de voorwaarden voor toegang tot het grondgebied van de lidstaten overeenkomstig artikel 6 van Verordening (EU) 2016/399 is voldaan als bedoeld in artikel 18, lid 2, van deze verordening;

(q) aan de buitengrenzen te controleren of niet-visumplichtige onderdanen van derde landen van wie geen persoonlijk dossier in het EES is geregistreerd, eerder zijn geregistreerd in het VIS overeenkomstig artikel 21 van [Verordening tot instelling van een inreis-uitreissysteem (EES)] en artikel 19 bis van deze verordening;

(r) indien de identiteit van een visumhouder niet kan worden geverifieerd aan de hand van het EES, aan de buitengrenzen de identiteit van de visumhouder te verifiëren op basis van de vingerafdrukken in het VIS, overeenkomstig artikel 21, leden 2 en 4, van [Verordening tot instelling van een inreis-uitreissysteem (EES)] en artikel 18, lid 6, van deze verordening.

4. Overeenkomstig artikel 33 van de [Verordening tot instelling van een inreis-uitreissysteem (EES)] neemt de Commissie de maatregelen die nodig zijn voor de totstandbrenging en de algemene structuur van de interoperabiliteit overeenkomstig artikel 34 van de [Verordening tot instelling van een inreis-uitreissysteem (EES)]. Om de interoperabiliteit met het EES tot stand te brengen ontwikkelt de beheersautoriteit de vereiste evoluties en/of aanpassingen van het centrale Visuminformatiesysteem, de nationale interface in elke lidstaat en de communicatie-infrastructuur tussen het centrale Visuminformatiesysteem en de nationale interfaces. De nationale infrastructuren worden door de lidstaten aangepast en/of ontwikkeld.

5) Artikel 18 wordt vervangen door:

"*Artikel 18 Toegang tot gegevens voor verificatie bij de doorlaatposten aan de buitengrenzen*

1. Uitsluitend met het oog op de verificatie van de identiteit van de visumhouders, de echtheid, de territoriale en temporele geldigheid van het visum en/of om te verifiëren of aan de voorwaarden voor toegang tot het grondgebied van de lidstaten overeenkomstig artikel 6 van Verordening (EU) 2016/399 voldaan is, hebben de autoriteiten die bevoegd zijn om overeenkomstig Verordening (EU) 2016/399 controles aan de doorlaatposten aan de buitengrenzen te verrichten, toegang om te zoeken aan de hand van de volgende gegevens:

(s) achternaam (familienaam), voornaam/-namen, geboortedatum, nationaliteit, geslacht, type en nummer van het reisdocument; de drieletterige code van het land dat het reisdocument heeft afgegeven en de datum waarop de geldigheidstermijn ervan verstrijkt,

(t) het nummer van de visumsticker.

2. Uitsluitend voor de in lid 1 bedoelde doeleinden mag de bevoegde grensautoriteit, als het EES wordt doorzocht krachtens artikel 21, leden 2 en 4, van [Verordening tot instelling van een inreis-uitreissysteem (EES)], het VIS rechtstreeks doorzoeken vanuit het EES aan de hand van de in lid 1, onder a), bedoelde gegevens.

3. Indien uit het zoeken aan de hand van de in lid 1 genoemde gegevens blijkt dat in het VIS gegevens zijn opgeslagen over één of meer afgegeven of verlengde visa, waarvan de geldigheidsduur nog niet is verstreken en die op het betrokken grondgebied geldig zijn voor de grensoverschrijding, wordt de bevoegde grenscontroleautoriteit, uitsluitend met het oog op de in lid 1 genoemde doeleinden, toegang verleend voor het raadplegen van de volgende gegevens in het aanvraagdossier en de daaraan gekoppelde aanvraagdossiers, als bedoeld in artikel 8, lid 4:

(u) de statusinformatie en de uit het aanvraagformulier overgenomen gegevens bedoeld in artikel 9, leden 2 en 4;

(v) foto’s;

(w) gegevens die zijn ingevoerd in verband met (een) afgegeven, nietig verklaard(e), of ingetrokken visum/visa, of in verband met visa waarvan de geldigheidsduur is verlengd, als bedoeld in de artikelen 10, 13 en 14.

Wanneer voor een visumhouder specifieke gegevens om wettelijke redenen niet vereist zijn of feitelijk niet kunnen worden verstrekt, ontvangt de bevoegde grenscontroleautoriteit daarnaast een kennisgeving in verband met de rubrieken voor deze gegevens, waarin "niet van toepassing" wordt vermeld.

4. Indien uit het zoeken aan de hand van de in lid 1 genoemde gegevens blijkt dat in het VIS gegevens betreffende de betrokkene zijn opgeslagen, maar dat het/de geregistreerde visum/visa niet geldig is/zijn, wordt de bevoegde grensautoriteit, uitsluitend met het oog op de in lid 1 genoemde doeleinden, toegang verleend voor het raadplegen van de volgende gegevens in het aanvraagdossier en de daaraan gekoppelde aanvraagdossiers, als bedoeld in artikel 8, lid 4:

(x) de statusinformatie en de uit het aanvraagformulier overgenomen gegevens bedoeld in artikel 9, leden 2 en 4;

(y) foto’s;

(z) de gegevens die zijn ingevoerd in verband met (een) afgegeven, nietig verklaard(e), of ingetrokken visum/visa, of in verband met visa waarvan de geldigheidsduur is verlengd, als bedoeld in de artikelen 10, 13 en 14.

5. Naast de krachtens lid 1 verrichte raadpleging verifieert de bevoegde grensautoriteit de identiteit van persoon ook aan de hand van het VIS als het zoeken aan de hand van de in lid 1 vermelde gegevens uitwijst dat er in het VIS gegevens over de betrokkene zijn geregistreerd en aan een van de volgende voorwaarden is voldaan:

(aa) de identiteit van de persoon kan niet worden geverifieerd aan de hand van het EES overeenkomstig artikel 21, lid 2, van [Verordening tot instelling van een inreis-uitreissysteem (EES)], omdat:

i) de visumhouder nog niet in het EES is geregistreerd;

ii) de technologie voor het gebruik van ter plekke gemaakte gezichtsopnames aan de grensdoorlaatpost niet beschikbaar is en de identiteit van de visumhouder derhalve niet aan de hand van het EES kan worden geverifieerd;

iii) er twijfel bestaat over de identiteit van de visumhouder;

iv) de identiteit van de visumhouder om een andere reden niet aan de hand van het EES kan worden geverifieerd;

(bb) de identiteit van de persoon kan worden geverifieerd aan de hand van het EES, maar voor het eerst sinds het aanleggen van het persoonlijke dossier wenst de betrokkene de buitengrenzen te overschrijden van een lidstaat waar deze verordening toepasselijk is.

De grensautoriteiten verifiëren de vingerafdrukken van de visumhouder aan de hand van de in het VIS geregistreerde vingerafdrukken. Voor visumhouders wier vingerafdrukken niet kunnen worden gebruikt, wordt de in lid 1 bedoelde zoekopdracht uitsluitend verricht aan de hand van de in lid 1 van dit artikel genoemde alfanumerieke gegevens.

6. Met het oog op het verifiëren van de vingerafdrukken aan de hand van het VIS als bedoeld in lid 5 kan de bevoegde lidstaat vanuit het EES zoeken in het VIS.

7. Wanneer de verificatie van de visumhouder of het visum geen resultaat oplevert of er twijfel bestaat omtrent de identiteit van de visumhouder of de echtheid van het visum en/of het reisdocument, hebben de naar behoren gemachtigde personeelsleden van die bevoegde autoriteiten toegang tot gegevens overeenkomstig artikel 20, leden 1 en 2."

6) Het volgende artikel 18 bis wordt ingevoegd:

"Artikel 18 bis

Ophalen van VIS-gegevens voor het aanleggen of bijwerken van het persoonlijke dossier van een visumhouder in het EES

1. Uitsluitend met het oog op het aanleggen of bijwerken van het persoonlijke dossier van een visumhouder in het EES overeenkomstig artikel 13, lid 2, en de artikelen 14 en 16 van [Verordening tot instelling van een inreis-uitreissysteem (EES)] wordt de bevoegde

grensautoriteit toegang verleend om de in het VIS opgeslagen en de in artikel 14, lid 1, onder d), e) en g), van [Verordening tot instelling van een inreis-uitreissysteem (EES)] vermelde gegevens uit het VIS op te halen en in het EES te importeren.

7) Het volgende artikel 19 bis wordt ingevoegd:

"Artikel 19 bis

Gebruik van het VIS voorafgaand aan de aanleg van de persoonlijke dossiers van niet-visumplichtige onderdanen van derde landen in het EES als vastgesteld in artikel 10 van [Verordening tot instelling van een inreis-uitreissysteem (EES)]

1. Teneinde te controleren of een persoon al eerder in het VIS is geregistreerd, raadplegen de autoriteiten die bevoegd zijn om overeenkomstig Verordening (EU) 2016/399 controles aan de doorlaatposten aan de buitengrenzen te verrichten, het VIS:

(cc) alvorens in het EES het persoonlijke dossier van niet-visumplichtige onderdanen van derde landen aan te leggen overeenkomstig artikel 15 van [Verordening tot instelling van een inreis-uitreissysteem (EES)];

(dd) voor niet-visumplichtige onderdanen van derde landen voor wie een persoonlijk dossier is aangelegd in het EES door een lidstaat waar Verordening (EG) nr. 767/2008 krachtens zijn toetredingsakte niet toepasselijk is, wanneer de persoon voor het eerst na het aanleggen van het persoonlijke dossier voornemens is de buitengrenzen te overschrijden van een lidstaat waar Verordening (EG) nr. 767/2008 toepasselijk is.

2. Voor de toepassing van lid 1 heeft, als artikel 21, lid 4, van [Verordening tot instelling van een inreis-uitreissysteem (EES)] van toepassing is en de in artikel 25 van die verordening bedoelde zoekopdracht uitwijst dat gegevens over een persoon niet in het EES zijn opgeslagen of als artikel 21, lid 5, van [Verordening tot instelling van een inreis-uitreissysteem (EES)] van toepassing is, de bevoegde grensautoriteit toegang om te zoeken aan de hand van de volgende gegevens: achternaam (familienaam), voornaam/-namen, geboortedatum, nationaliteit, geslacht, soort en nummer van het reisdocument, de drieletterige code van het land dat het reisdocument heeft afgegeven en de datum waarop de geldigheidstermijn ervan verstrijkt.

3. Uitsluitend voor de in lid 1 bedoelde doeleinden kan de bevoegde grensautoriteit, naar aanleiding van een zoekopdracht in het EES krachtens artikel 21, lid 4, van [Verordening tot instelling van een inreis-uitreissysteem (EES)] of wanneer artikel 21, lid 5, van [Verordening tot instelling van een inreis-uitreissysteem (EES)] van toepassing is, het VIS rechtstreeks doorzoeken vanuit het EES aan de hand van de in lid 2 bedoelde alfanumerieke gegevens.

4. Indien het zoeken aan de hand van de in lid 2 genoemde gegevens uitwijst dat in het VIS gegevens over de persoon zijn opgeslagen, wordt de bevoegde grensautoriteit, uitsluitend met het oog op de in lid 1 genoemde doeleinden, toegang verleend voor het raadplegen van de volgende gegevens in het (de) betrokken aanvraagdossier(s) en de daaraan gekoppelde aanvraagdossiers, als bedoeld in artikel 8, lid 4:

(ee) de statusinformatie en de uit het aanvraagformulier overgenomen gegevens bedoeld in artikel 9, leden 2 en 4;

(ff) foto's;

(gg) gegevens die zijn ingevoerd in verband met (een) afgegeven, nietig verklaard(e), of ingetrokken (visum) visa, of in verband met visa waarvan de geldigheidsduur is verlengd, als bedoeld in de artikelen 10, 13 en 14.

5. Als het zoeken aan de hand van de in lid 2 vermelde gegevens uitwijst dat in het VIS gegevens over de persoon zijn geregistreerd, verifieert de bevoegde grensautoriteit de vingerafdrukken van de persoon aan de hand van de in het VIS geregistreerde vingerafdrukken. De bevoegde grenscontroleautoriteit kan een dergelijke verificatie verrichten vanuit het EES. Voor personen wier vingerafdrukken niet kunnen worden gebruikt, wordt de zoekopdracht uitsluitend verricht aan de hand van de in lid 2 van dit artikel genoemde alfanumerieke gegevens.

6. Wanneer de in de leden 2 en/of 5 bedoelde verificatie geen resultaat oplevert of er twijfel bestaat omtrent de identiteit van de visumhouder of de echtheid van het reisdocument, hebben de naar behoren gemachtigde personeelsleden van die bevoegde autoriteiten toegang tot gegevens overeenkomstig artikel 20, leden 1 en 2. De bevoegde grensautoriteit kan de in artikel 20 van deze verordening bedoelde identificatie verrichten vanuit het EES."

8) In artikel 20 wordt lid 1 vervangen door:

"1. Uitsluitend met het oog op de identificatie van personen die eerder in het VIS zijn geregistreerd of die niet of niet meer voldoen aan de voorwaarden voor binnenkomst, verblijf of vestiging op het grondgebied van de lidstaten, hebben de autoriteiten die bevoegd zijn om overeenkomstig Verordening (EU) 2016/399 controles bij doorlaatposten aan de buitengrenzen of op het grondgebied van de lidstaten te verrichten om na te gaan of aan de voorwaarden voor binnenkomst, verblijf of vestiging op het grondgebied van de lidstaten is voldaan, toegang om te zoeken aan de hand van de vingerafdrukken van die persoon."

9) In artikel 26 wordt het volgende lid ingevoegd:

"3 bis. [*Zes maanden na de inwerkingtreding van de verordening tot instelling van het inreis-uitreissysteem (EES)*] wordt de beheersautoriteit belast met de in lid 3 van dit artikel bedoelde taken."

10) In artikel 34 wordt lid 1 vervangen door:

"1. Elke lidstaat en de beheersautoriteit houden registers bij van alle gegevensverwerkende handelingen in het VIS. In deze registers moeten het doel van de toegang zoals bedoeld in artikel 6, lid 1, en de artikelen 15 tot en met 22, de datum en het tijdstip van de toegang, het soort doorgegeven gegevens zoals bedoeld in de artikelen 9 tot en met 14, het soort bij het zoeken gebruikte gegevens zoals bedoeld in de artikel 15, lid 2, artikel 17, artikel 18, leden 1 en 5, artikel 19, lid 1, artikel 19 bis, leden 2 en 5, artikel 20, lid 1, artikel 21, lid 1, en artikel 22, lid 1, en de naam van de autoriteit die de gegevens invoert of opvraagt, worden vermeld. Voorts houdt elke lidstaat registers bij van de personeelsleden die naar behoren gemachtigd zijn gegevens in te voeren of op te vragen.

1 bis. Voor de in artikel 17 bis bedoelde handelingen wordt van elke in het VIS en het EES verrichte gegevensverwerkingsactiviteit een register bijgehouden overeenkomstig dit artikel en artikel 41 van de [Verordening tot instelling van een inreis-uitreissysteem (EES)]."

Artikel 56
Wijzigingen in Verordening (EU) nr. 1077/2011

Verordening (EU) nr. 1077/2011 wordt als volgt gewijzigd:

1) In artikel 1 wordt lid 2 vervangen door:

"2. Het Agentschap is belast met het operationeel beheer van het Schengeninformatiesysteem van de tweede generatie (SIS II), het Visuminformatiesysteem, Eurodac en het inreis-uitreissysteem (EES).

2) Een nieuw artikel 5 bis wordt ingevoegd na artikel 5:

"Artikel 5 bis

Taken in verband met het EES

Het Agentschap verricht met betrekking tot het EES:

a) de taken die aan het Agentschap zijn toegekend bij Verordening (EU) nr. XXX/20XX van het Europees Parlement en de Raad van X.X.X. tot instelling van een inreis-uitreissysteem voor de registratie van inreis- en uitreisgegevens en van gegevens over weigering van toegang van onderdanen van derde landen die de buitengrenzen van de Europese Unie overschrijden en tot vaststelling van de voorwaarden voor toegang tot het EES voor rechtshandhavingsdoeleinden;

b) taken met betrekking tot opleiding in het technische gebruik van het EES. ″

3) artikel 7 wordt als volgt gewijzigd:

a) de leden 5 en 6 worden vervangen door:

"5. Taken betreffende het operationeel beheer van de communicatie-infrastructuur kunnen worden toevertrouwd aan externe particuliere entiteiten of organen, overeenkomstig Verordening (EG, Euratom) nr. 1605/2002. In dat geval is de netwerkprovider gebonden aan de in lid 4 bedoelde veiligheidsmaatregelen en heeft hij op geen enkele wijze toegang tot operationele gegevens van SIS II, het VIS, Eurodac of het EES, of de met SIS II samenhangende Sirene-uitwisseling.

6. Onverminderd de bestaande contracten over het netwerk van SIS II, het VIS, Eurodac en het EES, blijft het beheer van versleutelingscodes een bevoegdheid van het Agentschap en wordt het niet uitbesteed aan een externe particuliere entiteit. ″

4) In artikel 8 wordt lid 1 vervangen door:

"1. Het Agentschap volgt de ontwikkelingen op onderzoeksgebied die van belang zijn voor het operationeel beheer van SIS II, het VIS, Eurodac, het EES en andere grootschalige informatiesystemen".

5) Artikel 12, lid 1, wordt als volgt gewijzigd:

a) een nieuw punt sa) wordt toegevoegd na punt s):

"sa) de verslagen over de ontwikkeling van het EES vast te stellen overeenkomstig artikel 64, lid 2, van Verordening (EU) nr. XX/XX van XXX".

a) punt t) wordt vervangen door:

"t) de verslagen vast te stellen over de technische werking van SIS II, overeenkomstig artikel 50, lid 4, van Verordening (EG) nr. 1987/2006 en artikel 66, lid 4, van Besluit 2007/533/JBZ, van het VIS, overeenkomstig artikel 50, lid 3, van Verordening (EG) nr. 767/2008 en artikel 17, lid 3, van Besluit 2008/633/JBZ, en van het EES, overeenkomstig artikel 64, lid 4, van Verordening (EU) XX/XX van XXX."

b) punt v) wordt vervangen door:

"v) commentaar te geven op de rapporten van de Europese toezichthouder voor gegevensbescherming betreffende de audits overeenkomstig artikel 45, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1987/2006, artikel 42, lid 2, van Verordening (EG) nr. 767/2008, artikel 31, lid 2, van Verordening (EU) nr. 603/2013 en Artikel 50, lid 2, van Verordening (EU) XX/XX van XXX en ervoor te zorgen dat aan die audits het passende gevolg wordt gegeven".

b) een nieuw punt xa) wordt ingevoegd na punt x):

"xa) statistieken over het EES bekend te maken, overeenkomstig artikel 57 van Verordening (EU) nr. XXXX/XX.

c) een nieuw punt za) wordt toegevoegd na punt z):

"za) erop toe te zien dat jaarlijks de lijst wordt bekendgemaakt van de autoriteiten die bevoegd zijn krachtens artikel 8, lid 2, van Verordening (EU) nr. XXXX/XX.

6) In artikel 15 wordt lid 4 vervangen door:

"4. Europol en Eurojust kunnen de vergaderingen van de raad van bestuur bijwonen als waarnemer, wanneer een vraagstuk inzake SIS II met betrekking tot de toepassing van Besluit 2007/533/JBZ op de agenda staat. Europol kan voorts de vergaderingen van de raad van bestuur bijwonen als waarnemer, wanneer een vraagstuk inzake het VIS met betrekking tot de toepassing van Besluit 2008/633/JBZ op de agenda staat of wanneer een vraagstuk inzake Eurodac met betrekking tot de toepassing van Verordening (EU) nr. 603/2013 of een

vraagstuk inzake het EES met betrekking tot de toepassing van Verordening (EU) XX/XX van XXX op de agenda staat".

7) In artikel 17, lid 5,

wordt punt g) vervangen door:

"g) stelt, onverminderd artikel 17 van het Ambtenarenstatuut, vertrouwelijkheidsvoorschriften vast, teneinde te voldoen aan artikel 17 van Verordening (EG) nr. 1987/2006, artikel 17 van Besluit 2007/533/JBZ, artikel 26, lid 9, van Verordening (EG) nr. 767/2008, artikel 4, lid 4, van Verordening (EU) nr. 603/2013 en artikel 34, lid 4, van [Verordening (EU) nr. XX/XX van XXX.]"

8) artikel 19 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 1 wordt vervangen door:

"1. De volgende adviesgroepen verstrekken de raad van bestuur expertise inzake de grootschalige IT-systemen, in het bijzonder bij de opstelling van het jaarlijkse werkprogramma en van het jaarlijkse activiteitenverslag:

a) de SIS II-adviesgroep;

b) de VIS-adviesgroep;

c) de Eurodac-adviesgroep;

d) de EES-adviesgroep."

b) lid 3) wordt vervangen door:

"Europol en Eurojust kunnen elk een vertegenwoordiger in de SIS II-adviesgroep benoemen. Europol kan ook een vertegenwoordiger benoemen in de VIS-adviesgroep, de Eurodac-adviesgroep en EES-adviesgroep".

HOOFDSTUK IX
Slotbepalingen

Artikel 57
Gebruik van gegevens voor verslagen en statistieken

1. De naar behoren gemachtigde personeelsleden van de bevoegde autoriteiten van de lidstaten, van eu-LISA en van Frontex hebben, uitsluitend met het oog op het opstellen van verslagen en statistieken en zonder dat daarbij personen kunnen worden geïdentificeerd, toegang om de volgende gegevens te raadplegen:

   a) statusinformatie;

b) nationaliteit, geslacht en geboortedatum van een onderdaan van een derde land;

c) datum en grensdoorlaatpost van inreis in een lidstaat, en datum en grensdoorlaatpost van uitreis uit een lidstaat;

d) het soort reisdocument en de drieletterige code van het land dat het visum heeft afgegeven;

e) het aantal personen dat de toegestane verblijfsduur heeft overschreden als bedoeld in artikel 11, en de grensdoorlaatpost van inreis;

f) de gegevens betreffende ingetrokken of verlengde vergunningen tot verblijf;

g) de drieletterige code van de lidstaat die het visum voor kort verblijf heeft afgegeven, {of het rondreisvisum}, indien van toepassing;

h) het aantal personen dat op grond van artikel 15, leden 2 en 3, is vrijgesteld van de verplichting om vingerafdrukken te laten afnemen;

i) het aantal onderdanen van derde landen aan wie toegang is geweigerd, de nationaliteiten van de geweigerde onderdanen van derde landen en het soort grens (land, lucht of zee) en de grensdoorlaatpost waar de toegang is geweigerd.

2. Voor de toepassing van lid 1 wordt door eu-LISA op zijn technische locaties een centraal register opgezet, ten uitvoer gelegd en gehost, met daarin de in lid 1 bedoelde gegevens op grond waarvan geen personen kunnen worden geïdentificeerd en waar de in lid 1 vermelde autoriteiten aanpasbare verslagen en statistieken over inreizen en uitreizen, weigeringen van toegang en overschrijdingen van de toegestane verblijfsduur met betrekking tot onderdanen van derde landen kunnen verkrijgen, teneinde het risico van overschrijding van de toegestane verblijfsduur beter te beoordelen, grenscontroles doeltreffender te maken, consulaten te helpen bij de verwerking van visumaanvragen en een op feiten gebaseerde beleidsvorming inzake migratie van de Unie te ondersteunen. Het register bevat ook dagelijkse statistieken over de in lid 4 bedoelde gegevens. Toegang tot het centraal register wordt uitsluitend met het oog op het opstellen van verslagen en statistieken verleend, door middel van beveiligde toegang via S-TESTA, toegangscontrole en specifieke gebruikersprofielen.

Volgens de in artikel 61, lid 2, bedoelde onderzoeksprocedure worden uitvoerige bepalingen vastgesteld voor de werking van het centrale register en de voorschriften voor gegevensbescherming en -beveiliging die voor het register gelden.

3. De door eu-LISA ingevoerde procedures voor toezicht op de ontwikkeling en de werking van het EES als bedoeld in artikel 64, lid 1, omvatten de mogelijkheid om regelmatige statistieken op te stellen voor het waarborgen van dat toezicht.

4. Elk kwartaal maakt eu-LISA statistieken over het EES bekend, die met name betrekking hebben op het aantal personen dat de toegestane verblijfsduur heeft overschrijden, hun nationaliteit en de grensdoorlaatpost van inreis, het aantal onderdanen van derde landen dat de toegang is geweigerd, met inbegrip van de

weigeringsgronden, het aantal onderdanen van derde landen wier verblijfsrecht is ingetrokken of verlengd, en het aantal onderdanen van derde landen dat is vrijgesteld van de verplichting om vingerafdrukken te laten nemen.

5. Aan het eind van ieder jaar worden de statistische gegevens samengevat in kwartaalstatistieken voor dat jaar. De statistieken bevatten een uitsplitsing van de gegevens per lidstaat.

6. Op verzoek van de Commissie verstrekt eu-LISA haar statistieken over specifieke aspecten die verband houden met de tenuitvoerlegging van deze verordening en met de in lid 3 bedoelde statistieken.

Artikel 58

Kosten

1. De kosten in verband met de instelling en werking van het centrale systeem, de communicatie-infrastructuur en de nationale uniforme interface komen ten laste van de algemene begroting van de Unie.

2. De kosten in verband met de integratie van de bestaande nationale grensinfrastructuur en de koppeling met de nationale uniforme interface alsook in verband met het hosten van de nationale uniforme interface komen ten laste van de algemene begroting van de Unie.

De volgende kostenposten komen niet in aanmerking:

a) projectbeheer van de lidstaten (vergaderingen, missies, kantoren);

b) hosten van nationale systemen (ruimte, tenuitvoerlegging, elektriciteit, koeling);

c) beheer van nationale systemen (operatoren en contracten voor ondersteuning);

d) aanpassing van bestaande grenscontrole- en politiesystemen aan nationale inreis-uitreissystemen;

e) projectbeheer van nationale inreis-uitreissystemen;

f) ontwerp, ontwikkeling, tenuitvoerlegging, beheer en onderhoud van nationale communicatienetwerken;

g) automatische grenscontrolesystemen, zelfbedieningssystemen en e-gates.

3. De kosten in verband met de centrale toegangspunten en de kosten voor de koppeling ervan aan de nationale uniforme interface komen ten laste van de respectieve lidstaten.

4. De technische infrastructuur die nodig is voor de uitvoering van artikel 5, lid 2, wordt door alle lidstaten en Europol voor eigen rekening opgezet en onderhouden; zij dragen tevens de kosten van de toegang tot het EES in het kader van dit besluit.

Artikel 59
Kennisgeving

1. De lidstaten stellen de Commissie in kennis van de autoriteit die moet worden beschouwd als de in artikel 49 bedoelde voor de verwerking verantwoordelijke.

2. De lidstaten stellen eu-LISA in kennis van de in artikel 8 bedoelde bevoegde autoriteiten die toegang hebben om gegevens in te voeren, te wijzigen, te verwijderen, te raadplegen of op te zoeken.

3. De lidstaten stellen de Commissie in kennis van hun aangewezen autoriteiten en van hun in artikel 26 bedoelde centrale toegangspunten en stellen haar onverwijld in kennis van wijzigingen daaromtrent.

4. Europol stelt de Commissie in kennis van zijn aangewezen autoriteit en van zijn in artikel 27 bedoelde centrale toegangspunt en stelt haar onverwijld in kennis van wijzigingen daaromtrent.

5. Eu-LISA deelt de Commissie mee dat de in artikel 60, lid 1, onder b), bedoelde test met succes is afgesloten.

6. De Commissie stelt de op grond van het eerste lid meegedeelde informatie door middel van een permanent bijgewerkte openbare website ter beschikking van de lidstaten en het publiek.

Artikel 60
Ingebruikneming

1. De Commissie stelt de datum vast waarop het EES in gebruik wordt genomen, nadat aan de volgende voorwaarden is voldaan:

   a) de in artikel 33 bedoelde maatregelen zijn goedgekeurd;

   b) eu-LISA heeft verklaard dat een uitgebreide test van het EES, die eu-LISA samen met de lidstaten heeft uitgevoerd, met succes is afgesloten;

   c) de lidstaten hebben de technische en wettelijke regelingen om de in de artikelen 14 tot en met 18 bedoelde gegevens te verzamelen en aan het EES door te geven, gevalideerd en ter kennisgeving aan de Commissie gezonden;

   d) de lidstaten hebben de in artikel 59, leden 1 en 3, bedoelde kennisgevingen aan de Commissie gedaan.

2. De Commissie stelt het Europees Parlement en de Raad in kennis van de resultaten van de overeenkomstig lid 1, onder b), uitgevoerde test.

3. Het in lid 1 bedoelde besluit van de Commissie wordt bekendgemaakt in het *Publicatieblad.*

4. De lidstaten en Europol nemen het EES in gebruik op de overeenkomstig lid 1 door de Commissie vastgestelde datum.

Artikel 61
Comitéprocedure

1. De Commissie wordt bijgestaan door een comité. Dat comité is een comité in de zin van Verordening (EU) nr. 182/2011.

2. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, is artikel 5 van Verordening (EU) nr. 182/2011 van toepassing.

Artikel 62
Adviesgroep

Eu-LISA richt een adviesgroep op, die het Agentschap expertise levert met betrekking tot het EES, in het bijzonder bij de opstelling van het jaarlijkse werkprogramma en van het jaarlijkse activiteitenverslag.

Artikel 63
Opleiding

Eu-LISA verricht taken met betrekking tot het aanbieden van opleiding in het technische gebruik van het EES.

Artikel 64
Toezicht en evaluatie

1. Eu-LISA zorgt ervoor dat er procedures zijn om de technische resultaten, de kosteneffectiviteit, de beveiliging en de kwaliteit van de dienstverlening van het EES te toetsen aan de doelstellingen inzake planning en kosten, en om de werking van het EES te toetsen aan de doelstellingen inzake de technische resultaten, de kosteneffectiviteit, de beveiliging en de kwaliteit van de dienstverlening.

2. [*Zes maanden na de inwerkingtreding van deze verordening* – please replace with the actual date] en vervolgens om de zes maanden gedurende de ontwikkelingsfase van het EES, dient de Commissie bij het Europees Parlement en de Raad een verslag in over de stand van zaken wat betreft de ontwikkeling van het centrale systeem, de uniforme interfaces en de communicatiestructuur tussen het centrale systeem en de uniforme interfaces. Wanneer de ontwikkeling is afgerond, wordt een verslag voorgelegd aan het Europees Parlement en de Raad, waarin uitvoerig wordt uitgelegd hoe de doelstellingen, met name die betreffende planning en kosten, zijn verwezenlijkt en eventuele afwijkingen worden verklaard.

3. Met het oog op het technisch onderhoud heeft eu-LISA toegang tot de vereiste informatie over de in het EES verrichte gegevensverwerkingsactiviteiten.

4. Twee jaar na de ingebruikneming van het EES, en vervolgens om de twee jaar, legt eu-LISA aan het Europees Parlement, de Raad en de Commissie een verslag voor over de technische werking en de beveiliging van het EES.

5. Drie jaar na de ingebruikneming van het EES, en vervolgens om de vier jaar, stelt de Commissie een algemene evaluatie van het EES op. In deze algemene evaluatie worden de bereikte resultaten afgezet tegen de doelstellingen, wordt de impact op de grondrechten onderzocht, wordt nagegaan of de uitgangspunten nog gelden, hoe de verordening is toegepast, hoe het met de beveiliging van het EES is gesteld en welke gevolgen een en ander voor toekomstige werkzaamheden heeft, en worden zo nodig aanbevelingen gedaan. De Commissie legt het evaluatieverslag voor aan het Europees Parlement en de Raad.

6. De lidstaten en Europol verstrekken eu-LISA en de Commissie de informatie die nodig is om de in de leden 4 en 5 bedoelde verslagen op te stellen overeenkomstig de vooraf door de Commissie en/of eu-LISA te bepalen kwantitatieve indicatoren. Deze informatie brengt de werkmethoden niet in gevaar en bevat geen informatie waardoor bronnen, namen van personeelsleden of onderzoeken van de aangewezen autoriteiten worden onthuld.

7. Eu-LISA verstrekt de Commissie de informatie die nodig is om de in lid 5 bedoelde algemene evaluaties op te stellen.

8. Elke lidstaat en Europol stellen met inachtneming van de bepalingen van nationaal recht inzake de bekendmaking van gevoelige informatie jaarlijkse verslagen op over de doeltreffendheid van de toegang tot EES-gegevens voor rechtshandhavingsdoeleinden, waarin gegevens en statistieken zijn opgenomen over:

   (hh) het exacte doel van de raadpleging (voor identificatie of voor inreis-uitreisnotities), met inbegrip van het soort terroristisch misdrijf of ander ernstig strafbaar feit;

   (ii) de gegronde redenen voor het gerede vermoeden dat de verdachte, de dader of het slachtoffer onder deze verordening valt;

   (jj) de gegronde redenen om niet over te gaan tot raadpleging van de geautomatiseerde dactyloscopische identificatiesystemen van de andere lidstaten op grond van Besluit 2008/615/JBZ, overeenkomstig artikel 29, lid 2, onder b);

   (kk) het aantal verzoeken om toegang tot het EES voor rechtshandhavingsdoeleinden;

   (ll) het aantal en het soort van gevallen die hebben geleid tot succesvolle identificaties;

   (mm) de noodzaak en het vóórkomen van uitzonderlijke dringende gevallen, met inbegrip van de gevallen waarin dat dringend karakter door het centrale toegangspunt niet werd aanvaard bij de verificatie achteraf.

   De jaarlijkse verslagen van de lidstaten en van Europol worden aan de Commissie toegezonden vóór 30 juni van het daaropvolgende jaar.

Artikel 65
Inwerkingtreding en toepasselijkheid

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*. Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in de lidstaten overeenkomstig de Verdragen.

Gedaan te Brussel,

Voor het Europees Parlement	*Voor de Raad*
De voorzitter	*De voorzitter*